

Brussel, 5 maart 2026
(OR. en)

15445/1/25
REV 1

**Interinstitutioneel dossier:
2023/0112(COD)**

EF 371
ECOFIN 1519
CODEC 1820
PARLNAT
ECB

WETGEVINGSBESLUITEN EN ANDERE INSTRUMENTEN

Betreft: Standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de vaststelling van een RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU wat betreft vroegtijdige-interventiemaatregelen, voorwaarden voor afwikkeling en financiering van afwikkelingsmaatregelen, en van Richtlijn 2014/24/EU wat betreft waarderingsdiensten bij afwikkeling
- Vastgesteld door de Raad op 5 maart 2026

RICHTLIJN (EU) 2026/...
VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van ...

**tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU wat betreft vroegtijdige-interventiemaatregelen,
voorwaarden voor afwikkeling en financiering van afwikkelingsmaatregelen,
en van Richtlijn 2014/24/EU wat betreft waarderingdiensten bij afwikkeling**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure³,

¹ PB C 307 van 31.8.2023, blz. 19.

² PB C 349 van 29.9.2023, blz. 161.

³ Standpunt van het Europees Parlement van 24 april 2024 (PB C, C/2025/3753, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>) en standpunt van de Raad in eerste lezing van 5 maart 2026 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad). Standpunt van het Europees Parlement van ... (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het afwikkelingskader van de Unie voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (“instellingen”) is opgezet in de nasleep van de wereldwijde financiële crisis van 2008-2009 en naar aanleiding van de voor het eerst door de Raad voor financiële stabiliteit in oktober 2011 bekendgemaakte *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Belangrijkste kenmerken van effectieve afwikkelingsregelingen voor financiële instellingen). Het afwikkelingskader van de Unie bestaat uit Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad⁴ en Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad⁵. Beide wetgevingshandelingen zijn van toepassing op instellingen en op andere entiteiten die onder het toepassingsgebied van die richtlijn of dat van die verordening vallen (“entiteiten”). Het afwikkelingskader van de Unie moet ervoor zorgen dat er op een ordelijke manier met het falen van instellingen en entiteiten wordt omgegaan door hun kritieke functies in stand te houden en gevaren voor de financiële stabiliteit af te wenden, en tegelijkertijd depositanten en overheidsmiddelen te beschermen. Daarnaast wordt met het afwikkelingskader van de Unie beoogd de ontwikkeling van de interne markt voor bankzaken te bevorderen door een geharmoniseerde regeling tot stand te brengen voor de gecoördineerde aanpak van grensoverschrijdende crises en door problemen in verband met verstoringen van de mededinging en risico’s op ongelijke behandeling te vermijden.

⁴ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Het afwikkelingskader van de Unie wordt al verscheidene jaren uitgevoerd, maar levert niet de beoogde resultaten op ten aanzien van enkele van die doelstellingen. In het bijzonder wordt het afwikkelingskader van de Unie maar zelden gebruikt, ondanks het feit dat instellingen en entiteiten aanzienlijke vooruitgang hebben geboekt op weg naar afwikkelbaarheid en daar veel middelen aan hebben besteed, met name door middel van de opbouw van de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit en de opvulling van afwikkelingsfinancieringsregelingen. In plaats daarvan wordt het falen van bepaalde kleinere en middelgrote instellingen en entiteiten meestal aangepakt door middel van niet-geharmoniseerde nationale maatregelen. Hiervoor wordt nog steeds belastinggeld gebruikt in plaats van door de sector gefinancierde vangnetten zoals afwikkelingsfinancieringsregelingen. Die situatie lijkt het gevolg te zijn van ontoereikende prikkels. Die ontoereikende prikkels vloeien voort uit de wisselwerking tussen het afwikkelingskader van de Unie en nationale regels, waarbij de ruime beoordelingsvrijheid van de afwikkelingsautoriteiten bij het uitvoeren van de beoordeling van het openbaar belang niet altijd wordt gebruikt op een manier die de beoogde toepassing van het afwikkelingskader van de Unie weerspiegelt.

Tegelijkertijd werd het afwikkelingskader van de Unie weinig gebruikt vanwege het risico voor depositanten van met deposito's gefinancierde instellingen op het dragen van verliezen om ervoor te zorgen dat die instellingen bij afwikkeling toegang hebben tot externe financiering, met name bij gebrek aan andere bail-inbare passiva. Tot slot heeft het feit dat voor de toegang tot financiering buiten afwikkeling minder strenge regels gelden dan voor de toegang tot financiering bij afwikkeling ertoe geleid dat de toepassing van het afwikkelingskader van de Unie werd ontmoedigd ten gunste van andere oplossingen, waarbij vaak belastinggeld wordt gebruikt in plaats van de eigen middelen van instellingen of entiteiten of door de sector gefinancierde vangnetten. Die situatie leidt vervolgens tot het risico op versnippering, het risico op suboptimale resultaten bij de aanpak van het falen van instellingen en entiteiten, met name in het geval van kleinere en middelgrote instellingen en entiteiten, en alternatieve kosten als gevolg van ongebruikte financiële middelen. Het is daarom noodzakelijk om een doeltreffendere en samenhangendere toepassing van het afwikkelingskader van de Unie te waarborgen en ervoor te zorgen dat het kan worden toegepast wanneer dit in het openbaar belang is, ook voor bepaalde kleinere en middelgrote instellingen die hoofdzakelijk met deposito's worden gefinancierd en die niet over voldoende andere bail-inbare passiva beschikken.

- (3) Een van de belangrijkste doelstellingen van de herziening van Richtlijn 2014/59/EU is het belastinggeld beter te beschermen door ervoor te zorgen dat het afwikkelingskader waar nodig kan worden toegepast. De invoering van een herzien kader moet ervoor zorgen dat belastinggeld aanzienlijk minder wordt gebruikt, en er aldus toe leiden dat er vaker en doeltreffender gebruik wordt gemaakt van door de sector gefinancierde vangnetten, met inbegrip van afwikkelingsfinancieringsregelingen.
- (4) De intensiteit en de mate van gedetailleerdheid van de werkzaamheden op het gebied van afwikkelingsplanning die nodig zijn met betrekking tot dochterondernemingen die niet als af te wikkelen entiteiten zijn aangemerkt, variëren afhankelijk van de omvang van de betrokken instellingen en entiteiten, hun risicoprofiel, hun rol bij het uitvoeren van kritieke functies, hun kernbedrijfsonderdelen, hun belang voor de operationele continuïteit van de groep na afwikkeling en de strategie voor groepsafwikkeling, en van het belang van de dochteronderneming in de lidstaat waar zij is gevestigd, met inbegrip van haar potentiële systemische belang en haar potentiële impact op de beschikbare financiële middelen van het depositogarantiestelsel (DGS) in geval van liquidatie volgens normale insolventieprocedures. De afwikkelingsautoriteiten moeten die factoren derhalve in aanmerking kunnen nemen bij het vaststellen van de maatregelen die ten aanzien van die dochterondernemingen moeten worden genomen en, waar nodig, een geschikte benadering toepassen.

- (5) Een instelling of entiteit die op grond van het interne recht wordt geliquideerd naar aanleiding van een vaststelling dat de instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen en een conclusie van de afwikkelingsautoriteit dat de afwikkeling van die instelling of entiteit niet in het openbaar belang is, zal uiteindelijk de markt verlaten. In die gevallen is er geen plan voor de afwikkeling van die instelling of entiteit meer nodig, ongeacht of de bevoegde autoriteit de vergunning van die instelling of entiteit reeds heeft ingetrokken. Hetzelfde geldt voor een resterend deel van een instelling in afwikkeling na de overdracht van activa, rechten en passiva in het kader van een overdrachtsstrategie. Het is derhalve passend te specificeren dat de goedkeuring van afwikkelingsplannen in die situaties niet vereist is.
- (6) De procedure voor de indiening van informatie, door entiteiten die deel uitmaken van een groep, bij afwikkelingsautoriteiten met het oog op het opstellen van afwikkelingsplannen moet, om onnodige kosten en complexiteit te voorkomen, worden afgestemd op de in Richtlijn 2014/59/EU vermelde procedure voor de indiening van informatie voor de monitoring van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (MREL).

- (7) De afwikkelingsautoriteiten kunnen momenteel besluiten bepaalde uitkeringen te verbieden wanneer een instelling of entiteit, ongeacht of zij al dan niet een af te wikkelen entiteit is, niet aan het gecombineerde buffervereiste voldoet wanneer zij naast het MREL in aanmerking wordt genomen. In bepaalde situaties kan van een instelling of entiteit echter worden verlangd dat zij het MREL op een andere basis naleeft dan de basis waarop die instelling of entiteit verplicht is om het gecombineerde buffervereiste na te leven. Die situatie leidt tot onzekerheid wat betreft de voorwaarden voor de uitoefening van de bevoegdheden van afwikkelingsautoriteiten om uitkeringen te verbieden en voor de berekening van het maximaal uitkeerbare bedrag voor het MREL. Er moet derhalve worden vastgelegd dat de afwikkelingsautoriteiten in die gevallen de bevoegdheid moeten uitoefenen om bepaalde uitkeringen te verbieden op basis van het geraamde gecombineerde buffervereiste dat voortvloeit uit de methode die is vastgelegd in de op grond van artikel 45 quater, lid 4, van Richtlijn 2014/59/EU vastgestelde gedelegeerde handeling. Om transparantie en rechtszekerheid te waarborgen, moeten de afwikkelingsautoriteiten de instelling of entiteit in kennis stellen van het geraamde gecombineerde buffervereiste en moet de instelling of entiteit dat vereiste vervolgens openbaar maken.

- (8) Vroegtijdige-interventiemaatregelen werden ingevoerd om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen de verslechtering van de financiële en economische situatie van een instelling of entiteit te herstellen en om het risico en de gevolgen van een mogelijke afwikkeling zo veel mogelijk te beperken. Vanwege een gebrek aan zekerheid met betrekking tot de voorwaarden voor de toepassing van die vroegtijdige-interventiemaatregelen en gedeeltelijke overlappingsen met toezichtsmaatregelen, is er echter zelden gebruikgemaakt van vroegtijdige-interventiemaatregelen. De voorwaarden voor de toepassing van die vroegtijdige-interventiemaatregelen moeten derhalve worden vereenvoudigd en nader worden gespecificeerd. Om onzekerheden ten aanzien van de voorwaarden en het tijdschema voor het ontslag van het leidinggevend orgaan van een instelling of entiteit en de benoeming van tijdelijk bewindvoerders weg te nemen, moeten die maatregelen uitdrukkelijk worden aangemerkt als vroegtijdige-interventiemaatregelen en moeten dezelfde voorwaarden gelden voor de toepassing ervan. Onder specifieke omstandigheden kan een geleidelijke liquidatie van activiteiten een kosteneffectieve oplossing zijn die het voor een instelling of entiteit met een zwak bedrijfsmodel gemakkelijker maakt om de markt te verlaten, waardoor een langdurige achteruitgang die uiteindelijk leidt tot het falen van de instelling of entiteit wordt vermeden.

De bevoegde autoriteiten moeten de bevoegdheid hebben om vroegtijdig in te grijpen en te verzoeken om de indiening van een plan dat moet worden uitgevoerd in het geval van een vrijwillige liquidatie van de activiteiten van een instelling of entiteit, waarbij het besluit over de uitvoering van dat plan aan de betrokken instelling of entiteit wordt overgelaten. Bij de uitoefening van vroegtijdige-interventiebevoegdheden moeten de bevoegde autoriteiten worden verplicht om passende maatregelen te kiezen voor het aanpakken van een specifieke situatie, in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel. Om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen om rekening te houden met reputatierisico's of risico's in verband met het witwassen van geld of informatie- en communicatietechnologie, moeten de bevoegde autoriteiten de voorwaarden voor de toepassing van vroegtijdige-interventiemaatregelen niet alleen beoordelen op basis van kwantitatieve indicatoren, zoals kapitaal- of liquiditeitsvereisten, de mate van hefboomfinanciering, de hoeveelheid niet-renderende leningen of de concentratie van risico's, maar ook op basis van kwalitatieve voorwaarden. Het besluitvormingsproces met betrekking tot vroegtijdige-interventiemaatregelen moet het mogelijk maken die maatregelen snel te overwegen en, in voorkomend geval, toe te passen, teneinde een verdere verslechtering van de situatie van de instelling of entiteit te voorkomen.

- (9) Om de rechtszekerheid te verbeteren, moeten de vroegtijdige-interventiemaatregelen van Richtlijn 2014/59/EU die overlappen met de bestaande bevoegdheden uit hoofde van het prudentiële kader van Richtlijnen 2013/36/EU⁶ en (EU) 2019/2034⁷ van het Europees Parlement en de Raad worden geschrapt. Daarnaast moet worden gewaarborgd dat afwikkelingsautoriteiten zich kunnen voorbereiden op de mogelijke afwikkeling van een instelling of entiteit. De bevoegde autoriteit moet de afwikkelingsautoriteiten derhalve tijdig informeren over de verslechtering van de situatie van een instelling of entiteit, en de afwikkelingsautoriteiten moeten over de nodige bevoegdheden beschikken om voorbereidende maatregelen uit te voeren. Om de afwikkelingsautoriteiten in staat te stellen zo snel mogelijk te reageren op een verslechtering van de situatie van een instelling of entiteit is het belangrijk dat de eerdere toepassing van vroegtijdige-interventiemaatregelen geen voorwaarde is voor de afwikkelingsautoriteit om plannen te maken voor de verkoop van de instelling of entiteit of om informatie te verzoeken om het afwikkelingsplan te actualiseren en de waardering voor te bereiden.

⁶ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Richtlijn (EU) 2019/2034 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende het prudentiële toezicht op beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijnen 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU en 2014/65/EU (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Bij de verkoop van een instelling die aan een institutioneel protectiestelsel (IPS) deelneemt, moet de afwikkelingsautoriteit maatregelen overwegen die het IPS vóór de afwikkeling kan nemen om het wezenlijke risico af te wenden dat de instelling zal falen of waarschijnlijk zal falen. Om een samenhangende, gecoördineerde, doeltreffende en tijdige reactie op de verslechtering van de situatie van een instelling of entiteit te waarborgen en te zorgen voor een goede voorbereiding op een mogelijke afwikkeling, moeten de wisselwerking en de coördinatie tussen de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten worden verbeterd. Zodra een instelling of entiteit voldoet aan de voorwaarden voor de toepassing van vroegtijdige-interventiemaatregelen, moeten de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten de uitwisseling van informatie, met inbegrip van voorlopige informatie, opvoeren en de situatie van de instelling of entiteit gezamenlijk monitoren.

- (10) Het is noodzakelijk te zorgen voor tijdige actie en vroegtijdige coördinatie tussen de bevoegde autoriteit en de afwikkelingsautoriteit wanneer een instelling of entiteit nog een “going concern” is, maar er een wezenlijk risico bestaat dat de instelling of entiteit faalt. De bevoegde autoriteit moet de afwikkelingsautoriteit derhalve zo snel mogelijk van dat risico in kennis stellen. Die kennisgeving moet de redenen bevatten voor de beoordeling van de bevoegde autoriteit, evenals een niet-exhaustief overzicht van de alternatieve maatregelen vanuit de particuliere sector, toezichtsmaatregelen of vroegtijdige-interventiemaatregelen die beschikbaar zijn om het falen van de instelling of entiteit binnen een redelijk tijdsbestek te voorkomen. Die vroegtijdige kennisgeving heeft geen gevolgen voor alternatieve maatregelen vanuit de particuliere sector, waaronder maatregelen van een IPS, die het falen of het waarschijnlijke falen van de instelling of entiteit binnen een redelijk tijdsbestek zouden voorkomen of afbreuk zouden doen aan de procedures om te bepalen of aan de afwikkelingsvoorwaarden is voldaan. De voorafgaande kennisgeving door de bevoegde autoriteit of door de afwikkelingsautoriteit van een wezenlijk risico dat een instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen, of het verstrijken van het gespecificeerde tijdsbestek voor de uitvoering van de maatregelen om dat wezenlijk risico aan te pakken, mag geen voorwaarde zijn voor, of anderszins noodzakelijkerwijs impliceren dat later wordt vastgesteld dat een instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen.

Indien in een later stadium wordt geoordeeld dat de instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen en er geen alternatieve oplossingen zijn om dat falen binnen een redelijk tijdsbestek te voorkomen, moet de afwikkelingsautoriteit bovendien een besluit nemen over het nemen van afwikkelingsmaatregelen. In dat geval kan de tijdigheid van het besluit om afwikkelingsmaatregelen op de instelling of entiteit toe te passen cruciaal zijn voor de succesvolle uitvoering van de afwikkelingsstrategie, met name omdat een vroegere interventie in de instelling of entiteit kan bijdragen tot het garanderen van voldoende verliesabsorptiecapaciteit en liquiditeit om die strategie uit te voeren. Het is derhalve passend om de afwikkelingsautoriteit in staat te stellen om, in nauwe samenwerking met de bevoegde autoriteit, te beoordelen wat een redelijk tijdsbestek is voor de uitvoering van alternatieve maatregelen om het falen van de instelling of entiteit te voorkomen. Om een tijdig resultaat te verzekeren en de afwikkelingsautoriteit in staat te stellen zich naar behoren voor te bereiden op de mogelijke afwikkeling van de instelling of entiteit, moeten de afwikkelingsautoriteit en de bevoegde autoriteit regelmatig bijeenkomen en moet de afwikkelingsautoriteit een besluit nemen over de frequentie van die bijeenkomsten, rekening houdend met de omstandigheden van het geval.

- (11) Het afwikkelingskader moet kunnen worden toegepast op elke instelling of entiteit, ongeacht haar omvang en bedrijfsmodel, indien de krachtens het nationale recht beschikbare instrumenten niet volstaan om het falen ervan te beheren. Sommige doelstellingen van het kader moeten echter nader worden gespecificeerd om de harmonisatie te vergroten en de convergentie te bevorderen. De afwikkelingsdoelstelling om de continuïteit van kritieke functies te waarborgen, is bedoeld om de financiële stabiliteit en de reële economie te beschermen. Daarom moet ervoor worden gezorgd dat de verrichting van kritieke functies niet wordt stopgezet. Met name moet worden verduidelijkt dat afwikkelingsautoriteiten, afhankelijk van de specifieke omstandigheden, kunnen concluderen dat bepaalde functies van een instelling of entiteit als kritieke functies worden beschouwd, zelfs indien de stopzetting ervan alleen op regionaal niveau de financiële stabiliteit of diensten die essentieel zijn voor de reële economie, zou verstoren. Wat het in ontvangst nemen van deposito's betreft, moeten de afwikkelingsautoriteiten de nodige aandacht besteden aan het risico van verlies van vertrouwen van depositanten die deposito's aanhouden die niet onder Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad⁸ vallen. Overheidsmiddelen moeten worden beschermd door het beroep op buitengewone openbare financiële steun tot een minimum te beperken, met name wanneer die uit de begroting van een lidstaat komt. Depositanten die onder Richtlijn 2014/49/EU vallen, beleggers die onder Richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad⁹ vallen, en gelden en activa van cliënten moeten eveneens worden beschermd.

⁸ Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels (PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) Tijdens de fase van de afwikkelingsplanning, wanneer wordt beslist of een instelling moet worden bestemd voor afwikkeling, moet het feit dat een instelling onderworpen is aan vereenvoudigde verplichtingen, in het algemeen door de afwikkelingsautoriteiten worden gebruikt als een indicator dat de afwikkeling ervan in geval van falen niet in het algemeen belang zou zijn. Omgekeerd kan het feit dat een instelling niet aan vereenvoudigde verplichtingen is onderworpen, erop wijzen dat de afwikkeling ervan in geval van falen in het algemeen belang zou zijn.

- (13) De liquidatie van een entiteit volgens een normale insolventieprocedure kan in sommige gevallen de financiële stabiliteit in gevaar brengen en de verrichting van kritieke functies onderbreken. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer insolventie waarschijnlijk zou leiden tot verliezen op een wezenlijk deel van de deposito's of tot aanzienlijke moeilijkheden bij de continuïteit van de toegang tot deposito's, en wanneer de afwikkelingsautoriteit van oordeel is dat die verliezen of moeilijkheden aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor de verrichting van kritieke functies, de financiële stabiliteit via besmetting of de reële economie. In die gevallen is het zeer waarschijnlijk dat er een algemeen belang is om de instelling of entiteit in afwikkeling te plaatsen in plaats van haar volgens een normale insolventieprocedure te liquideren. Bij de beoordeling of de afwikkeling van een instelling of entiteit in het algemeen belang is, moet ook, voor zover mogelijk, rekening worden gehouden met het verschil tussen, enerzijds, financiering via door de sector gefinancierde vangnetten, namelijk de afwikkelingsfinancieringsregelingen of de depositogarantiestelsels en, anderzijds, financiering door de lidstaten met belastinggeld. Bij die financiering door de lidstaten is er een groter risico op moreel wangedrag en een geringere prikkel tot marktdiscipline. Bij de beoordeling van de doelstelling om de afhankelijkheid van buitengewone openbare financiële steun tot een minimum te beperken, moeten de afwikkelingsautoriteiten derhalve de voorkeur geven aan financiering via afwikkelingsfinancieringsregelingen of de depositogarantiestelsels boven financiering via een gelijk bedrag aan middelen uit de begroting van de lidstaten.

- (14) Bij de beoordeling van het algemeen belang moeten de afwikkelingsautoriteiten beoordelen of een van de afwikkelingsdoelstellingen in gevaar zou komen indien de falende instelling of entiteit wordt geliquideerd volgens een normale insolventieprocedure. Afwikkelingsmaatregelen mogen niet worden geacht noodzakelijk te zijn in het algemeen belang wanneer geen van de afwikkelingsdoelstellingen in gevaar zou komen indien de instelling of entiteit wordt geliquideerd volgens een normale insolventieprocedure. Indien de afwikkelingsautoriteit oordeelt dat ten minste één afwikkelingsdoelstelling in gevaar zou komen in het geval van liquidatie volgens een normale insolventieprocedure, mag de uitkomst van de beoordeling van het algemeen belang alleen negatief zijn wanneer de liquidatie van de falende instelling of entiteit volgens een normale insolventieprocedure de afwikkelingsdoelstellingen niet alleen in dezelfde mate als met afwikkeling, maar doeltreffender zou verwezenlijken.
- (15) Indien een falende instelling of entiteit niet in afwikkeling wordt geplaatst, moet die worden geliquideerd in overeenstemming met de krachtens het nationale recht beschikbare procedures. Die procedures kunnen sterk verschillen tussen de lidstaten. Hoewel het passend is om voldoende flexibiliteit voor het gebruik van de bestaande nationale procedures toe te staan, moeten bepaalde aspecten worden verduidelijkt om te waarborgen dat de betrokken instellingen of entiteiten de markt verlaten.

- (16) Er moet worden gewaarborgd dat de bevoegde autoriteit of de afwikkelingsautoriteit krachtens het nationale recht een procedure inleidt of verzoekt om de instelling van een procedure voor de liquidatie van een instelling of entiteit waarvan is vastgesteld dat die faalt of waarschijnlijk zal falen, maar die niet in afwikkeling is geplaatst. Indien het nationale recht voorziet in de vrijwillige liquidatie van de instelling of entiteit bij besluit van de aandeelhouders, moet die optie beschikbaar blijven en moet de betrokken autoriteit de bevoegdheid hebben te verzoeken om het inleiden van die procedure. Er moet echter worden gewaarborgd dat de relevante nationale autoriteit optreedt wanneer de aandeelhouders niet snel actie ondernemen.
- (17) Er moet ook worden vastgelegd dat het uiteindelijke resultaat van liquidatieprocedures bestaat in de stopzetting van bankactiviteiten, hetgeen ertoe leidt dat de falende instelling of entiteit de markt verlaat. Afhankelijk van het toegepaste nationale recht kan dat resultaat op verschillende manieren worden bereikt, waaronder de verkoop van de instelling of entiteit of delen ervan, de verkoop van specifieke activa of passiva of een geleidelijke liquidatie, met inbegrip van betalingen en het in ontvangst nemen van deposito's, met het oog op een geleidelijke verkoop van de activa van de instelling of entiteit om de getroffen crediteuren terug te betalen. Voor een stopzetting van bankactiviteiten kan het onder meer nodig zijn de uitgifte van nieuwe passiva te beperken tot de herfinancieringsbehoeften die voortvloeien uit bestaande activa, zodat de looptijd van de passiva niet wordt verlengd. Om de voorspelbaarheid van de procedures te verbeteren, moet dat resultaat echter binnen een redelijk tijdsbestek worden bereikt.

- (18) Aan de bevoegde autoriteiten moet de bevoegdheid worden verleend om de vergunning van een instelling of entiteit in te trekken enkel omdat de instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen, maar niet in afwikkeling is geplaatst. De bevoegde autoriteiten moeten de vergunning kunnen intrekken ter ondersteuning van de doelstelling van de liquidatie van de instelling of entiteit overeenkomstig het nationale recht, met name in gevallen waarin de krachtens het nationale recht beschikbare procedures niet kunnen worden ingesteld op het moment dat wordt vastgesteld dat de instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen, met inbegrip van de gevallen waarin de instelling of entiteit nog niet balansmatig insolvent is. Om verder te waarborgen dat de doelstelling van de liquidatie van de instelling of entiteit kan worden behaald, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de intrekking van de vergunning door de bevoegde autoriteit ook wordt opgenomen onder de mogelijke voorwaarden voor het inleiden van ten minste een van de krachtens het nationale recht beschikbare procedures die van toepassing zijn op instellingen of entiteiten die falen of waarschijnlijk zullen falen, maar niet in afwikkeling zijn geplaatst.

- (19) In het licht van de ervaring die is opgedaan bij de uitvoering van Verordening (EU) nr. 806/2014 en de Richtlijnen 2014/49/EU en 2014/59/EU, moeten de voorwaarden waaronder preventieve maatregelen die als buitengewone openbare financiële steun kunnen worden aangemerkt, bij wijze van uitzondering kunnen worden verleend, nader worden gespecificeerd. Er moet worden gewaarborgd dat preventieve maatregelen op tijd worden genomen. Bovendien kunnen maatregelen ter ondersteuning van problematische activa, zoals vehikels voor activabeheer of garantieregelingen voor activa, doeltreffend en efficiënt blijken om de oorzaken van mogelijke financiële moeilijkheden van instellingen en entiteiten aan te pakken en hun falen te voorkomen, en kunnen zij derhalve relevante preventieve maatregelen vormen. Daarom moet worden gespecificeerd dat preventieve maatregelen de vorm kunnen aannemen van maatregelen voor problematische activa.

- (20) Om de marktdiscipline in stand te houden, de overheidsmiddelen te beschermen en verstoringen van de mededinging te voorkomen, moeten preventieve maatregelen een uitzondering blijven en alleen worden genomen om ernstige verstoringen op de markt aan te pakken en de financiële stabiliteit te handhaven, met name in het geval van een systeemcrisis. Bovendien mogen preventieve maatregelen niet worden gebruikt om geleden of te verwachten verliezen aan te pakken. Het meest betrouwbare instrument om geleden of te verwachten verliezen te kwantificeren, is een beoordeling van de kwaliteit van de activa door de Europese Centrale Bank (ECB), door de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit – EBA), opgericht bij Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰, of door de nationale bevoegde autoriteiten. De bevoegde autoriteiten moeten die evaluatie of, in voorkomend geval, inspecties ter plaatse gebruiken om geleden of te verwachten verliezen te kwantificeren, indien die evaluatie of inspectie binnen een redelijk tijdsbestek kan worden uitgevoerd. Indien dat niet mogelijk is, moeten de bevoegde autoriteiten de geleden of te verwachten verliezen op de meest betrouwbare wijze kwantificeren onder de heersende omstandigheden, in voorkomend geval op basis van de balans van de instelling of entiteit, mits de balans voldoet aan de toepasselijke boekhoudregels en -normen, zoals bevestigd door een onafhankelijke externe auditor.

¹⁰ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

De overweging dat een instelling of entiteit solvabel is, met het oog op steunmaatregelen in de vorm van preventieve herkapitalisatie en staatsgaranties voor nieuw uitgegeven verplichtingen, moet gebaseerd zijn op een toekomstgerichte beoordeling van de vraag of de instelling of entiteit kan voldoen aan de eigenvermogensvereisten die zijn vastgelegd in Verordening (EU) nr. 575/2013¹¹ of Verordening (EU) 2019/2033¹² van het Europees Parlement en de Raad, en aan het aanvullend-eigenvermogensvereiste van Richtlijn 2013/36/EU of (EU) 2019/2034.

¹¹ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

¹² Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 806/2014 (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) Het doel van preventieve herkapitalisatie is de ondersteuning van levensvatbare instellingen en entiteiten waarvan is vastgesteld dat zij in de nabije toekomst te maken zullen hebben met tijdelijke moeilijkheden, om te voorkomen dat hun situatie verder verslechtert. Om te voorkomen dat overheidssubsidies worden verleend aan ondernemingen die reeds onrendabel zijn, mogen preventieve maatregelen in de vorm van de verwerving van eigenvermogensinstrumenten of andere kapitaalinstrumenten of via maatregelen voor problematische activa, niet worden toegekend voor een bedrag dat hoger is dan het bedrag dat nodig is om de kapitaaltekorten te dekken die in het ongunstige scenario van een stresstest of een gelijkwaardige exercitie zijn vastgesteld. Om ervoor te zorgen dat de overheidsfinanciering uiteindelijk wordt stopgezet, moeten die preventieve maatregelen ook in de tijd beperkt zijn en een duidelijk tijdschema bevatten voor de beëindiging ervan (“strategie om uit de steunmaatregel te stappen”). Perpetuele instrumenten, zoals tier 1-kernkapitaal, mogen alleen in buitengewone omstandigheden worden gebruikt. Voor die instrumenten moeten bepaalde kwantitatieve grenzen gelden, omdat zij door hun aard niet geschikt zijn om te voldoen aan de voorwaarde dat zij tijdelijk zijn. De bevoegde autoriteiten moeten instellingen en entiteiten die niet voldoen aan de voorwaarden van de strategie om uit de steunmaatregel te stappen, verzoeken om een eenmalig plan van corrigerende maatregelen. Om ervoor te zorgen dat instellingen en entiteiten die niet levensvatbaar blijken te zijn, de markt verlaten, moet een betrokken autoriteit bepalen of de instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen indien de bevoegde autoriteit niet tevreden is met het plan van corrigerende maatregelen of indien de instelling of entiteit het plan van corrigerende maatregelen niet naleeft.

- (22) Preventieve maatregelen moeten beperkt blijven tot het bedrag dat de instelling of entiteit nodig heeft om haar solvabiliteit te handhaven in het geval van een ongunstig scenario van een stresstest of een gelijkwaardige exercitie. In het geval van preventieve maatregelen in de vorm van maatregelen voor problematische activa moet de ontvangende instelling of entiteit het toegekende bedrag kunnen gebruiken om verliezen op de overgedragen activa te dekken of in combinatie met een verwerving van kapitaalinstrumenten, mits het totale bedrag van het vastgestelde tekort niet wordt overschreden. Ook moet ervoor worden gezorgd dat preventieve maatregelen in de vorm van maatregelen voor problematische activa in overeenstemming zijn met de bestaande staatssteunregels en beste praktijken, dat zij de levensvatbaarheid van de instelling of entiteit op lange termijn herstellen, dat de staatssteun tot het noodzakelijke minimum beperkt blijft en dat concurrentievervalsingen worden vermeden. Om die redenen moeten de betrokken autoriteiten, in het geval van preventieve maatregelen in de vorm van maatregelen voor problematische activa, rekening houden met de specifieke richtsnoeren, met inbegrip van de blauwdruk van de Commissie voor de wijze waarop nationale vermogensbeheerders kunnen worden opgericht en de mededeling van de Commissie van 16 december 2020 over de aanpak van niet-renderende leningen in de nasleep van de COVID-19-pandemie. Voor preventieve maatregelen in de vorm van maatregelen voor problematische activa moet altijd de dwingende voorwaarde gelden dat zij tijdelijk zijn. Verwacht wordt dat overheidsgaranties die voor een bepaalde periode worden verleend met betrekking tot de problematische activa van de betrokken instelling of entiteit, een betere naleving van die voorwaarde garanderen dan overdrachten van die activa aan een door de overheid gesteunde entiteit.

- (23) Om materiële inbreuken op de prudentiële vereisten te dekken, moeten de voorwaarden om te bepalen of holdings falen of waarschijnlijk zullen falen, nader worden gespecificeerd. Een inbreuk op die vereisten door een holding moet materieel zijn wanneer de aard en de omvang van die inbreuk vergelijkbaar is met een inbreuk die, indien die door een kredietinstelling was begaan, de intrekking van de vergunning door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 18 van Richtlijn 2013/36/EU zou rechtvaardigen.
- (24) De lidstaten kunnen op grond van hun nationale recht bevoegd zijn om betalings- of leveringsverplichtingen op te schorten die in aanmerking komende deposito's omvatten. Indien de opschorting van de betalings- of leveringsverplichtingen niet rechtstreeks verband houdt met de financiële situatie van de kredietinstelling, kunnen deposito's niet als niet-beschikbaar worden beschouwd voor de toepassing van Richtlijn 2014/49/EU. Dat kan ertoe leiden dat deposanten voor een langere periode geen toegang tot hun deposito's hebben. Om het vertrouwen van deposanten in de bankensector en de financiële stabiliteit in stand te houden, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat deposanten toegang hebben tot een passend dagelijks bedrag uit hun deposito's om met name de kosten van het levensonderhoud te dekken in het geval dat hun deposito's niet-beschikbaar worden als gevolg van een opschorting van betalingen om andere redenen dan die welke tot uitbetaling aan deposanten leiden. Die procedure moet de uitzondering blijven en de lidstaten moeten waarborgen dat deposanten toegang hebben tot passende dagelijkse bedragen.

- (25) Om de rechtszekerheid te vergroten, en gezien de mogelijke relevantie van verplichtingen die voortvloeien uit toekomstige onzekere gebeurtenissen, waaronder de uitkomst van rechtszaken die op het moment van afwikkeling aanhangig zijn, is het nodig om de behandeling te bepalen die die verplichtingen voor de toepassing van het instrument van bail-in moeten krijgen. De afwikkelingsautoriteiten moeten een onderscheid maken tussen verplichtingen, gebaseerd op bestaande, uit gebeurtenissen in het verleden voortvloeiende verplichtingen die zullen leiden tot een verlies waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is, en verplichtingen die in de toekomst zouden kunnen ontstaan maar niet tot een verlies zouden leiden of die in de toekomst alleen zouden kunnen ontstaan als zich een onzekere gebeurtenis voordoet.
- (26) Ook moet worden gespecificeerd dat verplichtingen waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is, indien die verplichtingen gebaseerd zijn op bestaande, uit gebeurtenissen in het verleden voortvloeiende verplichtingen, die zullen leiden tot een verlies, op dezelfde wijze moeten worden behandeld als andere verplichtingen. Die verplichtingen moeten bail-inbaar zijn, tenzij zij voldoen aan een van de specifieke criteria om van het toepassingsgebied van het instrument van bail-in te worden uitgesloten. Gezien de potentiële relevantie van die verplichtingen bij afwikkeling en om zekerheid te bieden bij de toepassing van het instrument van bail-in, moet worden gespecificeerd dat zij deel uitmaken van de bail-inbare passiva en dat bijgevolg het instrument van bail-in erop van toepassing kan zijn. Om ervoor te zorgen dat het instrument van bail-in doeltreffend wordt toegepast op verplichtingen waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is, moet de afwikkelingsautoriteit de bevoegdheid hebben om de met betrekking tot die verplichtingen verschuldigde hoofdsom te verlagen, zelfs tot nul, en die verplichtingen om te zetten in aandelen of andere eigendomsinstrumenten. De verlaging of omzetting kan echter alleen van kracht worden indien en zodra de verplichting waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is, definitief is vastgesteld wat betreft het tijdstip en het bedrag ervan.

- (27) Er moet worden gewaarborgd dat een verplichting die in de toekomst zou kunnen voortvloeien uit een onzekere gebeurtenis of een verplichting waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is en die gebaseerd is op een bestaande verplichting op het moment van afwikkeling, geen afbreuk doet aan de doeltreffendheid van de afwikkelingsstrategie en met name van het instrument van bail-in. Om dat doel te bereiken moet de taxateur, als onderdeel van de waardering ten behoeve van de afwikkeling, die verplichtingen beoordelen en de potentiële waarde ervan naar diens beste vermogen kwantificeren. Om te waarborgen dat de instelling of entiteit na het afwikkelingsproces gedurende een passende periode voldoende marktvertrouwen kan behouden, moet de taxateur rekening houden met die potentiële waarde bij het vaststellen van het bedrag waarmee de bail-inbare passiva moeten worden afgeschreven of omgezet om de kapitaalratio's van de instelling in afwikkeling te herstellen. De afwikkelingsautoriteit moet met name zijn omzettingsbevoegdheden toepassen op bail-inbare passiva voor zover dat nodig is om ervoor te zorgen dat de herkapitalisatie van de instelling in afwikkeling voldoende is om potentiële verliezen te dekken die kunnen worden veroorzaakt door een verplichting die in de toekomst zou kunnen voortvloeien uit een onzekere gebeurtenis of die gebaseerd is op een bestaande verplichting maar onzeker is wat betreft het tijdstip of het bedrag ervan. Bij de beoordeling van het af te schrijven of om te zetten bedrag moet de afwikkelingsautoriteit het effect van het potentiële verlies op de instelling in afwikkeling zorgvuldig afwegen op basis van een aantal factoren, waaronder de waarschijnlijkheid dat de gebeurtenis zich voordoet, het tijdsbestek waarbinnen dat gebeurt en het bedrag van de verplichting.

- (28) In bepaalde omstandigheden kunnen afwikkelingsautoriteiten, nadat de afwikkelingsfinancieringsregeling heeft voorzien in een bijdrage van ten hoogste 5 % van de totale passiva van de instelling of entiteit inclusief eigen vermogen, gebruikmaken van aanvullende financieringsbronnen om hun afwikkelingsmaatregel verder te ondersteunen. Er moet duidelijker worden aangegeven in welke omstandigheden de afwikkelingsfinancieringsregeling verdere steun kan verlenen wanneer alle bail-inbare passiva die geen in aanmerking komende deposito's zijn, met een lagere prioriteitsrangorde dan die van niet-gedekte deposito's van natuurlijke personen en kleine, middelgrote en micro-ondernemingen en die niet vrijwillig van bail-in zijn uitgesloten, volledig zijn afgeschreven of omgezet.

(29) Deposito's die voldoen aan de voorwaarden om als in aanmerking komende passiva te worden aangemerkt, kunnen worden gebruikt om aan het MREL te voldoen. Gezien de specifieke aard van deposito's en de rol die zij spelen in de reële economie en bij het behoud van het vertrouwen in het bankstelsel, moeten echter strengere vereisten gelden voor de opname van deposito's als onderdeel van de passiva die worden gebruikt om aan het MREL te voldoen, zodat de voor het MREL in aanmerking komende middelen in hun geheel kunnen worden gebruikt om de verliezen te dragen en bij te dragen tot de herkapitalisatie van een kredietinstelling in geval van falen. Ten eerste mag het niet mogelijk zijn dat deposito's die voor het MREL worden gebruikt, worden aangehouden door natuurlijke personen of door kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, zoals dat het geval is volgens de huidige regels. Ten tweede moet worden verduidelijkt dat deposito's die de eigenaar ervan recht geven op vervroegde terugbetaling, niet in aanmerking kunnen komen voor het MREL, ook niet wanneer in de contractuele bepalingen staat dat voor een vervroegde terugbetaling een boete moet worden betaald. Ten derde moet in de desbetreffende contractuele bepalingen, om de transparantie te waarborgen en het risico op ongepaste plaatsing van die deposito's tot een minimum te beperken, uitdrukkelijk worden verwezen naar het voornemen van de kredietinstelling om die deposito's te gebruiken om aan het MREL te voldoen, alsook naar het feit dat zij niet als in aanmerking komende deposito's worden aangemerkt en dat het depositogarantiestelsel derhalve geen enkel deel van dat deposito terugbetaalt in geval van niet-beschikbaarheid. Ten vierde mag het gebruik van deposito's in het kader van het MREL in de regel niet worden toegestaan tenzij de ontwikkelingsautoriteiten vooraf toestemming hebben gegeven voor de opname ervan in de voor het MREL in aanmerking komende middelen op basis van een beoordeling dat die deposito's in geval van afwikkeling niet tegen verliezen hoeven te worden beschermd en niet zouden leiden tot een wezenlijke belemmering voor de afwikkelbaarheid. De afwikkelingsautoriteiten moeten elke af te wikkelen entiteit kunnen toestaan deposito's te gebruiken om op algemene basis aan het MREL te voldoen, zonder een individuele beoordeling van elk deposito, en moet de opname van deposito's om aan het MREL te voldoen, kunnen beperken tot vaste bedragen. Gestructureerde deposito's kunnen, hoewel ze passiva met verankerde derivaten zijn, ook als in aanmerking komende passiva van een kredietinstelling worden aangemerkt, mits aan alle andere voorwaarden is voldaan.

- (30) Om klifeffecten te voorkomen, moet grandfathering worden toegepast op bestaande deposito's die als in aanmerking komende passiva worden aangemerkt. Deposito's die vóór ... [24 maanden plus één dag vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] in ontvangst zijn genomen, hoeven niet te voldoen aan de nieuwe criteria om in aanmerking te komen. De grandfathering moet op ... [36 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] eindigen.

- (31) Bij de Verordeningen (EU) 2019/876¹³ en (EU) 2019/877¹⁴ van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn (EU) 2019/879 van het Europees Parlement en de Raad¹⁵ is het internationale overzicht van minimumvoorwaarden van de totale verliesabsorptiecapaciteit (*Total Loss-Absorbing Capacity – TLAC*), dat op 9 november 2015 door de Raad voor financiële stabiliteit is gepubliceerd (de “TLAC-norm”), voor mondiaal systeemrelevante banken, in het Unierecht aangeduid als mondiaal systeemrelevante instellingen (MSI’s), in het Unierecht uitgevoerd. Bij Verordening (EU) 2019/877 en Richtlijn (EU) 2019/879 is ook het MREL zoals vastgesteld bij Richtlijn 2014/59/EU en Verordening (EU) nr. 806/2014 gewijzigd. Het is noodzakelijk om de bepalingen betreffende het MREL in Richtlijn 2014/59/EU in overeenstemming te brengen met de uitvoering van de TLAC-norm voor MSI’s met betrekking tot bepaalde passiva die kunnen worden gebruikt om te voldoen aan het deel van het MREL dat moet worden voldaan met eigen vermogen en andere achtergestelde passiva. Met name passiva met dezelfde rang als bepaalde uitgesloten passiva moeten in het eigen vermogen en achtergestelde in aanmerking komende instrumenten van af te wikkelen entiteiten worden opgenomen wanneer het bedrag van die uitgesloten passiva op de balans van de af te wikkelen entiteit niet hoger is dan 5 % van het bedrag van het eigen vermogen en in aanmerking komende passiva van de af te wikkelen entiteit en uit die opname geen risico’s voortvloeien die verband houden met het beginsel dat geen enkele crediteur slechter af mag zijn.

¹³ Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de hefboomratio, de nettostabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten, en van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Verordening (EU) 2019/877 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Richtlijn (EU) 2019/879 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en Richtlijn 98/26/EG (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (32) Voor bepaalde af te wikkelen entiteiten berust de in het afwikkelingsplan of het groepsafwikkelingsplan beschreven voorkeursafwikkelingsstrategie in de eerste plaats op de overdracht van de bedrijfsactiviteiten van de instelling in afwikkeling aan een particuliere verkrijger of aan een overbruggingsinstelling. In die gevallen kan het depositogarantiestelsel worden verzocht bij te dragen aan afwikkelingsmaatregelen om eventueel de bescherming van bepaalde deposito's die niet door het depositogarantiestelsel worden gedekt, te waarborgen. Om het morele wangedrag tot een minimum te beperken, moet derhalve worden verduidelijkt dat wanneer het afwikkelingsplan voorziet in de toepassing van het instrument van verkoop van de onderneming of het instrument van de overbruggingsinstelling en het verlaten van de markt van de af te wikkelen entiteit, het MREL voor de betrokken af te wikkelen entiteit niet onder bepaalde drempels mag liggen. Indien de toepassing van de regels voor de kalibratie van het MREL resulteert in een bedrag boven die drempels, moet dat hogere bedrag prevaleren. Die drempels mogen niet van toepassing zijn op het MREL dat is vastgesteld voor een af te wikkelen entiteit waarvan de voorkeursafwikkelingsstrategie erin bestaat het instrument van bail-in toe te passen om de entiteit zodanig te herkapitaliseren dat zij de activiteiten waarvoor haar vergunning is verleend, kan blijven uitoefenen, zelfs wanneer de voorkeursafwikkelingsstrategie voorziet in de toepassing van het instrument van bail-in in combinatie met andere afwikkelingsinstrumenten die op aanvullende wijze worden gebruikt.

- (33) Richtlijn 2014/59/EU bevat geen specifieke regels inzake overgangsregelingen en tussentijdse streefbedragen om na 2024 aan het MREL te voldoen. Er zijn echter situaties waarin instellingen of entiteiten niet onmiddellijk moeten worden verplicht om te voldoen aan een hoger door de afwikkelingsautoriteit vastgesteld MREL, waaronder gevallen waarin het MREL wordt verhoogd als gevolg van wezenlijke veranderingen in de instelling of entiteit, bijvoorbeeld door fusies of overnames, of door wijzigingen in de voorkeursafwikkelingsstrategie. Met name wanneer de voorkeursafwikkelingsstrategie overgaat van een liquidatie volgens een normale insolventieprocedure naar de toepassing van een afwikkelingsmaatregel, is het mogelijk dat de instelling of entiteit niet onmiddellijk volledig kan voldoen aan het door de afwikkelingsautoriteit vastgestelde MREL. De afwikkelingsautoriteiten moeten derhalve de bevoegdheid krijgen om passende overgangsperioden vast te stellen om aan het MREL te voldoen. Bovendien moeten de afwikkelingsautoriteiten de bevoegdheid krijgen om bindende tussentijdse streefbedragen voor die instellingen en entiteiten vast te stellen om te waarborgen dat zij hun voor het MREL in aanmerking komende middelen op passende wijze opbouwen. Om het gewettigd vertrouwen te beschermen, mogen de nieuwe regels geen afbreuk doen aan de overgangsperioden die eerder door de afwikkelingsautoriteiten zijn vastgesteld op basis van de op de relevante datum toepasselijke regels.

- (34) Instellingen en entiteiten zijn verplicht om contractuele erkenning van de effecten van het instrument van bail-in op te nemen in overeenkomsten of instrumenten die passiva creëren die onder het recht van derde landen vallen, tenzij dit juridisch of anderszins onuitvoerbaar is. Uit de ervaring die met de toepassing van het afwikkelingskader is opgedaan, is echter gebleken dat de vereisten voor die contractuele voorwaarden van erkenning van bail-in, alsook de procedure voor kennisgeving en beoordeling van de onuitvoerbaarheid van de opneming van die voorwaarden, onnodig breed, complex en omslachtig zijn om de doelstelling te verwezenlijken, namelijk het waarborgen van de afwikkelbaarheid van instellingen die aan afwikkelingsmaatregelen kunnen worden onderworpen. Het is daarom passend het toepassingsgebied van het vereiste te beperken tot eigenvermogensinstrumenten en bail-inbare passiva, waarbij met name contracten worden uitgesloten die passiva creëren die in de toekomst uit een onzekere gebeurtenis kunnen voortvloeien. Daarnaast moet bij de bepaling van het toepassingsgebied van de instellingen en entiteiten waarvoor het vereiste geldt, rekening worden gehouden met de in het afwikkelingsplan beoogde strategie. Daarom mogen liquidatie-entiteiten en dochterondernemingen van af te wikkelen entiteiten die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn, niet worden verplicht de voorwaarde van erkenning van de bail-in in hun contracten op te nemen, tenzij de afwikkelingsautoriteit hen daartoe verplicht. Ten slotte is het zo dat, hoewel de gronden voor instellingen en entiteiten om zich te beroepen op de onuitvoerbaarheid van de opname van de voorwaarde van erkenning van bail-in in hun contracten geen aanpassingen vereisen, de procedure voor instellingen en entiteiten om die situaties aan de afwikkelingsautoriteit te melden, moet worden vereenvoudigd en in de jaarlijkse rapportage ten behoeve van de afwikkelingsplanning moet worden opgenomen.

- (35) Met het oog op de vereenvoudiging van de afwikkelingsplanning, de beoordeling van de afwikkelbaarheid en de uitoefening van de bevoegdheid om belemmeringen voor de afwikkelbaarheid aan te pakken of weg te nemen en de uitwisseling van informatie te bevorderen, moet de afwikkelingsautoriteit van een instelling met significante bijkantoren in andere lidstaten een afwikkelingscollege kunnen oprichten en voorzitten.
- (36) Aangezien de verstrekking van informatie met betrekking tot het geaggregeerde aantal klanten waarvoor een instelling of entiteit de enige of voornaamste bankpartner is, die wordt bijgehouden door de gecentraliseerde automatische mechanismen die zijn ingesteld op grond van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad¹⁶, nodig en evenredig kan zijn om de beoordeling van het algemeen belang uit te voeren, moeten de afwikkelingsautoriteiten die informatie per geval kunnen ontvangen. Ook moet het precieze tijdstip van indirecte toegang tot informatie door de afwikkelingsautoriteiten worden gespecificeerd.

¹⁶ Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(37) Er bestaat een wisselwerking tussen het afwikkelingskader en het kader aangaande marktmisbruik. Hoewel in het kader van afwikkeling of ter voorbereiding van afwikkeling genomen maatregelen als voorwetenschap kunnen worden aangemerkt in de zin van Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad¹⁷, dreigt met name de voortijdige openbaarmaking ervan het afwikkelingsproces in gevaar te brengen. Wanneer die maatregelen tussenstappen in een in de tijd gespreid proces zijn, vereist Verordening (EU) nr. 596/2014 geen onmiddellijke openbaarmaking. In andere gevallen kunnen instellingen of entiteiten stappen nemen om dit probleem aan te pakken door de openbaarmaking van voorwetenschap aan het publiek uit te stellen op grond van artikel 17, lid 4 of 5, van die verordening. Op het moment van de afwikkeling of voorbereiding van de afwikkeling zijn echter niet altijd de juiste prikkels aanwezig voor de instelling of entiteit om het initiatief voor die vertraging te nemen. Om die situaties te voorkomen, moeten afwikkelingsautoriteiten de bevoegdheid hebben om van een instelling of entiteit te eisen dat zij de vertrouwelijkheid van voorwetenschap over de voorbereiding van de afwikkeling en over het afwikkelingsproces of de afschrijving en omzetting waarborgt zolang zij dat nodig achten om de afwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken. Instellingen en entiteiten mogen alleen worden verplicht die voorwetenschap overeenkomstig Verordening (EU) nr. 596/2014 openbaar te maken zodra zij door de afwikkelingsautoriteit ervan in kennis zijn gesteld dat het waarborgen van vertrouwelijkheid niet langer noodzakelijk is om de afwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken. Wanneer de vertrouwelijkheid niet langer is gewaarborgd, moeten instellingen en entiteiten echter worden verplicht de voorwetenschap zo spoedig mogelijk openbaar te maken.

¹⁷ Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijnen 2003/124/EG, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) In geval van afwikkeling moet er ook een passende koppeling tussen beloning en prestaties worden gehanteerd, met name wanneer verliezen waarschijnlijk aan de afwikkelingsfinancieringsregelingen zullen worden doorberekend. In die gevallen moeten alle variabele beloningen van de leden van het leidinggevend orgaan en het hoger management van de instelling in afwikkeling die nog niet zijn uitbetaald of verworven, worden geannuleerd. Tenzij een lid van het leidinggevend orgaan of het hoger management aantoont dat hij niet heeft deelgenomen aan of niet verantwoordelijk was voor het gedrag dat heeft geleid of heeft bijgedragen tot het falen van de instelling in afwikkeling, moet de variabele beloning die in de 24 maanden voorafgaand aan het besluit om de afwikkelingsmaatregel te nemen verworven of uitbetaald is, worden teruggegeven of terugbetaald.
- (39) Na de initiële opbouwperiode voor de afwikkelingsfinancieringsregelingen waarin Richtlijn 2014/59/EU voorziet, kunnen hun respectieve beschikbare financiële middelen licht dalen tot onder hun streefbedrag, met name als gevolg van een toename van gedekte deposito's. Het bedrag van de vooraf te betalen bijdragen dat in die omstandigheden waarschijnlijk zal worden opgevraagd, zal dus waarschijnlijk gering zijn. Het is dus mogelijk dat het bedrag van die vooraf te betalen bijdragen in sommige jaren niet meer in verhouding staat tot de kosten van de inning van die bijdragen. De afwikkelingsautoriteiten moeten daarom de inning van de vooraf te betalen bijdragen voor maximaal drie jaar kunnen uitstellen totdat het te innen bedrag een hoogte bereikt die in verhouding staat tot de kosten van het inningsproces, mits dat uitstel de mogelijkheid van afwikkelingsautoriteiten om gebruik te maken van afwikkelingsfinancieringsregelingen, niet wezenlijk aantast.

- (40) Onherroepelijke betalingstoezeggingen zijn een van de componenten van de beschikbare financiële middelen van afwikkelingsfinancieringsregelingen. Daarom moeten de omstandigheden waarin die betalingstoezeggingen kunnen worden opgevraagd, worden gespecificeerd. Ingeval een entiteit niet langer onderworpen is aan de verplichting om bijdragen aan een afwikkelingsfinancieringsregeling te betalen na een besluit om afstand te doen van haar vergunning, moet de onherroepelijke betalingstoezegging worden geannuleerd. Om te waarborgen dat de annulering van de onherroepelijke betalingstoezegging niet leidt tot een situatie waarin de beschikbare financiële middelen in de afwikkelingsfinancieringsregeling dalen tot onder een niveau dat de afwikkelingsautoriteit passend acht, moet de afwikkelingsautoriteit de bevoegdheid hebben om een bijdrage vast te stellen die de betrokken entiteit moet betalen. In zijn besluit moet de afwikkelingsautoriteit terdege rekening houden met de noodzaak om een gelijk speelveld te handhaven voor alle deelnemende instellingen, met inbegrip van de entiteit die niet langer binnen het toepassingsgebied van artikel 1 van Richtlijn 2014/59/EU valt. De afwikkelingsautoriteit moet haar besluit uitvoerig motiveren en dat besluit, met inbegrip van de motivering ervan, in haar jaarverslag bekendmaken. Om meer transparantie en zekerheid te bieden met betrekking tot het aandeel van de onherroepelijke betalings-toezeggingen in het totale bedrag van de vooraf te betalen bijdragen, moet de afwikkelingsautoriteit dit aandeel bovendien jaarlijks bepalen, met inachtneming van de toepasselijke limieten. De bevoegde autoriteit moet ernaar streven te waarborgen dat de eventuele procyclische effecten van onherroepelijke betalingstoezeggingen, afhankelijk van de boekhoudkundige verwerking ervan, worden gelimiteerd.

- (41) Het maximale jaarlijkse bedrag aan buitengewone achteraf te betalen bijdragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen die mogen worden afgeroepen, is momenteel beperkt tot driemaal het bedrag van de vooraf te betalen bijdragen. Na de initiële opbouwperiode waarin Richtlijn 2014/59/EU voorziet, zullen die vooraf te betalen bijdragen, in andere omstandigheden dan het gebruik van de afwikkelingsfinancieringsregelingen, slechts afhangen van variaties in het niveau van de gedekte deposito's en zullen zij derhalve waarschijnlijk laag worden. Het maximumbedrag van de buitengewone achteraf te betalen bijdragen vaststellen op basis van vooraf te betalen bijdragen zou derhalve tot gevolg kunnen hebben dat de mogelijkheid voor de afwikkelingsfinancieringsregelingen om achteraf te betalen bijdragen te heffen, drastisch wordt beperkt, waardoor de slagvaardigheid van de afwikkelingsfinancieringsregelingen wordt verminderd. Om die uitkomst te voorkomen, moet in een andere grens worden voorzien en moet het maximumbedrag aan buitengewone achteraf te betalen bijdragen die mogen worden afgeroepen, worden vastgesteld op driemaal een achtste van het streefbedrag van de desbetreffende afwikkelingsfinancieringsregeling.

(42) Richtlijn 2014/59/EU heeft de rangorde van deposito's in de nationale wetgeving inzake normale insolventieprocedures deels geharmoniseerd. Die regels voorzagen in een driedelige rangorde van deposito's, waarbij gedekte deposito's de hoogste prioriteitsrangorde hadden, gevolgd door in aanmerking komende deposito's van natuurlijke personen en van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen boven het dekkingsniveau. De resterende deposito's, met name de deposito's van grote bedrijven die het dekkingsniveau overschrijden en deposito's die niet in aanmerking komen voor terugbetaling door het depositogarantiestelsel, moesten een lagere prioriteitsrangorde hebben, maar hun positie was anders niet geharmoniseerd. Tot slot genoten de vorderingen van de depositogarantiestelsels dezelfde hogere prioriteitsrangorde als gedekte deposito's. Toch bleek die gedeeltelijke harmonisatie niet de optimale oplossing te zijn voor de bescherming van de deposanten. Een gedeeltelijke harmonisatie heeft geleid tot verschillen in de behandeling van de resterende deposanten tussen de lidstaten, met name aangezien een toenemend aantal lidstaten hebben beslist een wettelijke voorkeur toe te kennen aan resterende deposito's. Die verschillen hebben ook moeilijkheden veroorzaakt bij het bepalen van het contrafeitelijke scenario van insolventie voor grensoverschrijdende groepen tijdens de waarderingen van de afwikkelingen. Bovendien heeft het gebrek aan algemene deposantenbevoorrechtting problemen kunnen veroorzaken in verband met de naleving van het beginsel dat geen enkele schuldeiser slechter af mag zijn, vooral wanneer de deposito's waarvan de rangorde niet is geharmoniseerd door Richtlijn 2014/59/EU op hetzelfde niveau worden gerangschikt als niet-achtergestelde vorderingen. Daarom moet de rangorde van deposito's in de huidige hiërarchie van vorderingen worden gewijzigd.

- (43) De rangorde van deposito's moet volledig geharmoniseerd zijn via de uitvoering van een algemene deposantenbevoorrechtiging, waarbij alle deposito's een hogere prioriteitsrangorde genieten ten opzichte van gewone ongedekte vorderingen, met beperkte uitzonderingen. Een algemene deposantenbevoorrechtiging zal bijdragen tot het versterken van het vertrouwen van de deposanten en tot het verder voorkomen van het risico op bankrups. Een verbeterde deposantenbescherming is ook afgestemd op de centrale rol die deposito's spelen in de reële economie, als het voornaamste instrument voor sparen en voor betalingen, en ook in de bankactiviteit, waar deposito's een belangrijke bron van financiering zijn en een cruciale rol spelen in het vertrouwen in het banksysteem, wat bijzonder relevant wordt als er sprake is van stress op de markt. Bovendien verbetert een algemene deposantenbevoorrechtiging de afwikkelbaarheid van kredietinstellingen door hen meer mogelijkheden te bieden om te voldoen aan de vereisten om toegang te krijgen tot afwikkelingsfinancieringsregelingen en de hoeveelheid financiering die van die regelingen wordt gevraagd, te verminderen, door het lagere risico op schending van het beginsel dat geen enkele crediteur slechter af mag zijn bij een bail-in van gewone ongedekte schuld. Met name de verwijdering van deposito's uit de insolventieklasse van gewone ongedekte vorderingen zou de bail-inbaarheid van resterende gewone ongedekte vorderingen verhogen door het risico op inbreuken op het beginsel dat geen enkele schuldeiser slechter af mag zijn, te beperken. Door de kans te verkleinen dat deposito's worden afgeschreven of omgezet om toegang tot afwikkelingsfinancieringsregelingen te waarborgen, zou de algemene deposantenbevoorrechtiging bijdragen tot het doeltreffender en geloofwaardiger maken van het instrument van bail-in en leiden tot meer transparantie en rechtszekerheid van het afwikkelingskader. De algemene deposantenbevoorrechtiging zou ook bijdragen tot de geloofwaardigheid van overdrachtstrategieën bij afwikkeling, aangezien het daardoor eenvoudiger zou worden om het hele depositocontract op te nemen in de perimeter van passiva die moeten worden overgedragen aan een particuliere koper of aan een overbruggingsinstelling, wat dan weer de klantenrelatie en de franchisewaarde van de instelling in afwikkeling ten goede komt. Tot slot zou een volledige harmonisatie van de rangorde bij insolventie van deposanten gunstig zijn vanuit het grensoverschrijdende standpunt en vanuit het standpunt van het gelijke speelveld.

- (44) Het is passend dat bepaalde niet in aanmerking komende deposito's worden uitgesloten van de algemene depositantenbevoorrechtiging. Met name deposito's die door een kredietinstelling worden aangenomen om te voldoen aan het MREL, mogen geen wettelijke voorkeur genieten, aangezien dat onverenigbaar zou zijn met het algemene beginsel dat in het MREL opgenomen passiva verliezen moeten dragen en moeten bijdragen tot de herkapitalisatie van een kredietinstelling in geval van falen. De prioriteitsrangorde van die deposito's mag niet worden geharmoniseerd door Richtlijn 2014/59/EU, maar moet worden bepaald overeenkomstig de toepasselijke wettelijke en contractuele bepalingen. Bovendien mag de rangorde gedurende de looptijd van het deposito niet variëren, afhankelijk van de vraag of de afwikkelingsautoriteit toestemming heeft gegeven voor de opname ervan in de voor het MREL in aanmerking komende middelen, noch van de resterende looptijd ervan.
- (45) De huidige driedelige rangorde van deposito's moet worden gehandhaafd, aangezien die de vorderingen van depositogarantiestelsels en bijgevolg hun financieringsmiddelen sterk beschermt. In het licht van de bij Richtlijn (EU) 2026/... van het Europees Parlement en de Raad¹⁸⁺ ingevoerde wijzigingen van Richtlijn 2014/49/EU die de deposito's van bepaalde overheidsinstanties in het toepassingsgebied van de terugbetaling door depositogarantiestelsels opnemen, is het echter passend dat het deel van die deposito's dat het dekkingsniveau overschrijdt, dezelfde positie in de prioriteitsrangorde heeft als de in aanmerking komende deposito's van natuurlijke personen en van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen boven het dekkingsniveau.

¹⁸ Richtlijn (EU) 2026/... van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 2014/49/EU betreffende de omvang van depositobescherming, het gebruik van de middelen van depositogarantiestelsels, grensoverschrijdende samenwerking en transparantie (PB L, ..., ELI: ...).

⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer in te vullen van de richtlijn in document ST 15484/25 (2023/0115 (COD)), en de overeenkomstige voetnoot in te vullen.

- (46) Afwikkelingsfinancieringsregelingen kunnen worden gebruikt ter ondersteuning van de toepassing van het instrument van verkoop van de onderneming of van het instrument van de overbruggingsinstelling, waarbij een reeks activa, rechten en passiva van de instelling in afwikkeling aan een ontvanger worden overgedragen. In dat geval kan de afwikkelingsfinancieringsregeling een vordering hebben op de resterende instelling of entiteit bij de latere liquidatie ervan volgens een normale insolventieprocedure. Dat kan gebeuren wanneer de afwikkelingsfinancieringsregeling wordt gebruikt in verband met verliezen die crediteuren anders zouden hebben gedragen, onder meer in de vorm van garanties voor activa en passiva, of dekking van het verschil tussen de overgedragen activa en passiva. Om ervoor te zorgen dat de aandeelhouders en crediteuren die in de resterende instelling of entiteit achterblijven, de verliezen van de instelling in afwikkeling daadwerkelijk absorberen en de mogelijkheid van terugbetalingen aan het resolutiespecifieke vangnet in geval van insolventie te verbeteren, moeten die vorderingen van de afwikkelingsfinancieringsregeling op de resterende instelling of entiteit, en vorderingen die voortvloeien uit redelijke uitgaven die naar behoren zijn gedaan, wat insolventie betreft een hogere positie in de rangorde hebben dan de vorderingen van deposanten en van de depositogarantiestelsels. Aangezien de compensatie die aan aandeelhouders en crediteuren uit de afwikkelingsfinancieringsregelingen wordt betaald wegens inbreuken op het beginsel dat geen enkele crediteur slechter af mag zijn, bedoeld is om hen te compenseren voor de gevolgen van de afwikkelingsmaatregel, mag die compensatie geen aanleiding geven tot vorderingen van die regelingen.

- (47) Om voldoende flexibiliteit te waarborgen en interventies van depositogarantiestelsels ter ondersteuning van het gebruik van de afwikkelingsinstrumenten te vergemakkelijken, indien zij leiden tot het verlaten van de markt van de instelling in afwikkeling, moeten bepaalde aspecten van het gebruik van depositogarantiestelsels bij afwikkeling worden gespecificeerd. Het is met name noodzakelijk te specificeren dat middelen van het depositogarantiestelsel kunnen worden gebruikt om overdrachtstransacties te ondersteunen waarin deposito's zitten, met inbegrip van in aanmerking komende deposito's boven het door het betrokken depositogarantiestelsel geboden dekkingsniveau, en ook de niet in aanmerking komende deposito's die zijn opgenomen in de algemene deposantenbevoorrechtiging, in bepaalde gevallen onder duidelijke voorwaarden. De bijdrage van een depositogarantiestelsel moet gericht zijn op het dekken van het tekort in de waarde van de activa die worden overgedragen aan een koper of een overbruggingsinstelling in vergelijking met de waarde van de overgedragen deposito's. Als een bijdrage door de koper vereist is als onderdeel van de transactie om de kapitaalneutraliteit ervan te waarborgen en naleving van de kapitaalvereisten van de koper te behouden, moet het depositogarantiestelsel ook in die zin bijdragen. De steun die door een depositogarantiestelsel wordt verstrekt aan de afwikkelingsmaatregel moet de vorm aannemen van cash of andere vormen, zoals garanties of verliesdelingsregelingen die het effect van de steun op de beschikbare financiële middelen van het depositogarantiestelsel kunnen beperken en tegelijkertijd de bijdrage van dat depositogarantiestelsel om zijn doelstellingen te behalen, mogelijk maken.

- (48) Aan de bijdrage van het depositogarantiestelsel bij afwikkeling moeten bepaalde limieten worden opgelegd. Ten eerste mag het totale bedrag van de bijdrage van het depositogarantiestelsel in een afwikkeling niet hoger zijn dan het bedrag van de gedekte deposito's in de betrokken kredietinstelling. Ten tweede moet ervoor worden gezorgd dat elke interventie van het depositogarantiestelsel in een afwikkelingsmaatregel die in de eerste plaats op het instrument van bail-in berust met het oog op de herkapitalisatie van de instelling in afwikkeling en de voortzetting van haar activiteiten, niet groter is dan het verlies dat het depositogarantiestelsel zou lijden bij insolventie als het gedekte depositanten zou uitbetalen en zou subrogeren in hun vorderingen over de activa van de instelling. Ten derde mag, wanneer het depositogarantiestelsel wordt gebruikt ter ondersteuning van afwikkelingsmaatregelen die voornamelijk bestaan in de overdracht van de onderneming aan een verkrijger of aan een overbruggingsinstelling, het bedrag van de bijdrage van het depositogarantiestelsel niet hoger zijn dan 62,5 % van het streefbedrag, tenzij de uit hoofde van Richtlijn 2014/49/EU aangewezen autoriteit ervoor kiest die limiet niet toe te passen om nadelige gevolgen voor de financiële stabiliteit te voorkomen of de toegang van depositanten tot hun deposito's te vrijwaren. De EBA moet richtsnoeren uitvaardigen over de voorwaarden voor de niet-toepassing van die limiet. Ten vierde mag het bedrag van de bijdrage van het depositogarantiestelsel niet groter zijn dan het verschil tussen de overgedragen activa en de overgedragen deposito's en passiva met dezelfde of een hogere positie in de rangorde bij insolventie dan die deposito's. Op die manier zou worden gewaarborgd dat de bijdrage van het depositogarantiestelsel alleen wordt gebruikt om te vermijden dat verliezen worden afgewenteld op depositanten, indien passend, en niet ter bescherming van crediteuren die lager gerangschikt zijn dan deposito's bij insolventie. Indien van toepassing kan de bijdrage echter ook een bedrag omvatten dat noodzakelijk is om de kapitaalneutraliteit van de ontvangende entiteit te waarborgen.

- (49) Er moet worden gespecificeerd dat het depositogarantiestelsel alleen mag bijdragen tot een andere overdracht van passiva dan gedekte deposito's in de context van een afwikkeling als de afwikkelingsautoriteit per geval concludeert dat andere deposito's die deel uitmaken van de algemene deposantenbevoorrechting dan gedekte deposito's, niet kunnen worden onderworpen aan het instrument van bail-in, noch achter kunnen blijven in de resterende instelling in afwikkeling die zal worden geliquideerd, en als niet aan de voorwaarden voor het gebruik van de afwikkelingsfinancieringsregelingen wordt voldaan via bijdragen van aandeelhouders en crediteuren. De afwikkelingsautoriteit moet met name de kans krijgen verliezen te vermijden op die deposito's waar de uitsluiting strikt noodzakelijk en evenredig is om de continuïteit van de kritieke functies en cruciale bedrijfsonderdelen te behouden of indien dat nodig is om wijdverspreide besmetting en financiële instabiliteit te vermijden, die zouden kunnen leiden tot een ernstige verstoring in de economie van de Unie of van een lidstaat. Dezelfde redenen moeten van toepassing zijn op de opname in de overdracht naar een koper of naar een overbruggingsinstelling van andere bail-inbare passiva met een lagere positie in de prioriteitsrangorde dan die van gedekte deposito's. In dat geval mag de overdracht van die bail-inbare passiva niet worden ondersteund door de bijdrage van het depositogarantiestelsel. Als er externe financiële steun aan de overdracht van die bail-inbare passiva vereist is, moet die steun worden verleend door de afwikkelingsfinancieringsregeling.

- (50) Gezien de mogelijkheid om bij afwikkeling gebruik te maken van depositogarantiestelsels, moeten de voorwaarden waaronder de bijdrage van het depositogarantiestelsel kan meetellen om te voldoen aan de vereisten voor toegang tot afwikkelingsfinancieringsregelingen, nader worden gespecificeerd. Die mogelijkheid mag alleen beschikbaar zijn voor kredietinstellingen waarvan de totale waarde van de activa gelijk is aan of lager is dan 80 miljard EUR en in de context van een afwikkelingsmaatregel die hoofdzakelijk berust op de toepassing van het instrument van verkoop van de onderneming of het instrument van de overbruggingsinstelling. Om ervoor te zorgen dat de afwikkeling in hoofdzaak gefinancierd blijft worden door de interne middelen van de kredietinstelling en om concurrentievervalsingen tot een minimum te beperken, mag het gebruik van de bijdrage van het depositogarantiestelsel om toegang tot de afwikkelingsfinancieringsregelingen te waarborgen, alleen mogelijk zijn voor kredietinstellingen waarvoor, in de 24 maanden voordat de afwikkelingsmaatregel is genomen, het afwikkelingsplan of het groepsafwikkelingsplan niet voorziet in hun liquidatie op ordelijke wijze in geval van falen, aangezien het MREL dat door de afwikkelingsautoriteiten is bepaald voor die kredietinstellingen was vastgelegd op een niveau dat zowel de verliesabsorptie als de herkapitalisatiebedragen omvat. Het door de afwikkelingsautoriteit vastgestelde MREL voor kredietinstellingen met een totale waarde van de activa op individuele basis van meer dan 30 miljard EUR, moet voldoen aan de minimumniveaus van het MREL voor instellingen en entiteiten met voorkeursafwikkelingsstrategieën die hoofdzakelijk voorzien in het gebruik van overdrachtsinstrumenten bij afwikkeling, zelfs indien het respectieve afwikkelingsplan of groepsafwikkelingsplan in andere maatregelen had voorzien en het MREL van die kredietinstellingen derhalve niet aan die minimumniveaus hoefde te voldoen. Voorts moet de bijdrage van het depositogarantiestelsel zoveel mogelijk worden voorafgegaan door de bijdrage van eigen vermogen en in aanmerking komende passiva aan verliesabsorptie en herkapitalisatie. Tot slot moet het voor de lidstaten mogelijk zijn om te eisen dat er bij de instelling in afwikkeling geen sprake is geweest van niet-naleving van haar MREL of de bindende tussentijdse doelstellingen, binnen een bepaalde periode voorafgaand aan de afwikkelingsmaatregel, behoudens kortdurende technische niet-nalevingen van het MREL.

- (51) Als de bijdrage van aandeelhouders en crediteuren van de instelling in afwikkeling via vermindering, afschrijving of omzetting van hun passiva of via de verliezen die zij naar verwachting zullen lijden bij de liquidatie van de resterende entiteit, samen met de bijdrage die wordt gedaan door het depositogarantiestelsel, ten minste 8 % van de totale passiva inclusief eigen vermogen van de instelling, bedraagt, moet de afwikkelingsautoriteit de afwikkelingsfinancieringsregelingen kunnen gebruiken om verdere financiering te verstrekken indien dat nodig is om een doeltreffende afwikkeling overeenkomstig de afwikkelingsdoelstellingen te waarborgen. In die gevallen moet de bijdrage van het depositogarantiestelsel beperkt zijn tot het bedrag dat noodzakelijk is om toegang tot de afwikkelingsfinancieringsregeling mogelijk te maken. Daarnaast mag de bijdrage van het depositogarantiestelsel voor een kredietinstelling met een totale waarde van haar activa op individuele basis tussen 30 miljard EUR en 80 miljard EUR niet meer bedragen dan 2,5 % van de totale passiva inclusief eigen vermogen van de kredietinstelling op individuele basis.

- (52) In buitengewone omstandigheden kan het voorkomen dat de bijdrage van de afwikkelingsfinancieringsregeling van 5 % van de totale passiva inclusief eigen vermogen, niet volstaat om de financieringsbehoeften van een bepaalde afwikkelingsmaatregel te dekken. In die gevallen, en wanneer die bijdrage mogelijk is gemaakt door de interventie van het depositogarantiestelsel, moet het depositogarantiestelsel onder bepaalde voorwaarden een aanvullende bijdrage leveren die gelijk is aan het bedrag van de verliezen die gedekte deposito's zouden hebben geleden indien zij niet waren beschermd. De kosten van die aanvullende bijdrage mogen niet hoger zijn dan de verliezen die het depositogarantiestelsel zou hebben geleden in het hypothetische scenario van een liquidatie volgens een normale insolventieprocedure en de terugbetaling van gedekte deposito's. Bovendien mag de som van de aanvankelijke bijdrage en de aanvullende bijdrage van het depositogarantiestelsel niet hoger zijn dan het bedrag van de gedekte deposito's in de betrokken kredietinstelling. Samen met de aanvullende bijdrage van het depositogarantiestelsel moet de afwikkelingsautoriteit verdere financiering uit alternatieve financieringsbronnen kunnen verkrijgen, indien aan de voorwaarden voor die financiering is voldaan.
- (53) Indien de middelen van het depositogarantiestelsel worden gebruikt bij de toepassing van het instrument van verkoop van de onderneming of het instrument van de overbruggingsinstelling, ofwel afzonderlijk ofwel in combinatie met bijdragen uit de afwikkelingsfinancieringsregeling, moet de resterende entiteit na de overdracht van de activa, rechten en passiva op ordelijke wijze worden geliquideerd overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, op grond van artikel 37, lid 6, van Richtlijn 2014/59/EU. Daarnaast moeten, wanneer de middelen van het depositogarantiestelsel worden gebruikt ter ondersteuning van het instrument van de overbruggingsinstelling, de activiteiten van de overbruggingsinstelling worden beëindigd overeenkomstig artikel 41, leden 3, 5 en 6, van Richtlijn 2014/59/EU.

- (54) Om het proces van de goedkeuring van zeer technische aspecten van rapportagevereisten te vergemakkelijken en de uitvoering en monitoring ervan door de afwikkelingsautoriteiten te verbeteren, moeten de aan de EBA verleende mandaten om technische uitvoeringsnormen te ontwikkelen, worden herzien zodat er sprake is van consistentie wat betreft de reikwijdte en de inhoud van de verschillende mandaten in Richtlijn 2014/59/EU. Die mandaten moeten ook worden afgestemd op de bepalingen inzake de rapportage en openbaarmaking van toezichtinformatie van Verordening (EU) nr. 575/2013. Die wijzigingen van bestaande mandaten moeten toekomstige herzieningen van de technische uitvoeringsnormen vergemakkelijken en zijn niet bedoeld om afbreuk te doen aan de rapportage- en openbaarmakingsverplichtingen die momenteel van toepassing zijn. Aan de Commissie moet de bevoegdheid worden toegekend om die door EBA opgestelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen door middel van uitvoeringshandelingen op grond van artikel 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010. Het toepassingsgebied van bestaande regelgevende technische normen betreffende de aanvullende eigenvermogensvereisten en het gecombineerde buffervereiste voor af te wikkelen entiteiten moet worden uitgebreid tot entiteiten die niet zijn geïdentificeerd als af te wikkelen entiteiten, indien die vereisten niet op dezelfde basis zijn vastgesteld als het MREL. Aan de Commissie moet de bevoegdheid worden toegekend om Richtlijn 2014/59/EU aan te vullen door die door EBA opgestelde technische reguleringsnormen vast te stellen door middel van gedelegeerde handelingen op grond van artikel 290 VWEU en overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

- (55) Om rapportages en openbaarmakingen in verband met het MREL beter te integreren, moet de EBA openbaarmakingen van instellingen en entiteiten centraal bekendmaken, doch wel het recht van alle instellingen en entiteiten om zelf gegevens en informatie bekend te maken, in acht nemen. Met die centrale openbaarmakingen moet de EBA de openbaarmakingen van kleine en niet-complexe instellingen kunnen bekendmaken op basis van de informatie die die instellingen aan bevoegde en afwikkelingsautoriteiten rapporteren, en zou dus de regeldruk waarmee kleine en niet-complexe instellingen te maken krijgen, aanzienlijk moeten verminderen. Tegelijkertijd mag de centralisatie van openbaarmakingen geen effect hebben op de kosten voor andere instellingen en entiteiten, en moet die de transparantie verhogen en de kosten van toegang tot prudentiële informatie voor marktdeelnemers doen dalen. Die verhoogde transparantie moet gegevens van instellingen en entiteiten onderling beter vergelijkbaar maken en de marktdiscipline versterken. De centralisatie van met afwikkeling verband houdende openbaarmakingen zorgt voor afstemming op de procedure die van toepassing is op toezichtgerelateerde openbaarmakingen, zoals uiteengezet in Verordening (EU) nr. 575/2013, zodat alle openbaarmakingsverplichtingen op dezelfde manier worden behandeld.

- (56) Met het oog op haar rol bij het bevorderen van de convergentie van de praktijken van de autoriteiten moet de EBA toezicht houden op en verslag uitbrengen over de interne praktijken en methoden die de afwikkelingsautoriteiten hanteren wanneer zij beslissen of een instelling of entiteit moet worden bestemd voor afwikkeling of voor liquidatie volgens een normale insolventieprocedure, afhankelijk van de afwikkelingsdoelstellingen en van de vraag of afwikkeling in het algemeen belang zou zijn. De EBA moet ook de vooruitgang van de afwikkelingsautoriteiten in het verbeteren van de afwikkelbaarheid van instellingen en groepen, en de acties en voorbereidingen van afwikkelingsautoriteiten monitoren en er verslag over uitbrengen om een effectieve uitvoering van de afwikkelingsinstrumenten en -bevoegdheden te waarborgen. In die verslagen moet de EBA ook het niveau van transparantie beoordelen van de maatregelen die door afwikkelingsautoriteiten worden genomen ten aanzien van relevante externe belanghebbenden, alsook de omvang van hun bijdrage tot afwikkelingsbereidheid en de afwikkelbaarheid van instellingen en groepen.
- (57) In het kader van de taken van de EBA, namelijk bijdragen tot het waarborgen van een samenhangende en gecoördineerde regeling voor crisisbeheer en -afwikkeling in de Unie, moet de EBA Uniebrede crisisbeheersimulatie-oefeningen coördineren en er toezicht op houden. Die simulaties moeten betrekking hebben op de coördinatie en samenwerking tussen bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten wanneer de financiële situatie van instellingen en entiteiten verslechtert, het testen van de toepassing van het instrumentarium bij herstel- en afwikkelingsplanning, vroegtijdige interventie en afwikkeling op holistische wijze. Bij die crisissimulatieoefeningen moet er met name aandacht worden besteed aan de grensoverschrijdende dimensie in de interactie tussen de bevoegde autoriteiten en de toepassing van de beschikbare instrumenten en bevoegdheden. Indien relevant moeten de crisissimulatieoefeningen ook de vaststelling en uitvoering van afwikkelingsregelingen binnen de bankenunie bevatten, op grond van Verordening (EU) nr. 806/2014.

- (58) Onverminderd de momenteel geldende regels inzake beroepsgeheim moet de uitwisseling van informatie tussen afwikkelingsautoriteiten en belastingautoriteiten worden verbeterd. Die uitwisselingen moeten plaatsvinden overeenkomstig het nationaal recht. Indien de informatie afkomstig is van een andere lidstaat, mag die alleen worden uitgewisseld met de uitdrukkelijke instemming van de betrokken autoriteit die de informatie heeft verstrekt.

(59) Richtlijn 2014/59/EU werd gewijzigd door Richtlijn (EU) 2019/879 met de introductie van specifieke regels om ervoor te zorgen dat niet-professionele cliënten niet buitensporig investeren in instrumenten die in aanmerking komen voor het MREL van instellingen en entiteiten. Het buitensporig aanhouden van MREL-instrumenten door niet-professionele cliënten kan schadelijk zijn voor de afwikkelbaarheid van een instelling of entiteit en kan problemen voor de financiële stabiliteit met zich meebrengen. Dat kan met name problematisch zijn wanneer de niet-professionele cliënten ook depositanten van de uitgevende instelling zijn, aangezien die depositanten bijzonder kwetsbaar zijn voor de ongepaste plaatsing van de eigen instrumenten van de instelling. De autoriteiten moeten er daarom voor zorgen dat verkopers, instellingen en entiteiten voldoen aan de maatregelen die de lidstaten bij de omzetting van Richtlijn (EU) 2019/879 hebben vastgesteld om de bescherming van niet-professionele cliënten te waarborgen. Indien die maatregelen niet naar behoren worden toegepast, moeten de autoriteiten die regels handhaven. Daarom is het passend in Richtlijn 2014/59/EU specifieke bevoegdheden in te voeren om niet-naleving van de specifieke regels inzake de bescherming van niet-professionele cliënten aan te pakken, naast de bestaande bevoegdheden in Richtlijn 2014/65/EU.

Bovendien moeten afwikkelingsautoriteiten, met gebruikmaking van de bestaande rapportage voor afwikkelingsplanning en MREL-doeleinden, de aard van de beleggersbasis van voor het MREL in aanmerking komende instrumenten vaststellen wanneer zij de beoordeling van de afwikkelbaarheid uitvoeren van instellingen en entiteiten en, indien nodig, van de instelling of entiteit verlangen dat zij vastgestelde belemmeringen aanpakken of wegnemen. Tot slot moet de EBA, in coördinatie met de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) (ESMA), die is opgericht bij Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad¹⁹, verslag uitbrengen over de maatregelen die de lidstaten hebben genomen ter bescherming van niet-professionele cliënten met betrekking tot schuldinstrumenten die in aanmerking komen voor het MREL op grond van Richtlijn 2014/59/EU, waarbij mogelijke gevolgen voor grensoverschrijdende activiteiten worden vergeleken en beoordeeld. Op basis daarvan zou de Commissie een wetgevingsvoorstel kunnen aannemen om niet-professionele cliënten doeltreffender te beschermen.

¹⁹ Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/77/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) Een kwalitatief hoogstaande effectbeoordeling is cruciaal voor de ontwikkeling van degelijke en empirisch onderbouwde wetgevingsvoorstellen, terwijl feiten en bewijs cruciaal zijn als grondslag voor de beslissingen die tijdens de wetgevingsprocedure worden genomen. Om die reden moeten de EBA, de gemeenschappelijke afwikkelingsraad en de ECB de Commissie op haar verzoek alle informatie verstrekken die zij nodig heeft voor haar taken in verband met beleidsontwikkeling, met inbegrip van de voorbereiding van effectbeoordelingen en de voorbereiding van en onderhandelingen over wetgevingsvoorstellen. Indien die informatie niet beschikbaar is voor de EBA, de gemeenschappelijke afwikkelingsraad of de ECB, moet zij worden verstrekt door de afwikkelingsautoriteiten, de bevoegde autoriteiten en andere leden van het Europees Stelsel van centrale banken.
- (61) Gezien de noodzaak om de financiële stabiliteit te beschermen en snel te handelen, mogen afwikkelingsautoriteiten niet worden onderworpen aan aanbestedingsprocedures met betrekking tot overheidsopdrachten voor waarderingdiensten ten behoeve van afwikkeling en om te beoordelen of aandeelhouders en crediteuren beter zouden zijn behandeld indien er een normale insolventieprocedure was geopend ten aanzien van de instelling in afwikkeling. De verleende diensten moeten daarom worden uitgesloten van het toepassingsgebied van Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad²⁰. Wat de juridische diensten betreft die de afwikkelingsautoriteiten nodig kunnen hebben, zijn bepaalde juridische diensten reeds uitgesloten van het toepassingsgebied van die richtlijn en zijn andere diensten opgenomen in de lijst van diensten in bijlage XIV bij die richtlijn waarvoor hogere drempels en lichtere geharmoniseerde regels gelden.

²⁰ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

- (62) Daar de doelstelling van deze richtlijn, namelijk het verbeteren van de effectiviteit en efficiëntie van het herstel- en ontwikkelingskader voor instellingen en entiteiten, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt vanwege de risico's die uiteenlopende nationale benaderingen voor de integriteit van de interne markt met zich mee zouden kunnen brengen, maar vanwege wijziging van reeds op Unieniveau vastgestelde regels beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.
- (63) Richtlijnen 2014/59/EU en 2014/24/EU moeten derhalve overeenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1
Wijziging van Richtlijn 2014/59/EU

Richtlijn 2014/59/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) in artikel 2 wordt lid 1 als volgt gewijzigd:

a) punt 5 wordt vervangen door:

“5. „dochteronderneming”: een dochteronderneming als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt (16), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en, voor de toepassing van de artikelen 7, 12, 17, 18, 45 tot en met 45 quaterdecies, 59 tot en met 62, 91 en 92 van deze richtlijn op af te wikkelen groepen als bedoeld in punt 83 ter), b), van dit lid, indien en voor zover passend, daaronder begrepen kredietinstellingen of financiële instellingen die blijvend aangesloten zijn bij een centraal orgaan, het centrale orgaan zelf, en hun respectieve dochterondernemingen, rekening houdend met de manier waarop die af te wikkelen groepen voldoen aan artikel 45 sexies, lid 3, van deze richtlijn;”;

b) het volgende punt wordt ingevoegd:

“28 bis. „, alternatieve maatregel vanuit de particuliere sector”: elke steun die niet is aangemerkt als buitengewone openbare financiële steun;”;

c) punt 35 wordt vervangen door:

“35. „kritieke functies”: activiteiten, diensten of bedrijfsactiviteiten waarvan de onderbreking naar alle waarschijnlijkheid in een of meer lidstaten op nationaal of regionaal niveau zal leiden tot een verstoring van diensten die essentieel zijn voor de reële economie, of tot een verstoring van de financiële stabiliteit gezien de omvang of het marktaandeel van een instelling of groep, haar verwevenheid met entiteiten binnen en buiten een groep, haar complexiteit of haar grensoverschrijdende activiteiten, met name vanuit het oogpunt van de vervangbaarheid van die activiteiten, diensten of bedrijfsactiviteiten;”;

d) punt 71 wordt vervangen door:

“71. „bail-inbare passiva”: de passiva, waaronder verplichtingen waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is, en kapitaalinstrumenten die niet in aanmerking komen als tier 1-kernkapitaalinstrumenten, aanvullende tier 1-instrumenten of tier 2-instrumenten van een instelling of entiteit als bedoeld in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d) en die niet van het toepassingsgebied van het instrument van bail-in zijn uitgesloten op grond van artikel 44, lid 2;”;

e) het volgende punt wordt ingevoegd:

“71 bis bis. „verplichtingen waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is”: verplichtingen, gebaseerd op bestaande, uit gebeurtenissen in het verleden voortvloeiende verplichtingen die zullen leiden tot een verlies en waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is;”;

f) punt 71 ter wordt vervangen door:

“71 ter. „ achtergestelde in aanmerking komende instrumenten”: instrumenten die voldoen aan alle voorwaarden als bedoeld in artikel 72 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013, met uitzondering van die van artikel 72 ter, leden 3, 4 en 5, van die verordening, en, waar van toepassing, als bedoeld in artikel 45 ter, lid 1 bis, van deze richtlijn;”;

g) het volgende punt wordt ingevoegd:

“72 bis. „ aangewezen autoriteit”: een aangewezen autoriteit als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 18, van Richtlijn 2014/49/EU;”;

h) in punt 83 ter wordt punt b) vervangen door:

“b) kredietinstellingen of financiële instellingen die blijvend aangesloten zijn bij een centraal orgaan en het centrale orgaan zelf, indien ten minste een van die kredietinstellingen of financiële instellingen of het centrale orgaan een af te wikkelen entiteit is, en hun respectieve dochterondernemingen;”;

i) de volgende punten worden ingevoegd:

“83 quinquies. „ niet-EU-MSI”: een niet-EU-MSI als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt (134), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

83 sexies. „ MSI-entiteit”: een MSI-entiteit als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt (136), van Verordening (EU) nr. 575/2013;”;

j) het volgende punt wordt ingevoegd:

“93 bis. „deposito”: ten behoeve van de artikelen 108 en 109 van deze richtlijn, deposito als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 3, van Richtlijn 2014/49/EU;”;

2) in artikel 5 worden de leden 2, 3 en 4 vervangen door:

“2. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat de instellingen hun herstelplannen bijwerken en dit ten minste een keer per jaar of na een verandering in de juridische of organisatiestructuur, de bedrijfsactiviteiten of de financiële positie van de instelling die een wezenlijk effect op het herstelplan kan hebben of een materiële wijziging hierin noodzakelijk kan maken. De bevoegde autoriteiten kunnen van de instellingen eisen dat zij hun herstelplannen vaker bijwerken.

In afwezigheid van de in het eerste lid bedoelde veranderingen in de twaalf maanden volgend op de meest recente jaarlijkse bijwerking van het herstelplan kunnen de bevoegde autoriteiten uitzonderlijk ontheffing verlenen van de verplichting om het herstelplan bij te werken tot de volgende periode van twaalf maanden. Die ontheffing kan worden verleend voor een periode van ten hoogste twaalf maanden.

3. De herstelplannen gaan niet uit van toegang tot of ontvangst van een van de volgende zaken:

- a) buitengewone openbare financiële steun;
- b) noodliquiditeitssteun van een centrale bank;
- c) liquiditeitssteun van een centrale bank die is verleend onder niet-standaardvoorwaarden inzake zekerheidstelling, looptijd of rentevoet.

4. In de herstelplannen wordt in voorkomend geval geanalyseerd hoe en wanneer een instelling onder de in het herstelplan vermelde omstandigheden een beroep mag doen op centrale-bankfaciliteiten die niet zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van dat plan op grond van lid 3, en wordt aangegeven welke activa naar verwachting als zekerheid in aanmerking zouden komen.”;

3) in artikel 6, lid 5, wordt de eerste alinea vervangen door:

“Indien de bevoegde autoriteit oordeelt dat het herstelplan wezenlijke tekortkomingen vertoont of dat er wezenlijke belemmeringen zijn voor de uitvoering ervan, stelt zij de instelling of de moederonderneming van de groep in kennis van haar beoordeling en eist zij dat de instelling binnen drie maanden, met de toestemming van de autoriteit verlengbaar met één maand, een herzien plan indient waaruit blijkt hoe de tekortkomingen of belemmeringen zullen worden aangepakt.”;

4) in artikel 8, lid 2, wordt de derde alinea vervangen door:

“Op verzoek van een bevoegde autoriteit kan de EBA overeenkomstig artikel 31, lid 2, punt c), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 de bevoegde autoriteiten bijstaan bij het bereiken van een gezamenlijk besluit.”;

5) artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“De afwikkelingsautoriteit keurt geen afwikkelingsplan goed indien uit hoofde van artikel 32 ter een procedure is ingeleid om een instelling te liquideren overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, of indien artikel 37, lid 6, van toepassing is.”;

b) in lid 7 wordt punt j) vervangen door:

“j) een gedetailleerde beschrijving van de verschillende afwikkelingsstrategieën die binnen de verschillende mogelijke scenario’s kunnen worden toegepast met de toepasselijke tijdschema’s, en van de manier waarop met die strategieën de afwikkelingsdoelstellingen zouden worden bereikt.”;

6) in artikel 11 wordt lid 3 vervangen door:

“3. De EBA stelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen op ter specificatie van:

- a) de methoden en regelingen voor de rapportage van de in lid 1 bedoelde informatie;
- b) de frequentie van en indieningstermijnen voor de in punt a) bedoelde rapportage.

De EBA dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op ...
[12 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] in
bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

4. De EBA ontwikkelt IT-oplossingen, met inbegrip van rapportagetemplates, gegevensnormen, formaten en instructies, voor de rapportage van de in lid 1 bedoelde informatie.”;

7) artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de tweede alinea wordt vervangen door:

“In overeenstemming met de in de eerste alinea genoemde maatregelen vermeldt het afwikkelingsplan voor elke groep de af te wikkelen entiteiten en de af te wikkelen groepen en, in voorkomend geval, de liquidatie-entiteiten.”;

ii) de volgende alinea's worden toegevoegd:

“Bij het bepalen van de maatregelen die moeten worden genomen ten aanzien van de in de eerste alinea, punt b), bedoelde dochterondernemingen die geen af te wikkelen entiteiten zijn, kunnen de afwikkelingsautoriteiten een evenredige aanpak volgen indien die aanpak de afwikkelbaarheid van de groep niet negatief beïnvloedt, rekening houdend met de omvang van de dochteronderneming, haar risicoprofiel, haar rol ten behoeve van kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen, haar belang voor de operationele continuïteit van de groep na de afwikkeling, en de afwikkelingsstrategie van de groep. De afwikkelingsautoriteiten houden terdege rekening met het belang van de dochteronderneming in de lidstaat waar zij is gevestigd, met inbegrip van haar potentieel systemische belang, en met de mogelijke impact ervan op de beschikbare financiële middelen van het depositogarantiestelsel in geval van liquidatie volgens een normale insolventieprocedure.

Indien op grond van artikel 32 ter een procedure is ingeleid om een entiteit te liquideren overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, of indien artikel 37, lid 6, van toepassing is, nemen de afwikkelingsautoriteiten die entiteit niet langer op in het groepsafwikkelingsplan.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Het groepsafwikkelingsplan wordt opgesteld op basis van de op grond van artikel 11 verstrekte informatie en omvat de in artikel 10, leden 4 en 7, bedoelde elementen, voor zover die relevant zijn vanuit het oogpunt van een groepsafwikkelingsplan.”;

c) het volgende lid wordt toegevoegd:

“7. De EBA houdt toezicht op de methoden en praktijken die afwikkelingsautoriteiten bij het opstellen van afwikkelingsplannen en groepsafwikkelingsplannen hanteren om te besluiten of instellingen of entiteiten moeten worden bestemd voor afwikkeling of voor liquidatie volgens een normale insolventieprocedure en om te besluiten welke maatregelen moeten worden genomen in de in artikel 10, lid 3, bedoelde scenario's en in de in artikel 32, lid 5, beschreven omstandigheden.

De EBA dient uiterlijk op ... [vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] bij de Commissie een verslag in over de bestaande methoden en praktijken van afwikkelingsautoriteiten en over eventuele verschillen tussen de lidstaten.

Het in de tweede alinea bedoelde verslag omvat ten minste het volgende:

- a) met betrekking tot instellingen die geen deel uitmaken van een groep en tot de in lid 1, eerste alinea, bedoelde entiteiten, de interne benaderingen en methoden voor de selectie van te nemen maatregelen, met name de criteria volgens welke in het afwikkelingsplan of het groepsafwikkelingsplan wordt voorzien in afwikkelingsmaatregelen, de criteria voor de uitoefening van afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden of die voor de liquidatie volgens een normale insolventieprocedure;
- b) met betrekking tot afwikkelingsentiteiten, de interne benaderingen en methoden voor het kiezen van de voorkeurs- en de alternatieve afwikkelingsstrategieën en de te nemen afwikkelingsmaatregelen;
- c) de evenredige aanpak die de afwikkelingsautoriteiten op grond van lid 1, derde alinea, hebben gevolgd.”;

8) artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 worden de eerste en tweede alinea vervangen door:

“De instellingen en in artikel 1, lid 1, punten b), c) en d), bedoelde entiteiten dienen bij hun afwikkelingsautoriteit de informatie in die eventueel van hen wordt verlangd overeenkomstig artikel 11. Afwikkelingsautoriteiten die op grond van artikel 11 informatie vereisen voor onder hun bevoegdheid vallende entiteiten, geven de door hen ontvangen informatie door aan de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau.

Mits de bij deze richtlijn vastgestelde vertrouwelijkheidsvereisten worden nageleefd, geeft de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau de overeenkomstig dit lid verstrekte informatie door aan:

- a) de EBA;
 - b) de afwikkelingsautoriteiten van dochterondernemingen;
 - c) de afwikkelingsautoriteiten in de jurisdicties waar significante bijkantoren zijn gevestigd, voor zover een en ander relevant is voor het significante bijkantoor;
 - d) de in de artikelen 115 en 116 van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde betrokken bevoegde autoriteiten; en
 - e) de afwikkelingsautoriteiten van de lidstaten waar de in artikel 1, lid 1, punten c) en d), bedoelde entiteiten zijn gevestigd.”;
- b) in lid 4 wordt de vierde alinea vervangen door:

“Op verzoek van een afwikkelingsautoriteit kan de EBA overeenkomstig artikel 31, lid 2, punt c), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 de afwikkelingsautoriteiten bijstaan bij het bereiken van een gezamenlijk besluit.”;

9) aan artikel 15 wordt het volgende lid toegevoegd:

“5. De EBA houdt toezicht op de uitvoering van de afwikkelbaarheidsbeoordelingen van instellingen en groepen door de afwikkelingsautoriteiten. De EBA dient uiterlijk op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] bij de Commissie een verslag in over de bestaande praktijken voor afwikkelbaarheidsbeoordelingen en over eventuele verschillen tussen de lidstaten.

Het in de eerste alinea bedoelde verslag omvat het volgende:

- a) een beoordeling van de methoden die door afwikkelingsautoriteiten zijn ontwikkeld om afwikkelbaarheidsbeoordelingen uit te voeren, waarbij ook mogelijke verschillen tussen lidstaten worden bekeken;
- b) een beoordeling van de testcapaciteiten die afwikkelingsautoriteiten nodig hebben om een effectieve uitvoering van de afwikkelingsstrategie te waarborgen;
- c) het niveau van transparantie ten aanzien van belanghebbenden van de methoden die door afwikkelingsautoriteiten zijn ontwikkeld om afwikkelbaarheidsbeoordelingen uit te voeren, en van de uitkomst van die beoordelingen.”;

10) aan artikel 16 bis wordt het volgende lid toegevoegd:

“7. Indien een af te wikkelen entiteit of een entiteit die zelf geen af te wikkelen entiteit is, niet op dezelfde basis aan het gecombineerde buffervereiste is onderworpen als de basis waarop zij aan de in de artikelen 45 quater en 45 quinquies van deze richtlijn bedoelde vereisten moet voldoen, passen de afwikkelingsautoriteiten de leden 1 tot en met 6 van dit artikel toe op basis van het geraamde gecombineerde buffervereiste dat voortvloeit uit de methode die is vastgelegd in de op grond van artikel 45 quater, lid 4, van deze richtlijn vastgestelde gedelegeerde handeling. Artikel 128, vierde alinea, van Richtlijn 2013/36/EU is van toepassing.

De afwikkelingsautoriteit neemt het in de eerste alinea van dit lid bedoelde geraamde gecombineerde buffervereiste op in het besluit tot vaststelling van de in de artikelen 45 quater en 45 quinquies bedoelde vereisten. De entiteit maakt het geraamde gecombineerde buffervereiste samen met de in artikel 45 decies, lid 3 bedoelde informatie openbaar.”;

11) artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende lid wordt ingevoegd:

“3 bis. Indien de afwikkelingsautoriteit vaststelt dat de door de betrokken entiteit voorgestelde maatregelen de wezenlijke belemmeringen voor de afwikkelbaarheid daadwerkelijk verminderen of wegnemen, neemt de afwikkelingsautoriteit, na raadpleging van de bevoegde autoriteit, een besluit. In dat besluit wordt aangegeven dat de afwikkelingsautoriteit de voorgestelde maatregelen heeft beoordeeld als adequaat om de wezenlijke belemmeringen voor de afwikkelbaarheid effectief te verminderen of weg te nemen, en wordt de entiteit verplicht de voorgestelde maatregelen uit te voeren.”;

b) in lid 5 wordt de aanhef vervangen door:

“Voor de toepassing van lid 4 hebben de afwikkelingsautoriteiten ten minste de bevoegdheid om een of meer van de volgende maatregelen te nemen.”;

12) artikel 18 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2 wordt de eerste alinea vervangen door:

“De afwikkelingsautoriteit op groepsniveau stelt, in samenwerking met de consoliderende toezichthouder, een verslag op en dient dit in bij de EU-moederonderneming, bij de afwikkelingsautoriteiten van dochterondernemingen, die het doorzenden aan de dochterondernemingen die onder hun bevoegdheid vallen, en bij de afwikkelingsautoriteiten in de jurisdicties waar significante bijkantoren gevestigd zijn. Het verslag wordt opgesteld na raadpleging van de bevoegde autoriteiten en bevat een analyse van de wezenlijke belemmeringen voor de doeltreffende toepassing van de afwikkelingsinstrumenten en voor de uitoefening van de afwikkelingsbevoegdheden met betrekking tot de groep en ook tot af te wikkelen groepen indien een groep uit meer dan één af te wikkelen groep bestaat. In het verslag wordt de impact op het bedrijfsmodel van de groep overwogen en worden evenredige en gerichte maatregelen aanbevolen die volgens de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau nodig of passend zijn om die belemmeringen weg te nemen.”;

b) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De afwikkelingsautoriteit op groepsniveau deelt elke maatregel die wordt voorgesteld door de EU-moederonderneming mee aan de consoliderende toezichthouder, de EBA, de afwikkelingsautoriteiten van de dochterondernemingen en de afwikkelingsautoriteiten in de jurisdicties waar significante bijkantoren gevestigd zijn, voor zover die maatregel relevant is voor die significante bijkantoren. Na raadpleging van de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten in de jurisdicties waar significante bijkantoren gevestigd zijn, doen de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau en de afwikkelingsautoriteiten van de dochterondernemingen alles wat in hun vermogen ligt om binnen het afwikkelingscollege tot een gezamenlijk besluit te komen met betrekking tot de vaststelling van de wezenlijke belemmeringen en, indien nodig, de beoordeling van de door de EU-moederonderneming voorgestelde maatregelen alsmede de door de autoriteiten geëiste maatregelen om die belemmeringen aan te pakken of weg te nemen, waarbij rekening gehouden wordt met de mogelijke gevolgen van de maatregelen in alle lidstaten waar de groep actief is.”;

c) lid 9 wordt vervangen door:

“9. Bij het uitblijven van een gezamenlijk besluit over het nemen van maatregelen als bedoeld in artikel 17, lid 5, punt g), h) of k), kan de EBA, op verzoek van een afwikkelingsautoriteit overeenkomstig lid 6, 6 bis of 7 van dit artikel, de afwikkelingsautoriteiten overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 assistentie verlenen bij het bereiken van overeenstemming.”;

13) de artikelen 27 en 28 worden vervangen door:

“Artikel 27

Vroegtijdige-interventiemaatregelen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten zonder onnodige vertraging vroegtijdige-interventiemaatregelen overwegen en die waar passend toepassen indien een instelling of een in artikel 1, lid 1, punten b), c) of d), bedoelde entiteit:
 - a) voldoet aan de voorwaarden van artikel 102 van Richtlijn 2013/36/EU of artikel 38 van Richtlijn (EU) 2019/2034 of de bevoegde autoriteit, in het kader van een procedure voor toetsing en evaluatie door de toezichthouder overeenkomstig artikel 97 van Richtlijn 2013/36/EU, heeft bepaald dat de door de instelling of entiteit toegepaste regelingen, strategieën, procedures en mechanismen en de eigen fondsen en liquiditeit die door die instelling of entiteit worden aangehouden, geen gezond beheer en gezonde dekking van haar risico's waarborgen, en een van de volgende situaties van toepassing is:
 - i) de instelling of entiteit heeft niet de door de bevoegde autoriteit vereiste corrigerende maatregelen genomen, waaronder de in artikel 104 van Richtlijn 2013/36/EU of artikel 39 van Richtlijn (EU) 2019/2034 bedoelde maatregelen;
 - ii) de bevoegde autoriteit oordeelt dat andere corrigerende maatregelen dan vroegtijdige-interventiemaatregelen onvoldoende zijn om de problemen van die instelling of entiteit aan te pakken;

- b) inbreuk maakt op de vereisten van artikel 45 sexies of 45 septies van deze richtlijn; of
- c) in de twaalf maanden na de beoordeling door de bevoegde autoriteit een of meer van de vereisten schendt die zijn vastgelegd in titel II van Richtlijn 2014/65/EU of in de artikelen 3 tot en met 7, de artikelen 14 tot en met 17 of de artikelen 24, 25 en 26 van Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad*, of deze waarschijnlijk zal schenden.

De bevoegde autoriteit kan bepalen dat aan de in de eerste alinea, punt a), ii), van dit lid bedoelde voorwaarde is voldaan zonder eerder andere corrigerende maatregelen te hebben genomen, waaronder de uitoefening van de in artikel 104 van Richtlijn 2013/36/EU of in artikel 39 van Richtlijn (EU) nr. 2019/2034 bedoelde bevoegdheden.

Voor de toepassing van de eerste alinea, punten b) en c), van dit lid zorgen de lidstaten ervoor dat de afwikkelingsautoriteiten of de bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 26, van Richtlijn 2014/65/EU de bevoegde autoriteit onverwijld in kennis stellen van de inbreuk of de waarschijnlijke inbreuk.

- 2. Voor de toepassing van lid 1 omvatten de vroegtijdige-interventiemaatregelen het volgende:
 - a) het vereiste dat het leidinggevend orgaan van de instelling of entiteit ofwel:
 - i) een of meer regelingen of maatregelen van het herstelplan uitvoert; ofwel

- ii) het herstelplan overeenkomstig artikel 5, lid 2, bijwerkt indien de omstandigheden die tot de vroegtijdige interventie hebben geleid, verschillen van de aannamen in het oorspronkelijke herstelplan, en binnen een specifieke termijn een of meer van de in het bijgewerkte herstelplan opgenomen regelingen of maatregelen uitvoert;
- b) het vereiste dat het leidinggevend orgaan van de instelling of entiteit een vergadering van aandeelhouders van de entiteit bijeenroept, of, indien het leidinggevend orgaan niet aan dat vereiste voldoet, de rechtstreekse bijeenroeping van een dergelijke vergadering door de bevoegde autoriteit, en in beide gevallen de agenda vaststellen en verlangen dat bepaalde besluiten ter aanneming aan de aandeelhouders worden voorgelegd;
- c) het vereiste dat het leidinggevend orgaan van de instelling of entiteit een plan opstelt, in voorkomend geval in overeenstemming met het herstelplan, voor onderhandelingen over de herstructurering van de schuld met sommige of al haar crediteuren;
- d) het vereiste om de juridische structuur van de instelling of entiteit te wijzigen;
- e) het vereiste om het hoger management of het leidinggevend orgaan van de instelling of entiteit in zijn geheel of met betrekking tot individuele personen te ontslaan of overeenkomstig artikel 28 te vervangen;
- f) de aanstelling van een of meer tijdelijk bewindvoerders in de instelling of entiteit overeenkomstig artikel 29;

- g) het vereiste dat het leidinggevend orgaan van de instelling of entiteit een plan opstelt dat de instelling of entiteit kan uitvoeren indien zij besluit een vrijwillige liquidatie van haar activiteiten in te leiden.
3. De bevoegde autoriteiten kiezen de passende in lid 2 van dit artikel bedoelde vroegtijdige-interventiemaatregelen op basis van wat evenredig is met de nagestreefde doelstellingen, gelet op de ernst van de inbreuk of waarschijnlijke inbreuk en de snelheid waarmee de financiële situatie van de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde instelling of entiteit verslechtert, naast andere relevante informatie.
4. Voor elk van de in lid 2 bedoelde vroegtijdige-interventiemaatregelen stellen de bevoegde autoriteiten een uitvoeringstermijn vast die strikt beperkt is tot de tijd die nodig is om de betrokken maatregel onder redelijke voorwaarden uit te voeren. De bevoegde autoriteiten verrichten onmiddellijk na het verstrijken van de termijn een evaluatie van de doeltreffendheid van de maatregel en delen die evaluatie met de afwikkelingsautoriteit.

Indien uit de evaluatie naar voren komt dat de vroegtijdige-interventiemaatregelen niet volledig zijn uitgevoerd of niet doeltreffend zijn, kan de bevoegde autoriteit beoordelen of is voldaan aan de in artikel 32, lid 1, punt a), bedoelde voorwaarde.

5. De EBA vaardigt uiterlijk op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] richtsnoeren uit overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 om de consistente toepassing van de in lid 1 van dit artikel bedoelde voorwaarden te stimuleren.

Artikel 28

Vervanging van het hoger management of het leidinggevend orgaan

Voor de toepassing van artikel 27, lid 2, punt e), zorgen de lidstaten ervoor dat het nieuwe hoger management of leidinggevend orgaan, of individuele leden daarvan, worden benoemd overeenkomstig de wetgeving van de Unie en de nationale wetgeving en dat die benoemingen onderworpen zijn aan de goedkeuring of instemming van de bevoegde autoriteit.

* Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”;

14) artikel 29 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1, 2 en 3 worden vervangen door:

“1. Voor de toepassing van artikel 27, lid 2, punt f), zorgen de lidstaten ervoor dat de bevoegde autoriteiten op basis van wat onder de omstandigheden evenredig is, een of meer tijdelijk bewindvoerders kunnen aanstellen om:

a) het leidinggevend orgaan van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit tijdelijk te vervangen; of

b) tijdelijk te werken met het leidinggevend orgaan van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit.

Bij de aanstelling van de tijdelijk bewindvoerder specificeert de bevoegde autoriteit of die aanstelling geldt voor de toepassing van punt a) of punt b) van de eerste alinea.

Voor de toepassing van de eerste alinea, punt b), specificeert de bevoegde autoriteit bij de aanstelling voorts de rol, taken en bevoegdheden van de tijdelijk bewindvoerder en eventuele vereisten voor het leidinggevend orgaan van de instelling of entiteit om de tijdelijk bewindvoerder te raadplegen of de goedkeuring van de tijdelijk bewindvoerder te verkrijgen alvorens bepaalde besluiten of maatregelen te nemen.

De lidstaten eisen van de bevoegde autoriteit dat zij de aanstelling van een tijdelijk bewindvoerder openbaar maakt, behalve indien de tijdelijk bewindvoerder niet de bevoegdheid heeft om de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit te vertegenwoordigen.

De lidstaten zorgen er voorts voor dat tijdelijk bewindvoerders over voldoende kennis, vaardigheden en ervaring beschikken om hun taken uit te voeren en dat zij voldoen aan de vereisten van artikel 91, leden 2 en 2 bis, van Richtlijn 2013/36/EU. De beoordeling door de bevoegde autoriteit of de tijdelijk bewindvoerder over die kennis, vaardigheden en ervaring beschikt en aan die vereisten voldoet, vormt een integrerend onderdeel van het besluit tot aanstelling van die tijdelijk bewindvoerder.

2. Bij de aanstelling van de tijdelijk bewindvoerder specificiert de bevoegde autoriteit naargelang de omstandigheden welke bevoegdheden die heeft. Die bevoegdheden kunnen sommige of alle bevoegdheden omvatten die het leidinggevend orgaan van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit krachtens de statuten van de instelling of entiteit en het nationale recht heeft, met inbegrip van de bevoegdheid om sommige of alle bestuurlijke functies van het leidinggevend orgaan van de instelling of entiteit uit te oefenen. De bevoegdheden van de tijdelijk bewindvoerder met betrekking tot de instelling of entiteit moeten voldoen aan het toepasselijke vennootschapsrecht. De bevoegde autoriteit kan die bevoegdheden aanpassen in geval van gewijzigde omstandigheden.

3. Bij de aanstelling van de tijdelijk bewindvoerder specificceert de bevoegde autoriteit welke rol en taken die heeft. Die rol en taken kunnen het volgende omvatten:
- a) het onderzoeken van de financiële positie van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit;
 - b) het beheren van de bedrijfsactiviteiten of een deel van de bedrijfsactiviteiten van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit beheren om haar financiële positie in stand te houden of te herstellen;
 - c) het nemen van maatregelen om de gezonde en prudente bedrijfsvoering van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit te herstellen;
 - d) het waarborgen van de naleving door de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit van alle vereisten op grond van artikel 30 bis, lid 3, tweede alinea, lid 4, eerste alinea, of lid 5.

Bij de aanstelling van de tijdelijk bewindvoerder specificceert de bevoegde autoriteit eventuele beperkingen op zijn of haar rol en taken.”;

- b) in lid 5 wordt de tweede alinea vervangen door:

“Hoe dan ook mag de tijdelijk bewindvoerder de bevoegdheid om de algemene aandeelhoudersvergadering van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit bijeen te roepen en de agenda van die vergadering vast te stellen, alleen uitoefenen na voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit.”;

- c) de leden 6 en 7 worden vervangen door:

“6. Op verzoek van de bevoegde autoriteit stelt de tijdelijk bewindvoerder met door de bevoegde autoriteit vastgestelde tussenpozen verslagen op over de financiële positie van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit en over de handelingen die hij of zij gedurende zijn of haar mandaat heeft verricht. De tijdelijk bewindvoerder stelt in elk geval dat verslag op aan het einde van zijn of haar mandaat.

7. De tijdelijk bewindvoerder wordt aangesteld voor ten hoogste één jaar. De bevoegde autoriteit kan die termijn bij wijze van uitzondering eenmaal verlengen met een duur die in verhouding staat tot de omstandigheden, indien de voorwaarden voor het aanstellen van de tijdelijk bewindvoerder nog steeds gelden. De bevoegde autoriteit is verantwoordelijk voor het bepalen of aan die voorwaarden is voldaan en voor het rechtvaardigen van een eventuele verlenging van het mandaat van de tijdelijk bewindvoerder ten aanzien van de aandeelhouders.”;

15) artikel 30 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Coördinatie van vroegtijdige-interventiemaatregelen met betrekking tot groepen”;

b) de leden 1 tot en met 4 worden vervangen door:

- “1. Indien is voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing van vroegtijdige-interventiemaatregelen op grond van artikel 27 ten aanzien van een EU-moederonderneming, stelt de consoliderende toezichthouder de EBA daarvan in kennis en raadpleegt hij de andere bevoegde autoriteiten binnen het college van toezichthouders voordat hij besluit een vroegtijdige-interventiemaatregel toe te passen.
2. Na de in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving en raadpleging besluit de consoliderende toezichthouder of er op grond van artikel 27 vroegtijdige-interventiemaatregelen ten aanzien van de betrokken EU-moederonderneming moeten worden genomen, rekening houdend met het effect van die maatregelen op de groepsentiteiten in andere lidstaten. De consoliderende toezichthouder stelt de EBA en de andere bevoegde autoriteiten binnen het toezichtcollege van het besluit in kennis.
3. Indien aan de voorwaarden voor de toepassing van vroegtijdige-interventiemaatregelen op grond van artikel 27 is voldaan met betrekking tot een dochteronderneming van een EU-moederonderneming, stelt de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor toezicht op individuele basis en die voornemens is in overeenstemming met dat artikel een maatregel te nemen, de EBA daarvan in kennis en raadpleegt zij de consoliderende toezichthouder.

Na ontvangst van de kennisgeving kan de consoliderende toezichthouder beoordelen welke gevolgen de toepassing van vroegtijdige-interventiemaatregelen op grond van artikel 27 aan de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit in kwestie waarschijnlijk zal hebben voor de groep of groepsentiteiten in andere lidstaten. De consoliderende toezichthouder deelt die beoordeling binnen drie dagen mee aan de bevoegde autoriteit.

Na die kennisgeving en raadpleging beslist de bevoegde autoriteit of er een vroegtijdige-interventiemaatregel moet worden toegepast. Daarbij wordt naar behoren rekening gehouden met een eventuele beoordeling door de consoliderende toezichthouder. De bevoegde autoriteit stelt de EBA, de consoliderende toezichthouder en de andere bevoegde autoriteiten binnen het toezichtcollege van het besluit in kennis.

4. Indien meerdere bevoegde autoriteiten voornemens zijn een vroegtijdige-interventiemaatregel op grond van artikel 27 toe te passen voor meerdere instellingen of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteiten in dezelfde groep, gaan de consoliderende toezichthouder en de andere betrokken bevoegde autoriteiten na of het de voorkeur verdient voor alle betrokken entiteiten dezelfde tijdelijk bewindvoerder aan te stellen, dan wel de toepassing van de andere vroegtijdige-interventiemaatregelen op meerdere instellingen of entiteiten te coördineren teneinde oplossingen te faciliteren waarmee de financiële positie van de betrokken instelling of entiteit wordt hersteld. De beoordeling neemt de vorm aan van een gezamenlijk besluit van de consoliderende toezichthouder en de andere betrokken bevoegde autoriteiten. Het gezamenlijk besluit wordt binnen vijf dagen na de datum van de in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving genomen. Het gezamenlijk besluit wordt gemotiveerd en vastgelegd in een document dat door de consoliderende toezichthouder wordt verstrekt aan de EU-moederonderneming.

Op verzoek van een bevoegde autoriteit kan de EBA overeenkomstig artikel 31 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 een bevoegde autoriteit bijstaan bij het bereiken van overeenstemming.

Indien niet binnen vijf dagen een gezamenlijk besluit is genomen, kunnen de consoliderende toezichthouder en de bevoegde autoriteiten van de dochter-ondernemingen individuele besluiten nemen over de aanstelling van een tijdelijk bewindvoerder voor instellingen of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteiten waarvoor zij verantwoordelijk zijn, en over de toepassing van de andere vroegtijdige-interventiemaatregelen.”;

c) lid 6 wordt vervangen door:

“6. De EBA kan op verzoek van een bevoegde autoriteit de bevoegde autoriteiten die voornemens zijn een of meer van de maatregelen bedoeld in artikel 27, lid 2, punt a), van deze richtlijn met betrekking tot deel A, punten 4, 10, 11 en 19, van de bijlage bij deze richtlijn, in artikel 27, lid 2, punt c), van deze richtlijn of in artikel 27, lid 2, punt d), van deze richtlijn toe te passen, overeenkomstig artikel 19, lid 3 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bijstaan bij het bereiken van overeenstemming.”;

16) het volgende artikel wordt ingevoegd in titel III:

“Artikel 30 bis

Vorbereiding van de afwikkeling

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten de afwikkelingsautoriteiten onverwijld in kennis stellen van het volgende:
 - a) alle in artikel 104, lid 1 van Richtlijn 2013/36/EU of in artikel 39, lid 2, van Richtlijn (EU) 2019/2034 bedoelde maatregelen die zij nemen of waarvan zij eisen dat een instelling of een in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit ze neemt;

- b) dat, zoals uit de toezichtactiviteit blijkt, met betrekking tot een instelling of een in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit aan de voorwaarden van artikel 27, lid 1, is voldaan, ongeacht de toepassing van vroegtijdige-interventiemaatregelen;
- c) de toepassing van een van de in artikel 27 bedoelde vroegtijdige-interventiemaatregelen.

De bevoegde autoriteiten houden, in nauwe samenwerking met de afwikkelingsautoriteiten, nauwlettend toezicht op de situatie van de instelling of entiteit en op haar naleving van de in de eerste alinea, punt a), bedoelde maatregelen die erop gericht zijn een verslechtering van de situatie van die instelling of entiteit aan te pakken, en van de in de eerste alinea, punt c), bedoelde vroegtijdige-interventiemaatregelen.

- 2. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten de afwikkelingsautoriteiten zo snel mogelijk ervan in kennis stellen dat er volgens hen een wezenlijk risico bestaat dat een of meer van de in artikel 32, lid 4, bedoelde omstandigheden van toepassing zijn in verband met een instelling of een in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit. Die kennisgeving bevat:
 - a) de redenen van de kennisgeving;

- b) een overzicht van de in overweging genomen maatregelen die het falen van de betrokken instelling of entiteit binnen een redelijk tijdsbestek zouden voorkomen, het verwachte effect daarvan op de instelling of entiteit wat betreft de in artikel 32, lid 4, bedoelde omstandigheden en het verwachte tijdschema voor de uitvoering van die maatregelen.

Na ontvangst van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde kennisgeving beoordelen de afwikkelingsautoriteiten, in nauwe samenwerking met de bevoegde autoriteiten, wat een redelijk tijdsbestek is voor de beoordeling van de in artikel 32, lid 1, punt b), bedoelde voorwaarde, rekening houdend met de snelheid waarmee de situatie van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit verslechtert, de noodzaak om de afwikkelingsstrategie effectief uit te voeren en andere ter zake relevante overwegingen. De afwikkelingsautoriteiten kunnen het tijdsbestek te allen tijde herbeoordelen en aan de omstandigheden van de zaak aanpassen. De afwikkelingsautoriteiten delen die beoordeling of herbeoordeling zo snel mogelijk mee aan de bevoegde autoriteiten.

Na ontvangst van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde kennisgeving houden de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten, in nauwe samenwerking, toezicht op de situatie van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit, de uitvoering van relevante maatregelen binnen het verwachte tijdsbestek en alle andere relevante ontwikkelingen. Daartoe komen de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten regelmatig bijeen, met een door de afwikkelingsautoriteiten bepaalde frequentie naargelang de omstandigheden van de zaak. De bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten verstrekken elkaar onverwijld alle relevante informatie.

3. De bevoegde autoriteiten verstrekken de afwikkelingsautoriteiten alle informatie die door de afwikkelingsautoriteiten wordt gevraagd en die nodig is voor een van de volgende acties:
 - a) het bijwerken van het afwikkelingsplan en voorbereiden van de mogelijke afwikkeling van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit;
 - b) het uitvoeren van de in artikel 36 bedoelde waardering.

Indien de bevoegde autoriteiten nog niet over die informatie beschikken, werken de afwikkelingsautoriteiten en de bevoegde autoriteiten samen en coördineren zij hun werkzaamheden om die informatie te verkrijgen. Daartoe hebben de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten de bevoegdheid om van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit te eisen dat zij die informatie verstrekken, onder meer in het kader van inspecties ter plaatse, en om die informatie aan elkaar te verstrekken.

4. De bevoegdheden van de afwikkelingsautoriteiten omvatten de bevoegdheid om de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit te verkopen aan potentiële verkrijgers, om regelingen te treffen voor die verkoop, of om van de instelling of entiteit te vragen dat zij dit doen voor de volgende doeleinden:
 - a) het treffen van voorbereidingen voor de afwikkeling van die instelling of entiteit, met inachtneming van de in artikel 39, lid 2, vastgelegde criteria en de in de artikelen 84 en 84 ter vastgelegde vertrouwelijkheidsvereisten;
 - b) het uitvoeren van de beoordeling door de afwikkelingsautoriteit van de in artikel 32, lid 1, punt b), bedoelde voorwaarde.

Indien de afwikkelingsautoriteit, bij de uitoefening van de in de eerste alinea bedoelde bevoegdheid, besluit de instelling of entiteit rechtstreeks aan potentiële verkrijgers te verkopen, houdt hij naar behoren rekening met de omstandigheden van de zaak, in het bijzonder de preventieve maatregelen die een depositogarantiestelsel eventueel zou kunnen nemen of maatregelen die een IPS eventueel zou kunnen nemen, en met de mogelijke gevolgen die de uitoefening van die bevoegdheid zou kunnen hebben voor de algehele positie van de instelling of entiteit.

5. De afwikkelingsautoriteiten hebben de bevoegdheid om van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit te verlangen dat zij de nodige regelingen opzetten, waaronder een digitaal platform, voor het delen van informatie met potentiële verkrijgers of met adviseurs en taxateurs die door de afwikkelingsautoriteit zijn ingeschakeld. Indien de afwikkelingsautoriteit die bevoegdheid uitoefent, is artikel 84, lid 1, punten e) en f), van toepassing.

6. De voorafgaande kennisgeving door de bevoegde autoriteit overeenkomstig lid 1, eerste alinea, van dit artikel is geen noodzakelijke voorwaarde voor de afwikkelingsautoriteiten om de afwikkeling van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit voor te bereiden of de in de leden 3, 4 en 5 van dit artikel bedoelde bevoegdheden uit te oefenen.
7. De afwikkelingsautoriteiten stellen de bevoegde autoriteiten onverwijld op de hoogte van elke maatregel die is genomen op grond van de leden 3, 4 en 5.
8. De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten nauw samenwerken in de volgende gevallen:
 - a) wanneer zij overwegen de in lid 1, eerste alinea, punt a), van dit artikel bedoelde maatregelen om een verslechtering van de situatie van een instelling of een in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit aan te pakken, alsmede de in lid 1, eerste alinea, punt c), van dit artikel bedoelde maatregelen te nemen;
 - b) wanneer zij overwegen een van de in de leden 3, 4 en 5 bedoelde acties te ondernemen;
 - c) tijdens de uitvoering van de in de punten a) en b) van deze alinea bedoelde acties.

De bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten dragen er zorg voor dat die maatregelen en acties consistent, gecoördineerd en effectief zijn.”;

17) in artikel 31, lid 2, wordt punt c) vervangen door:

“c) overheidsmiddelen beschermen door het beroep op buitengewone openbare financiële steun tot een minimum te beperken, met name wanneer die uit de begroting van een lidstaat komt;”;

18) artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

“1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteiten een afwikkelingsmaatregel nemen in verband met een instelling indien de afwikkelingsautoriteiten, na ontvangst van een mededeling op grond van lid 2 of op eigen initiatief, en rekening houdend met de noodzaak om de afwikkelingsstrategie doeltreffend uit te voeren, vaststellen dat aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

a) de instelling faalt of zal waarschijnlijk falen;

b) gezien de timing en andere relevante omstandigheden valt het redelijkerwijs niet te verwachten dat ten aanzien van de instelling genomen alternatieve maatregelen van de particuliere sector, met inbegrip van maatregelen door een IPS, preventieve maatregelen als bedoeld in artikel 11, lid 3, van Richtlijn 2014/49/EU, maatregelen van een toezichthouder, vroegtijdige-interventiemaatregelen of de afschrijving of omzetting van relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva als bedoeld in artikel 59, lid 2, van deze richtlijn het falen van de instelling binnen een redelijk tijdsbestek zouden voorkomen;

- c) een afwikkelingsmaatregel is noodzakelijk in het algemeen belang op grond van lid 5.
2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteit, na raadpleging van de afwikkelingsautoriteit, een beoordeling maakt van de in lid 1, punt a), bedoelde voorwaarde.

De lidstaten kunnen bepalen dat, naast de bevoegde autoriteit, de afwikkelingsautoriteit een beoordeling van de in lid 1, punt a), bedoelde voorwaarde kan maken, na raadpleging van de bevoegde autoriteit, indien de afwikkelingsautoriteiten krachtens het nationale recht beschikken over de nodige instrumenten om die beoordeling te maken, waaronder met name een passende toegang tot de relevante informatie. In dat geval dragen de lidstaten er zorg voor dat de bevoegde autoriteit de afwikkelingsautoriteit onverwijld alle relevante informatie bezorgt die die laatste vraagt om haar beoordeling te maken, voor- of nadat zij door de afwikkelingsautoriteit op de hoogte is gebracht van haar voornemen om die beoordeling te maken.

De beoordeling van de in lid 1, punt b), bedoelde voorwaarde wordt gemaakt door de afwikkelingsautoriteit in nauwe samenwerking met de bevoegde autoriteit. De bevoegde autoriteit verstrekt de afwikkelingsautoriteit onverwijld alle relevante informatie waarom de afwikkelingsautoriteit vraagt om haar beoordeling te kunnen uitvoeren. De bevoegde autoriteit kan de afwikkelingsautoriteit ook meedelen dat zij van mening is dat aan de in de lid 1, punt b), vastgelegde voorwaarde is voldaan.

Bij het beoordelen van de in lid 1, punten a) en b), bedoelde voorwaarden wint de bevoegde autoriteit of de afwikkelingsautoriteit bij het depositogarantiestelsel of, in voorkomend geval, het IPS waarvan de instelling lid is, de meest recente beschikbare informatie in die relevant is voor die beoordeling, mede voor het beantwoorden van de vraag of het depositogarantiestelsel of het IPS het falen kan voorkomen.”;

b) lid 4 wordt als volgt gewijzigd:

i) in de eerste alinea wordt punt d) vervangen door:

“d) er is buitengewone openbare financiële steun nodig, tenzij die steun wordt verleend in een van de in artikel 32 quater bedoelde vormen.”;

ii) de tweede tot en met de vijfde alinea worden geschrapt;

c) lid 5 wordt vervangen door:

“5. Voor de toepassing van lid 1, eerste alinea, punt c), is een afwikkelingsmaatregel niet noodzakelijk in het algemeen belang indien de afwikkelingsautoriteit concludeert dat geen van de afwikkelingsdoelstellingen in gevaar zou komen indien de instelling volgens een normale insolventieprocedure zou worden geliquideerd.

Indien de afwikkelingsautoriteit concludeert dat een of meer afwikkelingsdoelstellingen in gevaar zouden komen bij de liquidatie van de instelling volgens een normale insolventieprocedure, concludeert de afwikkelingsautoriteit dat een afwikkelingsmaatregel noodzakelijk is in het algemeen belang indien die noodzakelijk is voor de verwezenlijking van een of meer van de afwikkelingsdoelstellingen en daarmee evenredig is, en indien de afwikkelingsdoelstellingen die gevaar lopen, met de liquidatie van de instelling volgens een normale insolventieprocedure niet doeltreffender zouden worden bereikt.

De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteit, bij de uitvoering van de in de eerste alinea bedoelde beoordeling, op basis van de informatie waarover zij op het moment van die beoordeling beschikt, alle buitengewone openbare financiële steun overweegt en vergelijkt waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat die aan de instelling zal worden verleend, zowel in geval van afwikkeling als in geval van liquidatie overeenkomstig het toepasselijke nationale recht.

De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteit bij het verrichten van de in de tweede alinea bedoelde beoordeling de afwikkelingskosten en de kosten van een normale insolventieprocedure overweegt en tracht waardevernietiging zoveel mogelijk te beperken en te voorkomen, tenzij die noodzakelijk is om de afwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken.”;

- 19) de artikelen 32 bis en 32 ter worden vervangen door:

“Artikel 32 bis

Afwikkelingsvoorwaarden ten aanzien van een centraal orgaan en kredietinstellingen of financiële instellingen die blijvend aangesloten zijn bij een centraal orgaan

De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteiten een afwikkelingsmaatregel kunnen vaststellen ten aanzien van een centraal orgaan en alle daarbij blijvend aangesloten kredietinstellingen of financiële instellingen die deel uitmaken van dezelfde af te wikkelen groep, indien het centraal orgaan en alle daarbij blijvend aangesloten kredietinstellingen of financiële instellingen, of de af te wikkelen groep waartoe zij behoren, als geheel aan de voorwaarden van artikel 32, lid 1, voldoen.

Artikel 32 ter

Procedures ten aanzien van instellingen en entiteiten die niet aan een afwikkelingsmaatregel onderworpen zijn

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat, wanneer een afwikkelingsautoriteit bepaalt dat een instelling of een in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit voldoet aan de voorwaarden van artikel 32, lid 1, punten a) en b), maar niet aan de voorwaarde van artikel 32, lid 1, punt c), de bevoegde autoriteit of de afwikkelingsautoriteit de desbetreffende administratieve of gerechtelijke procedure inleidt of daarom verzoekt, met inbegrip van, indien beschikbaar, een vrijwillige procedure, om de instelling of entiteit op ordelijke wijze te liquideren overeenkomstig het toepasselijke nationale recht.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat een instelling of een in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit die op ordelijke wijze wordt geliquideerd overeenkomstig het toepasselijke nationale recht in de in lid 1 bedoelde omstandigheden, ook in het kader van een vrijwillige liquidatieprocedure, binnen een redelijk tijdsbestek de markt verlaat of haar bankactiviteiten beëindigt.
3. De lidstaten dragen er zorg voor dat, indien een afwikkelingsautoriteit vaststelt dat een instelling of een in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit voldoet aan de voorwaarden van artikel 32, lid 1, punten a) en b), maar niet aan de voorwaarde van artikel 32, lid 1, punt c), die vaststelling een voldoende voorwaarde is voor de bevoegde autoriteit om de vergunning van de instelling of entiteit in te trekken.
4. De lidstaten dragen er zorg voor dat de intrekking van de vergunning van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit een voldoende voorwaarde is voor de bevoegde nationale bestuursrechtelijke of gerechtelijke autoriteit om onverwijld de procedure op te kunnen starten om de instelling of entiteit op ordelijke wijze te liquideren overeenkomstig het toepasselijke nationale recht.”;

20) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 32 quater

Buitengewone openbare financiële steun

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat buitengewone openbare financiële steun buiten afwikkelingsmaatregelen om alleen bij uitzondering in een van de volgende gevallen aan een instelling of een in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit kan worden verleend, mits de buitengewone openbare financiële steun voldoet aan de voorwaarden en vereisten die in de staatssteunregels van de Unie zijn vastgelegd:
 - a) indien de buitengewone openbare financiële steun, teneinde een ernstige verstoring van uitzonderlijke of systemische aard in de economie van een lidstaat te verhelpen en de financiële stabiliteit in stand te houden, een van de volgende vormen aanneemt:
 - i) een staatsgarantie ter dekking van liquiditeitsfaciliteiten die door centrale banken tegen de voor centrale banken geldende voorwaarden worden verschaft;
 - ii) een staatsgarantie met betrekking tot nieuwe verplichtingen;
 - iii) een verwerving van andere eigenvermogensinstrumenten dan tier 1-kernkapitaalinstrumenten of van andere kapitaalinstrumenten, of een gebruik van maatregelen voor problematische activa tegen prijzen, een looptijd en andere voorwaarden die de betrokken instelling of entiteit geen onrechtmatig voordeel opleveren, indien zich geen van de in artikel 32, lid 4, punt a), b) of c), of artikel 59, lid 3, bedoelde omstandigheden voordoet op het tijdstip waarop de openbare steun wordt verleend;

- b) indien de buitengewone openbare financiële steun de vorm aanneemt van een interventie door een depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 11, lid 3, van Richtlijn 2014/49/EU;
- c) indien de buitengewone openbare financiële steun de vorm aanneemt van een interventie door een depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 11, lid 5, van Richtlijn 2014/49/EU, en
- d) indien de buitengewone openbare financiële steun de vorm aanneemt van staatssteun die wordt verleend aan een instelling of entiteit als bedoeld in artikel 32 ter van deze richtlijn, met uitzondering van de steun die wordt verleend door een depositogarantiestelsel op grond van artikel 11, lid 5, van Richtlijn 2014/49/EU.

2. De in lid 1, punt a), bedoelde steunmaatregelen:

- a) zijn beperkt tot solvante instellingen of entiteiten, zoals bevestigd door de bevoegde autoriteit;
- b) hebben een preventief en tijdelijk karakter en zijn gebaseerd op een vooraf bepaalde, door de bevoegde autoriteit goedgekeurde strategie om uit de steunmaatregelen te stappen, met duidelijke vermelding van de einddatum, de verkoopdatum of het terugbetalingsschema voor elk van die maatregelen;
- c) zijn evenredig zijn om de gevolgen van de ernstige verstoring van uitzonderlijke of systemische aard in de economie van een lidstaat te verhelpen en de financiële stabiliteit in stand te houden; en

- d) worden niet gebruikt ter compensatie van verliezen die de instelling of entiteit heeft geleden of in ten minste de volgende twaalf maanden waarschijnlijk zal lijden.

De in de eerste alinea, punt b), van dit lid bedoelde vooraf bepaalde strategie wordt pas openbaar gemaakt nadat de instelling of entiteit uit de betrokken steunmaatregelen is gestapt of nadat de in de tweede alinea van lid 6 van dit artikel bedoelde beoordeling is afgerond, met inachtneming van verplichtingen tot openbaarmaking waarvoor geen uitstel mogelijk is, als bedoeld in artikel 17 van Verordening (EU) nr. 596/2014.

- 3. Voor de toepassing van lid 2, eerste alinea, punt a), van dit artikel wordt, indien de buitengewone openbare financiële steun de vorm aanneemt van de in lid 1, punt a), ii) en iii), van dit artikel bedoelde steunmaatregelen, een instelling of entiteit geacht solvabel te zijn indien de bevoegde autoriteit heeft geconcludeerd dat er zich geen schending heeft voorgedaan of, op basis van de huidige verwachtingen, dat er zich de komende twaalf maanden waarschijnlijk geen schending zal voordoen van een van de vereisten van artikel 92, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU, artikel 11, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033, artikel 40 van Richtlijn (EU) 2019/2034 of van de desbetreffende toepasselijke vereisten krachtens Unierecht of nationaal recht.

Bij het beoordelen of er zich een schending van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde vereisten heeft voorgedaan, laat de bevoegde autoriteit eventuele schendingen buiten beschouwing die op het moment van de beoordeling daadwerkelijk zijn verholpen. Indien de bevoegde autoriteit concludeert dat er zich in de komende twaalf maanden waarschijnlijk een schending van de in artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU of artikel 40 van Richtlijn (EU) 2019/2034 bedoelde vereisten zal voordoen, kan zij een instelling of entiteit bij wijze van uitzondering als solvabel beschouwen indien zij vaststelt dat de schending van korte duur zal zijn en dat door de instelling of entiteit doeltreffende herstelmaatregelen voor het verhelpen van de schending zijn gepland die door de bevoegde autoriteit op het moment van de beoordeling als geloofwaardig zijn beoordeeld.

4. Voor de toepassing van lid 2, eerste alinea, punt d), kwantificeert de betrokken bevoegde autoriteit de verliezen die de instelling of entiteit heeft geleden of waarschijnlijk zal lijden. Die kwantificering is ten minste gebaseerd op door de ECB, de EBA of nationale autoriteiten verrichte beoordelingen van de kwaliteit van activa of, in voorkomend geval, op door de bevoegde autoriteit verrichte inspecties ter plaatse. Indien die beoordelingen of inspecties niet binnen redelijke termijn kunnen worden uitgevoerd, kan de bevoegde autoriteit de kwantificering baseren op de balans van de instelling of entiteit, mits de balans voldoet aan de toepasselijke boekhoudregels en -normen, zoals bevestigd door een onafhankelijke externe accountant. De kwantificering geschiedt zo dicht mogelijk bij de datum van toekenning van de steunmaatregelen en aan de hand van de meest recente informatie waarover de bevoegde autoriteit beschikt.

5. De in lid 1, punt a), iii), bedoelde steunmaatregelen blijven beperkt tot maatregelen die door de bevoegde autoriteit noodzakelijk worden geacht om de solvabiliteit van de instelling of entiteit in stand te houden door het aanpakken van het kapitaaltekort dat is vastgesteld in het ongunstige scenario van nationale, Unie- of GTM-brede stresstests of gelijkwaardige exercities die door de ECB, de EBA of nationale autoriteiten, naargelang het geval, zijn uitgevoerd en door de bevoegde autoriteit zijn bevestigd.

In afwijking van lid 1, punt a), iii), van dit artikel is de verwerving van tier 1-kernkapitaalinstrumenten bij wijze van uitzondering toegestaan wanneer het vastgestelde tekort van dien aard is dat de verwerving van andere eigenvermogensinstrumenten of andere kapitaalinstrumenten de betrokken instelling of entiteit niet in staat zou stellen haar in het ongunstige scenario van de desbetreffende stresstest of soortgelijke exercitie vastgestelde kapitaaltekort aan te pakken. Het bedrag van de verworven tier 1-kernkapitaalinstrumenten mag niet hoger zijn dan 2 % van het totaal van de risicoposten van de betrokken instelling of entiteit, berekend overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

In uitzonderlijke omstandigheden kan de bevoegde autoriteit toestaan dat de limiet van 2 % wordt overschreden indien zij heeft aangetoond dat dit noodzakelijk en passend is voor de uitvoering van de steunmaatregelen, gelet op de specifieke omstandigheden van de zaak. De limiet mag slechts worden overschreden met een bedrag dat geen risico's met zich meebrengt voor de tijdige en geloofwaardige uitvoering van de vooraf bepaalde strategie om uit de steunmaatregelen te stappen. De bevoegde autoriteit verstrekt de Commissie, met het oog op een eventuele beoordeling van staatssteun, de analyse die ten grondslag ligt aan de toestemming voor het overschrijden van de limiet van 2 %.

6. De lidstaten dragen er zorg voor dat, indien een of meer van de in lid 1, punt a), bedoelde steunmaatregelen niet worden afgelost, terugbetaald of anderszins beëindigd volgens de voorwaarden van de bij de toekenning van die maatregel bepaalde strategie om uit de steunmaatregel te stappen, de bevoegde autoriteit de instelling of entiteit verzoekt een eenmalig plan van corrigerende maatregelen in te dienen. In het plan van corrigerende maatregelen worden de stappen beschreven die moeten worden ondernomen om binnen twee jaar uit de steunmaatregel te stappen en de levensvatbaarheid van de instelling of entiteit op lange termijn te waarborgen. Het plan van corrigerende maatregelen houdt geen beperking in van de bevoegdheid van de betrokken autoriteiten om te allen tijde te beoordelen of te bepalen of de instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen.

Indien de bevoegde autoriteit er niet van overtuigd is dat het plan van corrigerende maatregelen geloofwaardig of haalbaar is, of indien de instelling of entiteit het plan van corrigerende maatregelen niet naleeft, beoordelen de betrokken autoriteiten of de instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen.

7. De EBA vaardigt uiterlijk op ... [12 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] richtsnoeren uit overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 over het soort tests of oefeningen als bedoeld in lid 5 van dit artikel die kunnen leiden tot de in lid 1, punt a), iii), van dit artikel bedoelde steunmaatregelen.”;

21) in artikel 33 wordt lid 2 vervangen door:

“2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteiten een afwikkelingsmaatregel nemen ten aanzien van een in artikel 1, lid 1, punt c) of d), bedoelde entiteit, rekening houdend met de noodzaak om de afwikkelingsstrategie doeltreffend uit te voeren, indien die entiteit voldoet aan de voorwaarden van artikel 32, lid 1.

Voor het nemen van een afwikkelingsmaatregel wordt een entiteit geacht te falen of waarschijnlijk te zullen falen in elk van de volgende omstandigheden:

- a) de entiteit voldoet aan een of meer van de voorwaarden van artikel 32, lid 4, punt b), c) of d);
- b) de entiteit maakt wezenlijk inbreuk, of er zijn objectieve elementen waaruit blijkt dat de entiteit in de nabije toekomst wezenlijk inbreuk zal maken op de toepasselijke voorschriften van Verordening (EU) nr. 575/2013 of Richtlijn 2013/36/EU.”;

22) artikel 33 bis wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 8 wordt de eerste alinea vervangen door:

“De lidstaten zorgen ervoor dat de afwikkelingsautoriteiten de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit en de in artikel 83, lid 2, punten a) tot en met h), bedoelde autoriteiten onverwijld ervan op de hoogte brengen wanneer zij de in lid 1 van dit artikel bedoelde bevoegdheid uitoefenen nadat op grond van artikel 32, lid 1, punt a), is vastgesteld dat de instelling of entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen, en voordat het afwikkelingsbesluit wordt genomen.”;

b) aan lid 9 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Niettegenstaande de eerste alinea van dit lid, dragen de lidstaten er zorg voor dat indien de daarin bedoelde bevoegdheden worden uitgeoefend met betrekking tot in aanmerking komende deposito's en die deposito's niet als niet-beschikbaar worden beschouwd voor de toepassing van Richtlijn 2014/49/EU, deposanten toegang hebben tot een passend dagelijks bedrag uit die deposito's.”;

23) artikel 35 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

“1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteiten een of meer bijzondere bestuurders kunnen aanstellen om het leidinggevend orgaan van de instelling in afwikkeling of de overbruggingsinstelling te vervangen of om ermee samen te werken. De afwikkelingsautoriteiten maken de aanstelling van een bijzonder bestuurder openbaar. De afwikkelingsautoriteiten waarborgen dat de bijzonder bestuurder de vereiste kwalificaties, vaardigheden en kennis heeft om zijn of haar functies uit te oefenen.

Artikel 91 van Richtlijn 2013/36/EU geldt niet voor de aanstelling van bijzondere bestuurders.

2. De bijzonder bestuurder heeft alle bevoegdheden van de aandeelhouders en het leidinggevend orgaan van de instelling in afwikkeling of de overbruggingsinstelling. De bijzonder bestuurder mag die bevoegdheden echter slechts uitoefenen onder zeggenschap van de afwikkelingsautoriteit.”;

b) lid 5 wordt vervangen door:

“5. De lidstaten eisen dat bijzonder bestuurders met regelmatige tussenpozen die door de afwikkelingsautoriteit worden vastgesteld, en aan het begin en einde van hun mandaat, verslagen ten behoeve van de aanstellende afwikkelingsautoriteit opstellen over de economische en financiële positie van de instelling in afwikkeling of de overbruggingsinstelling, en over de handelingen die zij bij de uitoefening van hun taken hebben verricht.”;

24) in artikel 36 wordt het volgende lid ingevoegd:

“7 bis. Indien dit noodzakelijk is om de in lid 4, punten c) en d), bedoelde besluiten te onderbouwen, vult de taxateur de in lid 6, punt c), bedoelde informatie aan met een raming van de waarde van de activa buiten de balanstelling en de waarde van de passiva die in de toekomst zouden kunnen voortvloeien uit een onzekere gebeurtenis en van de passiva waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is.”;

25) artikel 37 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Indien de in lid 3, punt a) of b), van dit artikel, bedoelde afwikkelingsinstrumenten onafhankelijk of in combinatie met andere afwikkelingsinstrumenten worden gebruikt om slechts een deel van de activa, rechten of passiva van de instelling in afwikkeling over te dragen, wordt de resterende entiteit na de overdracht van de activa, rechten of passiva en, in voorkomend geval, de toepassing van andere afwikkelingsinstrumenten, op ordelijke wijze geliquideerd overeenkomstig het toepasselijke nationale recht. Die liquidatie geschiedt binnen een redelijk tijdsbestek, waarbij ermee rekening wordt gehouden dat het eventueel noodzakelijk kan zijn dat de resterende entiteit op grond van artikel 65 diensten of steun verleent om de ontvanger in staat te stellen de door middel van die overdracht verworven activiteiten of diensten te verrichten, en rekening wordt gehouden met andere redenen waarom het voortbestaan van de resterende entiteit noodzakelijk is om de afwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken of aan de in artikel 34 bedoelde beginselen te voldoen.

De eerste alinea van dit lid is niet van toepassing indien het instrument van bail-in, in combinatie met andere afwikkelingsinstrumenten, wordt toegepast op een instelling in afwikkeling voor de toepassing van artikel 43, lid 2, punt a).

In de in de eerste alinea van dit lid bedoelde gevallen kan de afwikkelingsautoriteit, indien een afwikkelingsmaatregel ertoe zou leiden dat crediteuren verliezen lijden of dat hun vorderingen worden omgezet, besluiten de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 59 kapitaalinstrumenten af te schrijven en om te zetten, zoals bedoeld in lid 2 van dit artikel, niet uit te oefenen indien die instrumenten in de resterende entiteit moeten blijven en de toepassing van de in lid 3, punt a) of b), van dit artikel bedoelde afwikkelingsinstrumenten samen met de liquidatie van de resterende entiteit er op basis van de in artikel 36 bedoelde waardering voor zou zorgen dat zij eerder verliezen zouden dragen dan alle andere crediteuren van de instelling in afwikkeling.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

“11. De EBA controleert de maatregelen en voorbereidingen van de afwikkelingsautoriteiten om de doeltreffende uitvoering van de afwikkelingsinstrumenten en -bevoegdheden in geval van afwikkeling te verzekeren. De EBA dient uiterlijk op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] bij de Commissie een verslag in over de stand van zaken wat betreft bestaande praktijken en eventuele verschillen tussen de lidstaten.

Het in de eerste alinea bedoelde verslag omvat ten minste het volgende:

- a) de regelingen die zijn getroffen om het instrument van bail-in uit te voeren, en het niveau van betrokkenheid bij financiëlemarkt-infrastructuren en autoriteiten in derde landen, waar van toepassing;
- b) de regelingen die zijn getroffen om andere afwikkelingsinstrumenten in werking te stellen;
- c) het niveau van transparantie ten aanzien van belanghebbenden wat betreft de in punten a) en b) genoemde regelingen.”;

26) artikel 40 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 wordt de aanhef vervangen door:

“Teneinde uitvoering te geven aan het instrument van de overbruggingsinstelling en gelet op de noodzaak alle afwikkelingsdoelstellingen na te streven, dragen de lidstaten er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteiten bevoegd zijn aan een overbruggingsinstelling al het volgende over te dragen:”;

b) aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Onverminderd de tweede alinea kan, indien de toepassing van het instrument van bail-in het mogelijk maakt dat het kapitaal van de overbruggingsinstelling volledig wordt verstrekt via de omzetting van bail-inbare passiva naar aandelen of andere soorten kapitaalinstrumenten, afstand worden gedaan van het vereiste dat de overbruggingsinstelling geheel of gedeeltelijk eigendom is van een of meer overheidsinstanties, zoals bedoeld in de eerste alinea, punt a).”;

27) in artikel 42, lid 5, wordt punt b) vervangen door:

“b) die overdracht noodzakelijk is om het goede functioneren van de instelling in afwikkeling, de overbruggingsinstelling of het vehikel voor activabeheer zelf te verzekeren, of”;

28) artikel 44 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 5 wordt vervangen door:

“5. De afwikkelingsfinancieringsregeling kan een bijdrage als bedoeld in lid 4 leveren indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) er is door de aandeelhouders, de houders van andere eigendomsinstrumenten en de houders van relevante kapitaalinstrumenten en andere bail-inbare passiva via vermindering, afschrijving of omzetting op grond van artikel 48, lid 1, en artikel 60, lid 1, alsmede – in voorkomend geval – door het depositogarantiestelsel op grond van artikel 109, een bijdrage geleverd om verliezen te absorberen en een herkapitalisatie te bewerkstelligen die ten minste gelijk is aan 8 % van de totale passiva, met inbegrip van het eigen vermogen van de instelling in afwikkeling, gemeten overeenkomstig de waardering waarin in artikel 36 is voorzien;
- b) de bijdrage van de afwikkelingsfinancieringsregeling is niet hoger dan 5 % van de totale passiva, met inbegrip van het eigen vermogen, van de instelling in afwikkeling, gemeten overeenkomstig de waardering waarin in artikel 36 is voorzien.”;

b) in lid 7 wordt de eerste alinea vervangen door:

“In buitengewone omstandigheden kan de afwikkelingsautoriteit verdere middelen uit alternatieve financieringsbronnen trachten te verkrijgen nadat:

- a) de afwikkelingsfinancieringsregeling een bijdrage heeft geleverd op grond van lid 4, en de in lid 5, punt b), bedoelde limiet van 5 % is bereikt, en
- b) alle bail-inbare passiva die geen in aanmerking komende deposito's zijn, die een lagere rang hebben dan de in artikel 108, lid 1, eerste alinea, punt b), bedoelde deposito's, en die niet van bail-in zijn uitgesloten op grond van lid 3 van dit artikel, volledig zijn afgeschreven of omgezet.”;

29) aan artikel 44 bis wordt het volgende lid toegevoegd:

“8. Uiterlijk op ... [18 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] dient de EBA, in overleg met de ESMA, bij de Commissie een verslag in over de toepassing van dit artikel. In dat verslag worden de maatregelen die door de lidstaten zijn aangenomen om dit artikel na te leven, vergeleken, wordt hun doeltreffendheid bij de bescherming van niet-professionele cliënten geanalyseerd en wordt hun impact op grensoverschrijdende verrichtingen beoordeeld. Op grond van dat verslag kan de Commissie een wetgevingsvoorstel tot wijziging van deze richtlijn indienen.”;

30) in artikel 45 wordt lid 1 vervangen door:

“1. De lidstaten zorgen ervoor dat de instellingen en de in artikel 1, lid 1, punten b), c) en d), bedoelde entiteiten te allen tijde voldoen aan de vereisten voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva indien vereist en zoals bepaald door de afwikkelingsautoriteit overeenkomstig dit artikel en de artikelen 45 bis tot en met 45 decies.”;

31) artikel 45 ter wordt als volgt gewijzigd:

a) de volgende leden worden ingevoegd:

“1 bis. Af te wikkelen entiteiten nemen deposito’s alleen op in het bedrag aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva indien de afwikkelingsautoriteit daartoe overeenkomstig lid 1 ter toestemming heeft gegeven en die deposito’s aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- a) de deposito’s voldoen aan alle voorwaarden van lid 1, eerste alinea;
- b) de deposito’s worden niet aangehouden door natuurlijke personen of kleine, middelgrote en micro-ondernemingen;
- c) de deposito’s zijn termijndeposito’s met een oorspronkelijke looptijd van ten minste één jaar en geven de eigenaar geen recht op vervroegde terugbetaling, zelfs indien voor een vervroegde terugbetaling een boete moet worden betaald;

- d) in de desbetreffende contractuele documentatie wordt uitdrukkelijk verwezen naar:
 - i) het voornemen van de af te wikkelen entiteit om de deposito's op te nemen in het bedrag aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva;
 - ii) het feit dat de deposito's op grond van artikel 5, lid 1, punt l), van Richtlijn 2014/49/EU zijn uitgesloten van terugbetaling door een depositogarantiestelsel.

1 ter. De afwikkelingsautoriteit kan de af te wikkelen entiteit toestaan deposito's geheel of gedeeltelijk op te nemen in het bedrag aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva indien zij ervan overtuigd is dat aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de afwikkelingsautoriteit verwacht dat die deposito's niet geheel of gedeeltelijk van een bail-in zouden worden uitgesloten op grond van artikel 44, lid 3, of niet volledig aan een ontvanger zouden worden overgedragen bij een gedeeltelijke overdracht;
- b) de afwikkelingsautoriteit heeft geconcludeerd dat de opname niet of waarschijnlijk niet leidt tot een wezenlijke belemmering voor de afwikkelbaarheid, met name vanwege de gevolgen voor de haalbaarheid van een dusdanig gebruik van afwikkelingsinstrumenten dat de afwikkelingsdoelstellingen worden verwezenlijkt.

De afwikkelingsautoriteit trekt de toestemming in indien zij concludeert dat niet langer aan een van de in de eerste alinea vermelde voorwaarden wordt voldaan. In dat geval neemt de af te wikkelen entiteit niet langer deposito's op in het bedrag aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva.”;

- b) in de leden 4, 5 en 7 wordt de term “MSI’s” vervangen door de term “MSI-entiteiten”;
- c) lid 8 wordt als volgt gewijzigd:
 - i) in de eerste alinea wordt de term “MSI’s” vervangen door de term “MSI-entiteiten”;
 - ii) in de tweede alinea, punt c), wordt de term “MSI” vervangen door de term “MSI-entiteit”;
 - iii) in de vierde alinea wordt de term “MSI’s” vervangen door de term “MSI-entiteiten”;

d) het volgende lid wordt toegevoegd:

“10. De afwikkelingsautoriteit kan de af te wikkelen entiteit toestaan aan de in de leden 4, 5 en 7 bedoelde vereisten te voldoen met gebruikmaking van eigen vermogen of passiva als bedoeld in de leden 1 en 3 indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) voor entiteiten die MSI-entiteiten zijn of af te wikkelen entiteiten waarop artikel 45 quater, lid 5 of 6, van toepassing is, heeft de afwikkelingsautoriteit het in lid 4 van dit artikel bedoelde vereiste niet op grond van de eerste alinea van dat lid verlaagd;
- b) de in lid 1 van dit artikel bedoelde passiva die niet voldoen aan de in artikel 72 ter, lid 2, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde voorwaarde, voldoen aan de voorwaarden van artikel 72 ter, lid 4, punten b) tot en met e), van die verordening.”;

32) artikel 45 quater wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2 bis, tweede alinea, wordt punt b) vervangen door:

“b) passiva die voldoen aan de criteria om in aanmerking te komen die zijn bedoeld in artikel 72 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013, met uitzondering van die van artikel 72 ter, lid 2, punten b) en d), van die verordening, en – indien van toepassing – in artikel 45 ter, lid 1 bis, van deze richtlijn.”;

- b) in lid 3, achtste alinea, worden de woorden “kritieke economische functies” vervangen door de woorden “kritieke functies”;
- c) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere bepaling van de door de afwikkelingsautoriteiten te gebruiken methode voor het ramen van het in artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde vereiste en het gecombineerde buffervereiste, met het oog op de bepaling van het in artikel 45, lid 1, van deze richtlijn bedoelde vereiste en de uitoefening van de in artikel 16 bis van deze richtlijn bedoelde bevoegdheden, voor de volgende entiteiten:

- a) af te wikkelen entiteiten op het geconsolideerde niveau van de af te wikkelen groep, ingeval de af te wikkelen groep niet onderworpen is aan die vereisten uit hoofde van Richtlijn 2013/36/EU;
- b) entiteiten die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn, indien de entiteit niet onderworpen is aan die vereisten uit hoofde van Richtlijn 2013/36/EU op dezelfde basis als het vereiste bedoeld in artikel 45 septies van deze Richtlijn.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op ... [12 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om deze richtlijn aan te vullen door de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

d) het volgende lid wordt ingevoegd:

“6 bis. Voor af te wikkelen entiteiten die deel uitmaken van een af te wikkelen groep waarvan de totale activa meer dan 30 miljard EUR bedragen, en waarvan de voorkeursafwikkelingsstrategie hoofdzakelijk voorziet in de toepassing van het instrument van verkoop van de onderneming of het instrument van de overbruggingsinstelling en het verlaten van de markt, is het niveau van het in lid 3 van dit artikel bedoelde vereiste ten minste gelijk aan:

a) 15 % indien berekend overeenkomstig artikel 45, lid 2, punt a); en

b) 4,5 % indien berekend overeenkomstig artikel 45, lid 2, punt b).

De eerste alinea van dit lid is niet van toepassing op af te wikkelen entiteiten waarvan de voorkeursafwikkelingsstrategie voor de toepassing van artikel 43, lid 2, punt a), voorziet in de toepassing van het instrument van bail-in, hetzij afzonderlijk hetzij in combinatie met andere afwikkelingsinstrumenten.”;

e) in lid 7, achtste alinea, worden de woorden “kritieke economische functies” vervangen door de woorden “kritieke functies”;

33) in artikel 45 quinquies, lid 1, wordt het inleidend gedeelte vervangen door:

“Het in artikel 45, lid 1, bedoelde vereiste voor een af te wikkelen entiteit die een MSI-entiteit is, bestaat uit het volgende:”;

34) artikel 45 septies wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de derde alinea wordt vervangen door:

“In afwijking van de eerste en tweede alinea van dit lid voldoen EU-moederondernemingen die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn, maar die dochterondernemingen van entiteiten van derde landen zijn, op geconsolideerde basis aan de in de artikelen 45 quater en 45 quinquies neergelegde vereisten.”;

ii) de vijfde alinea wordt vervangen door:

“Voor overeenkomstig artikel 2, lid 1, punt 83 ter, punt b), aangewezen af te wikkelen groepen, voldoen die kredietinstellingen of financiële instellingen die blijvend bij een centraal orgaan aangesloten zijn maar zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn, een centraal orgaan dat zelf geen af te wikkelen entiteit is, en af te wikkelen entiteiten die niet onder een vereiste uit hoofde van artikel 45 sexies, lid 3, vallen, op individuele basis aan artikel 45 quater, lid 7.”;

b) in lid 2, punt a), wordt punt ii), vervangen door:

“ii) die voldoen aan de in artikel 72 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013 genoemde criteria om in aanmerking te komen, met uitzondering van die van artikel 72 ter, lid 2, punten b), c), k), l) en m), en artikel 72 ter, leden 3, 4 en 5, van die verordening, en, in voorkomend geval, aan de in artikel 45ter, lid 1 bis, van de onderhavige verordening genoemde criteria;”;

35) artikel 45 octies wordt vervangen door:

“Artikel 45 octies

Vrijstelling voor centrale organen, of voor kredietinstellingen of financiële instellingen die blijvend aangesloten zijn bij een centraal orgaan

De afwikkelingsautoriteit kan centrale organen, of kredietinstellingen of financiële instellingen die blijvend bij een centraal orgaan zijn aangesloten, geheel of gedeeltelijk vrijstelling verlenen van de toepassing van artikel 45 septies indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de kredietinstellingen of financiële instellingen en het centrale orgaan zijn onderworpen aan toezicht door dezelfde bevoegde autoriteit, zijn gevestigd in dezelfde lidstaat, en maken deel uit van dezelfde af te wikkelen groep;
- b) de verbintenissen van het centrale orgaan en van de blijvend bij haar aangesloten kredietinstellingen of financiële instellingen zijn hoofdelijke verplichtingen, of de verbintenissen van de blijvend aangesloten kredietinstellingen of financiële instellingen worden volledig door het centrale orgaan gewaarborgd;

- c) het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, en de solvabiliteit en de liquiditeit van het centrale orgaan en van alle blijvend aangesloten kredietinstellingen of financiële instellingen worden in hun totaliteit gemonitord op basis van de geconsolideerde jaarrekening van die instellingen;
- d) in het geval van een vrijstelling voor een kredietinstelling of financiële instelling die blijvend bij een centraal orgaan is aangesloten, is de leiding van het centrale orgaan bevoegd om instructies te geven aan de leiding van de blijvend aangesloten instelling;
- e) de betrokken af te wikkelen groep voldoet aan het in artikel 45 sexies, lid 3, bedoelde vereiste, en
- f) er is geen bestaande of te voorzien wezenlijke, praktische of juridische belemmering voor de onmiddellijke overdracht van eigen vermogen of de onmiddellijke terugbetaling van passiva tussen het centrale orgaan en de blijvend aangesloten kredietinstellingen of financiële instellingen in het geval van afwikkeling.”;

36) artikel 45 decies wordt als volgt gewijzigd:

- a) aan lid 3 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Entiteiten maken de krachtens dit lid vereiste informatie openbaar overeenkomstig de in artikel 128 ter beschreven regelingen.”;

b) de leden 5 en 6 worden vervangen door:

“5. De EBA stelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen op ter specificatie van:

- a) de methoden en regelingen voor de rapportage van de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie;
- b) de frequentie en de indieningstermijnen van de in punt a) bedoelde rapportage.

De ontwerpen van technische uitvoeringsnormen vermelden een gestandaardiseerde manier om informatie te verstrekken over de in lid 1, punt c), bedoelde rangorde van bestanddelen van toepassing in nationale insolventieprocedures in elke lidstaat.

Voor de instellingen en de in artikel 1, lid 1, punten b), c) en d), van deze richtlijn bedoelde entiteiten die onderworpen zijn aan de artikelen 92 bis en 92 ter van Verordening (EU) nr. 575/2013 worden die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen in voorkomend geval in overeenstemming gebracht met de op grond van artikel 430 van die verordening vastgestelde uitvoeringshandeling.

De EBA dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op ... [12 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

- 5 bis. De EBA ontwikkelt IT-oplossingen, met inbegrip van rapportagetemplates, gegevensnormen, formaten en instructies, voor de rapportage van de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie.
6. De EBA stelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen op ter specificatie van:
- a) de methoden en regelingen voor de in lid 3 bedoelde openbaarmakingen;
 - b) de frequentie van de openbaarmakingen.

De ontwerpen van technische uitvoeringsnormen verschaffen voldoende brede en vergelijkbare informatie voor het beoordelen van de risicoprofielen van de instellingen en de in artikel 1, lid 1, punten b), c) en d), bedoelde entiteiten en de mate waarin zij voldoen aan het toepasselijke vereiste bedoeld in artikel 45 sexies of 45 septies.

Voor de instellingen en de in artikel 1, lid 1, punten b), c) en d), van deze richtlijn bedoelde entiteiten die onderworpen zijn aan de artikelen 92 bis en 92 ter van Verordening (EU) nr. 575/2013 worden die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen in voorkomend geval in overeenstemming gebracht met de op grond van artikel 434 bis van die verordening vastgestelde uitvoeringshandeling.

De EBA dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op ...
[12 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze
wijzigingsrichtlijn] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea
van dit lid bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen
overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

6 bis. De EBA ontwikkelt IT-oplossingen, met inbegrip van openbaarmakings-
formaten en instructies, voor de in lid 3 bedoelde openbaarmakingen.”;

37) in artikel 45 undecies wordt lid 2 vervangen door:

“2. De EBA stelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen op ter specificatie van:

- a) de methoden en regelingen voor de identificatie en de rapportage van informatie door afwikkelingsautoriteiten, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten, aan de EBA voor de toepassing van lid 1;
- b) de frequentie en de indieningstermijnen van de in punt a) bedoelde rapportage.

De EBA dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op ...
[12 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] in
bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

3. De EBA ontwikkelt IT-oplossingen, met inbegrip van rapportagetemplates, gegevensnormen, formaten en instructies, voor de rapportage van de in lid 1 bedoelde informatie.”;

38) in artikel 45 terdecies, lid 3, wordt de tweede alinea vervangen door:

“Het in lid 2 bedoelde rapport heeft betrekking op drie kalenderjaren en wordt uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar dat volgt op het laatste jaar waarop het verslag betrekking heeft, bij de Commissie ingediend. De in lid 2 genoemde verplichting vervalt nadat het tweede verslag is ingediend.”;

39) artikel 45 quaterdecies wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

“1. De lidstaten zorgen ervoor dat afwikkelingsautoriteiten passende overgangsperioden, van ten hoogste drie jaar, kunnen bepalen voor de instellingen of entiteiten bedoeld in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), om te voldoen aan de in artikel 45 sexies of 45 septies neergelegde vereisten, of aan de vereisten die voortvloeien uit de toepassing van artikel 45 ter, lid 4, 5 of 7, naargelang het geval, indien naleving van die vereisten zonder overgangsperiode niet evenredig zou zijn.

De afwikkelingsautoriteit kan tussentijdse streefbedragen bepalen voor de vereisten in artikel 45 sexies of 45 septies of voor de vereisten die voortvloeien uit de toepassing van artikel 45 ter, lid 4, 5 of 7, naargelang het geval, waaraan een instelling of entiteit op een door de afwikkelingsautoriteit bepaalde datum moet voldoen. De tussentijdse streefbedragen zorgen in de regel voor een lineaire opbouw van eigen vermogen en in aanmerking komende passiva naar het vereiste toe.

2. In afwijking van lid 1 van dit artikel bedraagt de door de afwikkelingsautoriteiten vastgestelde overgangperiode voor een instelling of entiteit bedoeld in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), waarvoor de voorkeursafwikkelingsstrategie verandert van liquidatie volgens een normale insolventieprocedure in de toepassing van afwikkelingsmaatregelen, niet meer dan vier jaar.

Indien dit naar behoren gerechtvaardigd en passend is op basis van de in lid 7 bedoelde criteria, kan de afwikkelingsautoriteit een langere overgangperiode van maximaal zes jaar vaststellen.

De afwikkelingsautoriteit kan tussentijdse streefbedragen bepalen voor het in artikel 45 sexies bedoelde vereiste, of voor de vereisten die voortvloeien uit de toepassing van artikel 45 ter, punt b), lid 4, 5 of 7, naargelang het geval, waaraan een instelling of entiteit op een door de afwikkelingsautoriteit bepaalde datum moet voldoen. De tussentijdse streefbedragen zorgen in de regel voor een lineaire opbouw van eigen vermogen en in aanmerking komende passiva naar het vereiste toe.”;

b) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De vereisten bedoeld in artikel 45 ter, leden 4 en 7, en in artikel 45 quater, leden 5 en 6, naargelang het geval, gelden niet in de periode van drie jaar na de datum waarop de af te wikkelen entiteit of de groep waartoe de af te wikkelen entiteit behoort, als MSI of niet-EU-MSI is aangemerkt, of de datum vanaf welke de af te wikkelen entiteit zich in de in artikel 45 quater, lid 5 of 6, bedoelde situatie bevindt.”;

40) in artikel 46, lid 2, wordt de eerste alinea vervangen door:

“Bij de in lid 1 van dit artikel bedoelde raming wordt het bedrag vastgesteld waarmee de bail-inbare passiva moeten worden afgeschreven of omgezet met de volgende doeleinden:

- a) om de tier 1-kernkapitaalratio van de instelling in afwikkeling of, indien van toepassing, die van de overbruggingsinstelling te herstellen, rekening houdend met enige inbreng van kapitaal door middel van de afwikkelingsfinancieringsregeling op grond van artikel 101, lid 1, punt d), van deze richtlijn;
- b) om voldoende marktvertrouwen in de instelling in afwikkeling of de overbruggingsinstelling te handhaven, rekening houdend met passiva die in de toekomst kunnen voortvloeien uit een onzekere gebeurtenis, of passiva waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is, die niet zijn afgeschreven of omgezet, en om de betrokken instelling in staat te stellen gedurende ten minste één jaar aan de vergunningsvoorwaarden te blijven voldoen en de werkzaamheden te blijven uitoefenen waarvoor haar overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU of 2014/65/EU vergunning is verleend.”;

41) artikel 47, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt a) wordt vervangen door:

“a) het intrekken van bestaande aandelen of andere eigendomsinstrumenten, of de overdracht daarvan aan:

i) schuldeisers wier vorderingen in aandelen of andere soorten kapitaalinstrumenten worden omgezet;

ii) de verkrijger, bij de toepassing van dit lid in combinatie met het instrument van verkoop van de onderneming, of

iii) een overbruggingsinstelling, bij de toepassing van dit lid in combinatie met het instrument van de overbruggingsinstelling;”;

b) in punt b) wordt punt i) vervangen door:

“i) relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva die overeenkomstig artikel 59 door de instelling in afwikkeling zijn uitgegeven op grond van de in artikel 59, lid 2, bedoelde bevoegdheid, of”;

42) artikel 52 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“In uitzonderlijke omstandigheden kan de afwikkelingsautoriteit de termijn van één maand voor de indiening van het bedrijfssaneringsplan met nog een maand verlengen.”;

b) aan lid 5 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“De afwikkelingsautoriteit kan van de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit verlangen dat zij bijkomende elementen opneemt in het bedrijfssaneringsplan.”;

43) artikel 53 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 3 en 4 worden vervangen door:

“3. Indien een afwikkelingsautoriteit de hoofdsom of het uitstaande verschuldigde bedrag met betrekking tot een verplichting, met inbegrip van een verplichting waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is, met gebruikmaking van de in artikel 63, lid 1, punt e), bedoelde bevoegdheid tot nul verlaagt, dan worden die verplichting en eventuele verplichtingen of vorderingen die daaruit voortvloeien en die niet vorderbaar waren op het moment waarop de bevoegdheid werd uitgeoefend, als voldaan beschouwd voor alle doeleinden en kunnen zij niet worden ingebracht in het kader van eventuele latere procedures met betrekking tot de instelling in afwikkeling of een eventuele opvolgende entiteit bij een latere liquidatie.

4. Indien een afwikkelingsautoriteit de hoofdsom of het uitstaande verschuldigde bedrag van een verplichting, met inbegrip van een verplichting waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is, met gebruikmaking van de in artikel 63, lid 1, punt e), bedoelde bevoegdheid verlaagt maar niet tot nul reduceert:

a) wordt de verplichting als voldaan beschouwd ten belope van het verminderde bedrag;

b) blijft het betrokken instrument of de betrokken overeenkomst waarop de oorspronkelijke verplichting is gebaseerd, van toepassing op het resterende bedrag van de hoofdsom of het uitstaande verschuldigde bedrag van de verplichting, behoudens een eventuele wijziging van het verschuldigde rentebedrag om de verlaging van het bedrag van de hoofdsom weer te geven, en eventuele verdere wijzigingen die de afwikkelingsautoriteit in de voorwaarden zou kunnen aanbrengen met gebruikmaking van de in artikel 63, lid 1, punt j), bedoelde bevoegdheid.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

“5. Voor de toepassing van de leden 3 en 4 worden de verplichting waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is en eventuele ermee verband houdende vorderingen als voldaan beschouwd indien en zodra de betrokken verplichting definitief is vastgesteld wat betreft het tijdstip en het bedrag ervan of de ermee verband houdende vordering is ontstaan.”;

44) artikel 55 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

“1. De lidstaten verplichten de instellingen en de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteiten om een contractuele bepaling op te nemen uit hoofde waarvan de schuldeiser of de partij bij de overeenkomst of het instrument waarmee een relevant kapitaalinstrument of een bail-inbaar passivum tot stand komt, erkent dat dat kapitaalinstrument of passivum aan afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden onderworpen kan zijn, en ermee instemt gebonden te zijn aan elke verlaging van de hoofdsom of het uitstaande verschuldigde bedrag, omzetting of intrekking die resulteert uit de uitoefening van die bevoegdheden door een afwikkelingsautoriteit, mits dat instrument of passivum aan alle volgende voorwaarden voldoet:

b) het instrument of passivum is geen deposito als bedoeld in artikel 108, lid 1, punt b);

c) het instrument of passivum valt onder het recht van een derde land;

d) het instrument of passivum wordt uitgegeven of aangegaan na de datum waarop een lidstaat de bepalingen ter omzetting van deze afdeling toepast.

De eerste alinea is niet van toepassing indien de afwikkelingsautoriteit van een lidstaat vaststelt dat de daarin bedoelde instrumenten of passiva onderworpen kunnen zijn aan de afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden van de afwikkelingsautoriteit van een lidstaat op grond van het recht van een derde land of een met dat derde land gesloten bindende overeenkomst.

1 bis. Het vereiste van lid 1 is niet van toepassing op liquidatie-entiteiten of op dochterondernemingen van een af te wikkelen entiteit of van een entiteit uit een derde land die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn.

De instrumenten of passiva van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde entiteiten die voldoen aan de voorwaarden van lid 1, eerste alinea, van dit artikel en waarvoor de in dat lid bedoelde contractuele bepaling niet geldt, worden niet meegeteld voor het in artikel 45, lid 1, bedoelde vereiste.

In afwijking van de eerste alinea van dit lid kunnen de afwikkelingsautoriteiten bepalen dat het in lid 1 vastgelegde vereiste geldt voor de volgende entiteiten:

- a) een liquidatie-entiteit waarvoor de afwikkelingsautoriteit het in artikel 45, lid 1, bedoelde vereiste heeft vastgesteld;

- b) een dochteronderneming van een af te wikkelen entiteit of van een entiteit uit een derde land die zelf geen af te wikkelen entiteit is.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat indien een instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit vaststelt dat het juridisch of anderszins onuitvoerbaar is om in de contractuele bepalingen met betrekking tot een relevant passivum een op grond van lid 1 van dit artikel vereiste bepaling op te nemen, het vereiste om die bepaling op te nemen niet geldt.

Indien binnen een categorie passiva die in aanmerking komende passiva omvat, het bedrag aan passiva waarvoor de op grond van lid 1 van dit artikel vereiste contractuele bepaling niet geldt, meer dan 10 % van die categorie bedraagt, stelt de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit de afwikkelingsautoriteit daarvan in kennis. Die instelling of entiteit vermeldt in die kennisgeving de categorie van de passiva waarvoor op grond van de eerste alinea van dit lid die contractuele bepaling niet geldt, en de rechtvaardiging daarvoor. Daarnaast verstrekt die instelling of entiteit de afwikkelingsautoriteit alle informatie waarom de afwikkelingsautoriteit verzoekt, binnen een redelijke termijn na ontvangst van de kennisgeving. De afwikkelingsautoriteit beoordeelt welke gevolgen die informatie heeft voor de afwikkelbaarheid van die instelling of entiteit, onder meer de gevolgen voor de afwikkelbaarheid die voortvloeien uit het risico op inbreuken op de bij artikel 73 geregelde waarborgen voor schuldeisers bij de uitoefening van afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden op in aanmerking komende passiva.

Indien de afwikkelingsautoriteit concludeert dat het niet juridisch of anderszins onuitvoerbaar is om een op grond van lid 1 vereiste bepaling op te nemen, kan zij, rekening houdend met de plicht om de afwikkelbaarheid van de instelling of entiteit te waarborgen, eisen dat die contractuele bepaling binnen een redelijke termijn wordt opgenomen. De afwikkelingsautoriteit mag daarnaast eisen dat de instelling of entiteit haar praktijken inzake de toepassing van de vrijstelling van de contractuele erkenning van bail-in wijzigt.

De in de eerste alinea van dit lid bedoelde passiva omvatten geen aanvullend-tier 1-instrumenten, tier 2-instrumenten en schuldinstrumenten in de zin van artikel 2, lid 1, punt 48, ii), indien die instrumenten ongedekte passiva zijn. Bovendien zijn de in de eerste alinea van dit lid bedoelde passiva van een hogere rang dan de passiva die aan de voorwaarden van artikel 108, lid 2, voldoen.

Indien de afwikkelingsautoriteit concludeert dat de passiva die niet de op grond van lid 1 van dit artikel vereiste contractuele bepaling bevatten, een substantiële belemmering voor de afwikkelbaarheid vormen, past zij de bij artikel 17 geregelde bevoegdheden zodanig toe dat de belemmering voor de afwikkelbaarheid wordt weggenomen.

De passiva waarvoor een instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit nalaat de op grond van lid 1 van dit artikel vereiste bepaling in de contractuele bepalingen op te nemen of waarvoor dat vereiste overeenkomstig dit lid niet geldt, worden niet meegerekend voor het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva.”;

b) in lid 6, eerste alinea, worden de punten b) en c) geschrapt;

c) lid 8 wordt geschrapt;

45) artikel 59 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt als volgt gewijzigd:

i) de aanhef wordt vervangen door:

“De lidstaten schrijven voor dat de afwikkelingsautoriteiten onverwijld overeenkomstig artikel 60 de afschrijvings- of omzettingsbevoegdheid moeten uitoefenen met betrekking tot relevante kapitaalinstrumenten, en in aanmerking komende passiva als bedoeld in lid 1 bis van dit artikel, die door een instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit zijn uitgegeven, en gelet op de noodzaak om effectief de afschrijvings- of omzettingsbevoegdheid uit te oefenen of, in voorkomend geval, de afwikkelingsstrategie voor de af te wikkelen groep uit te voeren, indien er zich een of meer van de volgende omstandigheden voordoen:”;

ii) punt e) wordt vervangen door:

“e) buitengewone openbare financiële steun wordt vereist door een instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit, tenzij die steun wordt verleend in een van de in artikel 32 quater bedoelde vormen.”;

b) in lid 4 wordt punt b) vervangen door:

“b) gezien het tijdsbestek en andere ter zake doende omstandigheden, valt redelijkerwijze niet te verwachten dat eender welke andere maatregel, waaronder alternatieve maatregelen van de particuliere sector, maatregelen van een toezichthouder of vroegtijdige-interventiemaatregelen, dan de afschrijving of omzetting van relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva als bedoeld in lid 1 bis, het falen van een instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit binnen een redelijk tijdsbestek zou voorkomen.”;

46) artikel 63 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt m) wordt vervangen door:

“m) de bevoegdheid om de betrokken autoriteit opdracht te geven de verwerfer van een gekwalificeerde deelneming tijdig te beoordelen, in afwijking van de termijnen die zijn vermeld in artikel 31 van Verordening (EU) nr. 648/2012, artikel 27 bis van Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad*, artikel 11 van Richtlijn 2009/65/EG, artikel 58 van Richtlijn 2009/138/EG, artikel 22 van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 12 van Richtlijn 2014/65/EU, en van eventuele termijnen die zijn vastgelegd in de nationale wetgeving tot omzetting van artikel 6 van Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad**.

* Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU en Verordening (EU) nr. 236/2012 (PB L 257 van 28.8.2014, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>.”;

ii) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Indien de in de eerste alinea, punten e) en f), bedoelde bevoegdheden worden uitgeoefend met betrekking tot passiva waarvan het tijdstip of het bedrag onzeker is, is de vermindering of omzetting van kracht indien en zodra het betrokken passivum definitief is vastgesteld wat betreft het tijdstip en het bedrag ervan of de ermee verband houdende vordering is ontstaan.”;

b) in lid 2 wordt punt a) vervangen door:

“a) behoudens artikel 3, lid 6, en artikel 85, lid 1, van deze richtlijn, vereisten om de goedkeuring of toestemming van een publieke of privépersoon, met inbegrip van aandeelhouders of schuldeisers van de instelling in afwikkeling en de bevoegde autoriteiten voor de toepassing van de artikelen 22 tot en met 27 van Richtlijn 2013/36/EU, te verkrijgen;”;

47) in artikel 71 bis wordt lid 3 vervangen door:

“3. Lid 1 is van toepassing op elk financieel contract dat voldoet aan alle volgende voorwaarden:

a) het contract creëert een nieuwe verplichting, of verandert een bestaande verplichting wezenlijk na de inwerkingtreding van de bepalingen die op nationaal niveau zijn vastgesteld tot omzetting van dit artikel;

- b) het contract voorziet in de uitoefening van een of meer beëindigingsrechten of rechten tot tenuitvoerlegging van zekerheidsrechten waarop artikel 33 bis, 68, 69, 70 of 71 van toepassing zou zijn indien het financiële contract onder de wetgeving van een lidstaat zou vallen.”;

48) in artikel 74, lid 2, wordt punt a) vervangen door:

- “a) de behandeling die aandeelhouders en schuldeisers, of de desbetreffende depositogarantiestelsels in de gevallen bedoeld in artikel 109, lid 1, punt a), en lid 6, zouden hebben genoten indien op het moment dat het in artikel 82 bedoelde besluit werd genomen, een normale insolventieprocedure zou zijn geopend ten aanzien van de instelling in afwikkeling waarop de afwikkelingsmaatregel(en) betrekking had(den);”;

49) artikel 75 wordt vervangen door:

“Artikel 75

Waarborg voor aandeelhouders en schuldeisers

De lidstaten dragen er zorg voor dat, indien bij de overeenkomstig artikel 74 verrichte waardering blijkt dat een in artikel 73 bedoelde aandeelhouder of schuldeiser, of in de in artikel 109, lid 1, punt a), en artikel 109, lid 6, bedoelde gevallen het depositogarantiestelsel, grotere verliezen heeft geleden dan die in het kader van een normale insolventieprocedure zouden hebben geleden, die aandeelhouder of schuldeiser of dat stelsel recht heeft op de betaling van het verschil uit de afwikkelingsfinancieringsregelingen.”;

50) in artikel 84 wordt het volgende lid ingevoegd:

“6 bis. Dit artikel vormt geen beletsel voor de uitwisseling van informatie tussen de afwikkelingsautoriteiten en de belastingautoriteiten in dezelfde lidstaat, overeenkomstig het nationale recht. Indien de informatie afkomstig is van een andere lidstaat, wordt deze alleen uitgewisseld met de uitdrukkelijke instemming van de betrokken autoriteit die de informatie heeft verstrekt.”;

51) de volgende artikelen worden ingevoegd in hoofdstuk VIII:

“Artikel 84 bis

Informatie in het bezit van gecentraliseerde automatische mechanismen

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de autoriteiten die de op grond van artikel 32 bis van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad* ingestelde gecentraliseerde automatische mechanismen beheren, aan de afwikkelingsautoriteiten op hun verzoek informatie verstrekken over het geaggregeerde aantal klanten waarvoor een instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), van deze richtlijn bedoelde entiteit de enige of voornaamste bankpartner is.
2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteiten de in lid 1 bedoelde informatie alleen per geval opvragen en wanneer dat nodig en evenredig is voor de uitvoering van hun taken uit hoofde van deze richtlijn.

Artikel 84 ter

Vertrouwelijkheid van voorwetenschap

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteiten bij de uitoefening van de bevoegdheden uit hoofde van artikel 30 bis, leden 3, 4 en 5, van deze richtlijn of bij het verrichten van een waardering overeenkomstig artikel 36 van deze richtlijn de bevoegdheid hebben om van de instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit te verlangen dat zij bij de voorbereiding van de afwikkeling alle nodige maatregelen neemt om de vertrouwelijkheid van voorwetenschap als bedoeld in artikel 7 van Verordening (EU) nr. 596/2014 te waarborgen totdat de afwikkelingsautoriteit van oordeel is dat vertrouwelijkheid niet langer noodzakelijk is om de afwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteiten bij het nemen van afwikkelingsmaatregelen of het uitoefenen van de bevoegdheid om relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva overeenkomstig artikel 59 van deze richtlijn af te schrijven of om te zetten, de bevoegdheid hebben om van de instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), van deze richtlijn bedoelde entiteit te verlangen dat zij alle nodige maatregelen neemt om de vertrouwelijkheid van voorwetenschap, zoals bedoeld in artikel 7 van Verordening (EU) nr. 596/2014, over het afwikkelingsproces of de afschrijving of omzetting overeenkomstig artikel 59 van deze richtlijn te waarborgen totdat de afwikkelingsautoriteit van oordeel is dat vertrouwelijkheid niet langer noodzakelijk is om de afwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken.

3. De afwikkelingsautoriteit stelt de instelling of de in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit ervan in kennis dat volgens haar de naleving van het vereiste om overeenkomstig de leden 1 en 2 van dit artikel alle nodige maatregelen te nemen om de vertrouwelijkheid van voorwetenschap te waarborgen, niet langer noodzakelijk is om de afwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken.
4. Gedurende de periode waarin de instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), van deze richtlijn bedoelde entiteit alle nodige maatregelen moet nemen om de vertrouwelijkheid van voorwetenschap te waarborgen overeenkomstig de leden 1 en 2 van dit artikel, is artikel 17, lid 1, van Verordening (EU) nr. 596/2014 niet van toepassing.
5. Indien een afwikkelingsautoriteit verlangt dat een instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), van deze richtlijn bedoelde entiteit overeenkomstig lid 1 of lid 2 van dit artikel alle nodige maatregelen neemt om de vertrouwelijkheid van voorwetenschap te waarborgen, of indien een afwikkelingsautoriteit die instelling of entiteit meedeelt dat vertrouwelijkheid niet langer noodzakelijk is om de afwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken, stelt die autoriteit de in de op grond van artikel 17, lid 3, van Verordening (EU) nr. 596/2014 vastgestelde gedelegeerde handelingen genoemde bevoegde autoriteit daarvan zo spoedig mogelijk in kennis.

6. De instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), van deze richtlijn bedoelde entiteit mag de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde voorwetenschap alleen aan een derde bekendmaken in het kader van de normale uitoefening van werk, beroep of functie, zoals bepaald in artikel 10, lid 1, van Verordening (EU) nr. 596/2014, indien de persoon die die voorwetenschap ontvangt, een geheimhoudingsplicht heeft, ongeacht of die plicht gebaseerd is op een wet, een reglement, statuten of een overeenkomst, en ervoor zorgt dat die informatie vertrouwelijk wordt gehouden voor de toepassing van de leden 1 en 2 van dit artikel.
7. Indien, ondanks de maatregelen die overeenkomstig lid 1 of lid 2 van dit artikel zijn genomen om de vertrouwelijkheid van voorwetenschap te waarborgen, de vertrouwelijkheid van die informatie niet langer is gewaarborgd, maakt de instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit de voorwetenschap zo spoedig mogelijk openbaar. Dit lid omvat situaties waarin een gerucht uitdrukkelijk betrekking heeft op die voorwetenschap en dat gerucht voldoende nauwkeurig is om aan te geven dat de vertrouwelijkheid van die informatie niet langer is gewaarborgd.

* Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”;

52) artikel 88 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt g) wordt vervangen door:

“g) de aangewezen autoriteiten van de depositogarantiestelsels waarbij de kredietinstellingen die deel uitmaken van de groep zijn aangesloten.”;

ii) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van de eerste alinea, punt b), van dit lid, indien de dochteronderneming een financiële instelling is als bedoeld in artikel 1, lid 1, punt b), en ook een liquidatie-entiteit is, besluit de afwikkelingsautoriteit van die dochteronderneming of zij voornemens is lid te zijn van het afwikkelingscollege. Indien de afwikkelingsautoriteit van die dochteronderneming van oordeel is dat lidmaatschap niet nodig is, vraagt zij de toestemming van de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau om niet langer lid te zijn. De afwikkelingsautoriteit op groepsniveau stemt in met de beëindiging van het lidmaatschap, tenzij voortzetting van het lidmaatschap noodzakelijk is voor de goede en doeltreffende werking van het afwikkelingscollege. In geval van wezenlijke wijzigingen die de geloofwaardigheid van insolventieprocedures kunnen aantasten, stelt de afwikkelingsautoriteit van die dochteronderneming de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau in kennis van de noodzaak om haar lidmaatschap van het afwikkelingscollege te herstellen. Na ontvangst van die kennisgeving herstelt de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau dat lidmaatschap.”;

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

“6 bis. Om de uitvoering van de in artikel 10, lid 1, artikel 15, lid 1, en artikel 17, lid 1, bedoelde taken te vergemakkelijken en alle relevante informatie uit te wisselen, kan een afwikkelingscollege worden opgericht:

- a) in het geval van een instelling met een of meer significante bijkantoren in andere lidstaten, door de afwikkelingsautoriteit van die instelling;
- b) in het geval van een groep die bestaat uit een moederonderneming en haar dochterondernemingen, die in dezelfde lidstaat zijn gevestigd, en uit significante bijkantoren, waarvan er één of meer in andere lidstaten zijn gevestigd, door de afwikkelingsautoriteit van die moederonderneming.

De afwikkelingsautoriteit van de lidstaat waar de in de eerste alinea van dit lid bedoelde instelling of moederonderneming is gevestigd, zit het afwikkelingscollege voor en stelt, na raadpleging van de andere afwikkelingsautoriteiten, passende regels vast voor de werking ervan. Een op grond van lid 7 vastgestelde gedelegeerde handeling is niet van toepassing op de op grond van dit lid opgerichte afwikkelingscolleges, maar wordt in aanmerking genomen wanneer de regels voor de werking ervan worden vastgesteld. De voorzitter van het afwikkelingscollege beslist welke autoriteiten deelnemen aan een vergadering of activiteit van het afwikkelingscollege, rekening houdend met de relevantie van de voor die autoriteiten te plannen of coördineren activiteit, met name de potentiële impact op de stabiliteit van het financiële systeem in de betrokken lidstaten en de in de eerste alinea van dit lid genoemde taken.

De voorzitter van het afwikkelingscollege informeert alle leden van het afwikkelingscollege vooraf volledig over het beleggen van bijeenkomsten, de voornaamste agendapunten en de in overweging te nemen activiteiten. De voorzitter informeert alle leden van het afwikkelingscollege tevens tijdig volledig over de in die bijeenkomsten ondernomen acties of de uitgevoerde maatregelen.”;

53) artikel 91 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Indien een afwikkelingsautoriteit besluit dat een in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde instelling of entiteit die een dochteronderneming in een groep is, voldoet aan de in artikel 32, lid 1, punten a) en b), of artikel 33, lid 4, punten a) en b), gestelde voorwaarden, stelt de autoriteit de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau, indien die verschillend is, de consoliderende toezichthouder en de leden van het afwikkelingscollege voor de groep in kwestie onverwijld in kennis van de volgende informatie:

a) het besluit dat de instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit voldoet aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 32, lid 1, punten a) en b), of in artikel 33, lid 4, punten a) en b), naargelang van het geval;

a bis) het resultaat van de beoordeling van de voorwaarde als bedoeld in artikel 32, lid 1, punt c) en artikel 33, lid 4, punt c);

b) de afwikkelingsmaatregelen of insolventiemaatregelen die de afwikkelingsautoriteit passend acht voor die instelling of entiteit.

De in de eerste alinea van dit lid genoemde informatie kan worden opgenomen in de kennisgevingen die op grond van artikel 81, lid 3, zijn meegedeeld aan de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau, indien die verschillend is, aan de consoliderende toezichthouder en aan de leden van het afwikkelingscollege voor de groep in kwestie.”;

b) in lid 7 wordt de tweede alinea vervangen door:

“Op verzoek van een afwikkelingsautoriteit kan de EBA overeenkomstig artikel 31, lid 2, punt c), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 de afwikkelingsautoriteiten bijstaan bij het bereiken van een gezamenlijk besluit.”;

54) in artikel 92, lid 3, wordt de tweede alinea vervangen door:

“Op verzoek van een afwikkelingsautoriteit kan de EBA overeenkomstig artikel 31, lid 2, punt c), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 de afwikkelingsautoriteiten bijstaan bij het bereiken van een gezamenlijk besluit.”;

55) in artikel 96, lid 3, wordt punt b) vervangen door:

“b) de vereisten van titel IV, hoofdstuk IV, met betrekking tot de toepassing van de afwikkelingsinstrumenten.”;

56) in artikel 98 wordt lid 1 als volgt gewijzigd:

a) de aanhef wordt vervangen door:

“De lidstaten dragen er zorg voor dat de afwikkelingsautoriteiten en de bevoegde ministeries alleen vertrouwelijke informatie met de betrokken autoriteiten van derde landen uitwisselen indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:”;

b) de volgende alinea's worden toegevoegd:

“De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten alleen vertrouwelijke informatie, met inbegrip van herstelplannen, met de betrokken autoriteiten van derde landen uitwisselen indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) in verband met herstel- en afwikkelingsgerelateerde informatie, de in de eerste alinea van dit lid genoemde voorwaarden;
- b) in verband met andere informatie die beschikbaar is voor de bevoegde autoriteiten, de voorwaarden als bedoeld in artikel 55 van Richtlijn 2013/36/EU.

Voor de toepassing van de tweede alinea omvat herstel- en afwikkelingsgerelateerde informatie alle informatie die rechtstreeks verband houdt met de taken van de bevoegde autoriteiten uit hoofde van deze richtlijn, met name herstelplanning en herstelplannen, vroegtijdige-interventiemaatregelen en uitwisselingen met de afwikkelingsautoriteiten betreffende afwikkelingsplanning, afwikkelingsplannen en afwikkelingsmaatregelen.”;

57) aan artikel 101 wordt het volgende lid toegevoegd:

“3. Indien lid 2 van toepassing is, wordt elke variabele beloning, met inbegrip van discretionaire pensioenuitkeringen, van de huidige en de voormalige leden van het leidinggevend orgaan en het hoger management van de instelling in afwikkeling voor de perioden vóór het falen van de instelling die niet is uitbetaald of verworven vóór het besluit om afwikkelingsmaatregelen te nemen, geannuleerd. Een variabele beloning, met inbegrip van discretionaire pensioenuitkeringen, die in de 24 maanden voorafgaand aan het besluit om afwikkelingsmaatregelen te nemen is verworven of uitbetaald aan de huidige en de voormalige leden van het leidinggevend orgaan en het hoger management, wordt door hen teruggegeven of terugbetaald, tenzij zij aantonen dat zij niet hebben deelgenomen aan of niet verantwoordelijk waren voor het gedrag dat heeft geleid of heeft bijgedragen tot het falen van de instelling in afwikkeling.

Dit lid is niet van toepassing op variabele beloningen, met inbegrip van discretionaire pensioenuitkeringen, die bij een collectieve arbeidsovereenkomst worden geregeld.”;

58) in artikel 102, lid 3, wordt de eerste alinea vervangen door:

“Indien de beschikbare financiële middelen niet volstaan om het in lid 1 van dit artikel vermelde streefbedrag te bereiken, worden opnieuw overeenkomstig artikel 103 vooraf te betalen bijdragen geïnd totdat het streefbedrag is bereikt. De afwikkelingsautoriteiten kunnen de inning van de overeenkomstig artikel 103 geïnde vooraf te betalen bijdragen tot drie jaar uitstellen om ervoor te zorgen dat het te innen bedrag een bedrag bereikt dat in verhouding staat tot de kosten van het inningsproces, mits dit uitstel geen wezenlijke gevolgen heeft voor het vermogen van de afwikkelingsautoriteit om de afwikkelingsfinancieringsregelingen op grond van artikel 101 te gebruiken. De bijdragen worden vastgesteld op een niveau waarbij het mogelijk wordt gemaakt dat het streefbedrag binnen een redelijke termijn van ten hoogste zes jaar kan worden bereikt indien de beschikbare financiële middelen minder dan twee derde van het streefbedrag bedragen.”;

59) artikel 103 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De in aanmerking te nemen beschikbare financiële middelen om het in artikel 102 vermelde streefbedrag te bereiken, kunnen ook onherroepelijke betalingstoezeggingen omvatten die volledig zijn gedekt door zekerheden of activa met een laag risico die niet met rechten van derden zijn bezwaard, waarover vrij kan worden beschikt en waarvan uitsluitend gebruik kan worden gemaakt door de afwikkelingsautoriteiten voor de in artikel 101, lid 1, genoemde doeleinden. Het aandeel van onherroepelijke betalingstoezeggingen is niet hoger dan 30 % van het totaalbedrag dat overeenkomstig dit artikel wordt geïnd. Binnen dat maximum bepaalt de afwikkelingsautoriteit jaarlijks het aandeel van de onherroepelijke betalingstoezeggingen in het totale bedrag van de overeenkomstig dit artikel te heffen bijdragen.”;

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

“3 bis. De afwikkelingsautoriteit vraagt de op grond van lid 3 van dit artikel gedane onherroepelijke betalingstoezeggingen op indien het gebruik van de afwikkelingsfinancieringsregelingen op grond van artikel 101 nodig is.

Indien een entiteit niet langer onder artikel 1 valt, zorgen de lidstaten ervoor dat de afwikkelingsautoriteit de op grond van lid 3 van dit artikel gedane onherroepelijke betalingstoezeggingen annuleert en de zekerheid ter dekking van die toezeggingen wordt teruggegeven.

Gezien de noodzaak om een toereikend niveau van beschikbare financiële middelen in de afwikkelingsfinancieringsregelingen in stand te houden of te herstellen, zorgen de lidstaten ervoor dat de afwikkelingsautoriteiten in de in de tweede alinea bedoelde gevallen bevoegd zijn om, bij annulering van de onherroepelijke betalingstoezeggingen, een bedrag vast te stellen dat de in de tweede alinea bedoelde entiteit aan de afwikkelingsfinancieringsregeling bijdraagt in de vorm, op de voorwaarden en binnen de tijdsperiode die door de afwikkelingsautoriteit in zijn besluit zijn vastgelegd.

De in de derde alinea bedoelde bijdrage is niet hoger dan het bedrag van de onherroepelijke betalingstoezeggingen die op grond van de tweede alinea zijn geannuleerd.”;

60) in artikel 104, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

“Het totale bedrag van buitengewone achteraf te betalen bijdragen per jaar overschrijdt niet driemaal 12,5 % van het in het artikel 102 vermelde streefbedrag.”;

61) in artikel 107, lid 3, wordt punt d) vervangen door:

“d) elke bijdrage die depositogarantiestelsels moeten leveren overeenkomstig artikel 109;”;

62) artikel 108 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De lidstaten zorgen ervoor dat in hun nationale recht inzake normale insolventieprocedures:

a) de volgende onderdelen dezelfde rang hebben die hoger is dan de in punt b) bepaalde rang:

i) gedekte deposito's;

ii) in artikel 9, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU bedoelde vorderingen van depositogarantiestelsels;

b) de volgende onderdelen dezelfde rang hebben die hoger is dan de in punt c) bepaalde rang:

i) het gedeelte van in aanmerking komende deposito's afkomstig van natuurlijke personen, van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen en van overheidsinstanties dat het in artikel 6 van Richtlijn 2014/49/EU bepaalde dekkingsniveau overschrijdt;

ii) deposito's afkomstig van natuurlijke personen, van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen en van overheidsinstanties die in aanmerking komende deposito's zouden zijn als ze niet waren verricht in zich buiten de Unie bevindende bijkantoren van in de Unie gevestigde instellingen;

- c) niet in de punten a) en b) bedoelde deposito's dezelfde rang hebben die hoger is dan de rang van vorderingen van gewone concurrente schuldeisers.

De in de artikel 5, lid 1, punten b), c), f), k) en l), van Richtlijn 2014/49/EU bedoelde deposito's vallen niet onder de eerste alinea, punten a), b) en c), van dit lid en hebben geen rang die hoger is dan de rang van vorderingen van gewone concurrente schuldeisers.”;

- b) de volgende leden worden toegevoegd:

- “8. Indien de in artikel 37, lid 3, punt a) of b), bedoelde afwikkelingsinstrumenten worden gebruikt om slechts een deel van de activa, rechten of passiva van de instelling in afwikkeling over te dragen, heeft de afwikkelingsfinancieringsregeling een vordering op de resterende instelling of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), bedoelde entiteit voor alle kosten en verliezen die door de afwikkelingsfinancieringsregeling zijn gedragen als gevolg van eventuele bijdragen aan de afwikkeling op grond van artikel 101, lid 1, in verband met verliezen die crediteuren anders zouden hebben gedragen.
- 9. De lidstaten zorgen ervoor dat de vorderingen van de afwikkelingsfinancieringsregeling als bedoeld in lid 8 van dit artikel en in artikel 37, lid 7, in hun nationale recht inzake normale insolventieprocedures een rang hebben die hoger is dan de rang van de vorderingen van deposito's en van depositogarantiestelsels op grond van lid 1 van dit artikel.”;

63) artikel 109 wordt vervangen door:

“Artikel 109

Gebruik van depositogarantiestelsels in het kader van de afwikkeling

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien de afwikkelingsautoriteiten afwikkelingsmaatregelen met betrekking tot een kredietinstelling nemen, en mits die maatregelen ervoor zorgen dat deposanten toegang blijven hebben tot hun deposito's, het depositogarantiestelsel waarbij die kredietinstelling is aangesloten, de volgende bedragen bijdraagt:
 - a) indien het instrument van bail-in afzonderlijk of in combinatie met andere afwikkelingsinstrumenten wordt toegepast voor het in artikel 43, lid 2, punt a), bedoelde doel, het bedrag dat bij gedekte deposito's op grond van artikel 46, lid 1, zou worden afgeschreven of omgezet om de verliezen te absorberen en de instelling in afwikkeling te herkapitaliseren indien gedekte deposito's in het toepassingsgebied van het instrument van bail-in waren opgenomen;
 - b) indien het instrument van verkoop van de onderneming of het instrument van de overbruggingsinstelling afzonderlijk of in combinatie met andere afwikkelingsinstrumenten wordt toegepast, met als gevolg dat de instelling in afwikkeling de markt verlaat:
 - i) het bedrag dat noodzakelijk is om het verschil te dekken tussen, enerzijds, de waarde van de gedekte deposito's en van de passiva met dezelfde of een hogere rang dan gedekte deposito's en, anderzijds, de waarde van de activa van de instelling in afwikkeling die aan een ontvanger moeten worden overgedragen; en

- ii) indien van toepassing, een bedrag dat noodzakelijk is om de kapitaalneutraliteit van de ontvanger na de overdracht te waarborgen.
- 2. In de in lid 1, punt b), van dit artikel bedoelde gevallen, indien de overdracht aan de ontvanger deposito's omvat die geen gedekte deposito's of andere bail-inbare passiva zijn en de afwikkelingsautoriteit tot de conclusie is gekomen dat er met betrekking tot die deposito's of passiva sprake is van de in artikel 44, lid 3, bedoelde gevallen, en indien de in artikel 44, lid 5, punt a), vastgelegde drempel noch de in artikel 44, lid 8, punt a), vastgelegde drempel voor het gebruik van de afwikkelingsfinancieringsregelingen wordt bereikt door de bijdrage aan verliesabsorptie en herkapitalisatie door de aandeelhouders, de houders van andere eigendomsinstrumenten en de houders van relevante kapitaalinstrumenten en van andere bail-inbare passiva, draagt het depositogarantiestelsel de volgende bedragen bij:
 - a) het bedrag dat noodzakelijk is om het verschil te dekken tussen, enerzijds, de waarde van de in artikel 108, lid 1, eerste alinea, bedoelde deposito's en van de passiva met dezelfde of een hogere rang dan gedekte deposito's en, anderzijds, de waarde van de activa van de instelling in afwikkeling die aan een ontvanger moeten worden overgedragen; en
 - b) indien van toepassing, een bedrag dat noodzakelijk is om de kapitaalneutraliteit van de overdracht voor de ontvanger te waarborgen.

De lidstaten zorgen ervoor dat, zodra het depositogarantiestelsel een bijdrage heeft geleverd in de in de eerste alinea bedoelde gevallen, de instelling in afwikkeling zich onthoudt van het verwerven van belangen in andere ondernemingen alsmede van het verrichten van uitkeringen in verband met tier 1-kapitaal of betalingen op aanvullende tier 1-instrumenten, en van het verrichten van andere activiteiten die kunnen leiden tot een uitstroom van fondsen.

3. Indien de fondsen van het depositogarantiestelsel worden gebruikt bij de toepassing van het instrument van bail-in overeenkomstig lid 1, punt a), om bij te dragen tot de herkapitalisatie van de instelling in afwikkeling, zorgen de lidstaten ervoor dat het depositogarantiestelsel zijn aandelenpakketten of andere eigendomsinstrumenten in de instelling in afwikkeling zo snel als de commerciële en financiële omstandigheden het toelaten, overdraagt aan de particuliere sector.

De lidstaten zorgen ervoor dat het depositogarantiestelsel de in de eerste alinea bedoelde aandelen of andere eigendomsinstrumenten op een open en transparante wijze aanbiedt. Bij de verkoop ervan wordt geen onjuiste voorstelling gegeven van die aandelen of instrumenten, wordt niet gediscrimineerd tussen potentiële verkrijgers, en de verkoop vindt plaats onder commerciële voorwaarden.

4. De bijdrage van het depositogarantiestelsel aan een overdracht die deposito's omvat die geen gedekte deposito's of andere bail-inbare passiva zijn op grond van lid 2 van dit artikel, wordt meegeteld voor de in artikel 44, lid 5, punt a) en in artikel 44, lid 8, punt a), vastgelegde drempels indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
- a) de totale waarde van de activa van de instelling in afwikkeling is op individuele basis niet hoger dan 80 miljard EUR;
 - b) de instelling in afwikkeling is niet in de 24 maanden voorafgaand aan het besluit om afwikkelingsmaatregelen te nemen in het groepsafwikkelingsplan of in het afwikkelingsplan aangemerkt als liquidatie-entiteit;
 - c) de eigenvermogensinstrumenten en in aanmerking komende passiva van de instelling in afwikkeling, en alle passiva die niet langer als in aanmerking komende passiva worden aangemerkt omdat ze niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 72 quater, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, zijn volledig gebruikt voor verliesabsorptie en herkapitalisatie, met uitzondering van de in aanmerking komende passiva ten aanzien waarvan de afwikkelingsautoriteit van oordeel is dat er sprake is van de in artikel 44, lid 3, van deze richtlijn bedoelde gevallen;
 - d) voor een instelling in afwikkeling met een totale waarde van haar activa op individuele basis van meer dan 30 miljard EUR, is het niveau van het in artikel 45, lid 1, bedoelde vereiste ten minste gelijk aan het in artikel 45 quater, lid 6 bis, bedoelde niveau.

De lidstaten kunnen besluiten dat de eerste alinea van dit lid enkel van toepassing is indien de instelling in afwikkeling gedurende twee opvolgende kwartalen in de periode van vier jaar die eindigt op de datum voorafgaand aan de eerste dag van de drie volledige kwartalen voorafgaand aan het besluit om afwikkelingsmaatregelen te nemen, het in artikel 45, lid 2, punt a), bedoelde vereiste, met inbegrip van de op grond van artikel 45 quaterdecies, leden 1 en 2, vastgestelde overeenkomstige tussentijdse streefbedragen niet heeft geschonden. Indien de bevoegde autoriteit of de afwikkelingsautoriteit ten minste een van de in artikel 45 duodecies, lid 1, bedoelde maatregelen heeft toegepast om een schending van het in artikel 45, lid 2, punt a), bedoelde vereiste te verhelpen, houdt de afwikkelingsautoriteit geen rekening met schendingen van dat vereiste tijdens de vier volledige kwartalen voorafgaand aan het besluit om afwikkelingsmaatregelen te nemen.

De tweede alinea van dit lid is niet van toepassing op de vereisten die voortvloeien uit de toepassing van artikel 45 ter, lid 4, 5 of 7.

5. Indien de bijdrage van het depositogarantiestelsel aan een overdracht die deposito's omvat die op grond van de leden 2 en 4 van dit artikel geen gedekte deposito's of andere bail-inbare passiva zijn, samen met de bijdrage aan verliesabsorptie en herkapitalisatie door de aandeelhouders, de houders van andere eigendomsinstrumenten en de houders van relevante kapitaalinstrumenten en andere bail-inbare passiva, het gebruik van de afwikkelingsfinancieringsregeling mogelijk maakt, wordt de bijdrage van het depositogarantiestelsel beperkt tot het bedrag dat nodig is om de in artikel 44, lid 5, punt a), en in artikel 44, lid 8, punt a), vastgelegde drempels te halen. Na de bijdrage van het depositogarantiestelsel wordt de afwikkelingsfinancieringsregeling gebruikt overeenkomstig de in de artikelen 44 en 101 vervatte beginselen voor het gebruik van de afwikkelingsfinancieringsregeling.

Indien de totale waarde van de activa op individuele basis van een instelling in afwikkeling tussen 30 miljard EUR en 80 miljard EUR bedraagt, is de bijdrage van het depositogarantiestelsel op grond van dit lid niet meer dan 2,5 % van de totale passiva inclusief eigen vermogen van de instelling in afwikkeling.

6. Indien lid 4 van dit artikel van toepassing is en aan de voorwaarden van artikel 44, lid 7, eerste alinea, is voldaan, levert het depositogarantiestelsel een aanvullende bijdrage die gelijk is aan het bedrag van de verliezen die gedekte deposito's zouden lijden, indien gedekte deposito's verliezen zouden lijden die in verhouding staan tot de verliezen die crediteuren met dezelfde rang in de nationale insolventiehiërarchie hebben geleden.

De kosten van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde aanvullende bijdrage van het depositogarantiestelsel zijn niet hoger dan de verliezen die het had geleden indien de instelling volgens de normale insolventieprocedure was geliquideerd, zoals geraamd op grond van artikel 36, lid 8.

7. De lidstaten zorgen ervoor dat het totale bedrag van de bijdrage van het depositogarantiestelsel aan een afwikkelingsmaatregel overeenkomstig dit artikel in geen geval hoger is dan het in artikel 11 sexies, punt a), van Richtlijn 2014/49/EU bedoelde bedrag.

Indien het instrument van verkoop van de onderneming of het instrument van de overbruggingsinstelling wordt toegepast overeenkomstig lid 1, punt b), of lid 2 van dit artikel, is het bedrag van de bijdrage van het depositogarantiestelsel als bedoeld in die bepalingen niet hoger dan 62,5 % van het streefbedrag van het depositogarantiestelsel als bedoeld in artikel 10, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU.

De aangewezen autoriteit kan besluiten dat de in de tweede alinea van dit lid bedoelde limiet niet van toepassing is indien de afwikkelingsautoriteit ten aanzien van die aangewezen autoriteit motiveert dat een bijdrage van het depositogarantiestelsel van meer dan 62,5 % van het streefbedrag noodzakelijk is om negatieve gevolgen voor de financiële stabiliteit te voorkomen of de toegang van deposanten tot hun deposito's te vrijwaren.

Indien het instrument van bail-in wordt toegepast overeenkomstig lid 1, punt a), van dit artikel, is het bedrag van de bijdrage van het depositogarantiestelsel niet hoger dan de verliezen die het had geleden indien de instelling volgens de normale insolventieprocedure was geliquideerd, zoals geraamd op grond van artikel 36, lid 8.

Het depositogarantiestelsel stelt de afwikkelingsautoriteit op verzoek onverwijld in kennis van de in de eerste en de tweede alinea bedoelde bedragen.

8. De afwikkelingsautoriteit bepaalt het bedrag van de bijdrage van het depositogarantiestelsel overeenkomstig dit artikel en stelt de aangewezen autoriteit en het depositogarantiestelsel in kennis van zijn besluit. Het depositogarantiestelsel voert dat besluit onverwijld uit.
9. Indien in aanmerking komende deposito's bij een instelling in afwikkeling aan een andere entiteit worden overgedragen via het instrument van verkoop van de onderneming of het instrument van de overbruggingsinstelling, hebben de deposanten geen vordering uit hoofde van Richtlijn 2014/49/EU op het depositogarantiestelsel met betrekking tot enig deel van hun deposito's bij de instelling in afwikkeling die niet zijn overgedragen, mits het bedrag van hun overgedragen deposito's gelijk is aan of groter is dan het totale dekkingsniveau waarin is voorzien in artikel 6 van die richtlijn.

10. Indien het depositogarantiestelsel een bijdrage levert aan afwikkelingsmaatregelen, is artikel 101, lid 3, van toepassing.
11. De EBA vaardigt uiterlijk op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren uit over de voorwaarden voor de aangewezen autoriteiten om de in lid 7, tweede alinea, van dit artikel bedoelde limiet niet toe te passen.”;

64) aan artikel 111, lid 1, worden de volgende punten toegevoegd:

- “e) het nalaten te voldoen aan de in artikel 44 bis bedoelde voorwaarden;
- f) het nalaten te voldoen aan de minimumvereiste voor eigen fondsen en in aanmerking komende passiva als bedoeld in artikel 45 sexies of 45 septies.”;

65) artikel 128 wordt vervangen door:

“Artikel 128

Samenwerking en informatie-uitwisseling tussen instellingen en autoriteiten

1. De bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de EBA overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1093/2010.

De bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten verstrekken de EBA onverwijld alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken overeenkomstig artikel 35 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

2. De EBA, de gemeenschappelijke afwikkelingsraad en de ECB verstrekken de Commissie, op haar verzoek, de informatie die noodzakelijk is voor de uitvoering van haar taken inzake beleidsontwikkeling, met inbegrip van de uitvoering van effectbeoordelingen, de voorbereiding van wetgevingsvoorstellen en de deelname aan het wetgevingsproces. In voorkomend geval werken de EBA, de gemeenschappelijke afwikkelingsraad en de ECB samen met de afwikkelingsautoriteiten, de nationale bevoegde autoriteiten en andere leden van het Europees Stelsel van centrale banken, in overeenstemming met hun samenwerkingskader.
3. De afwikkelingsautoriteiten, de nationale bevoegde autoriteiten en de andere leden van het Europees Stelsel van centrale banken dan de ECB verstrekken de Commissie op haar verzoek de in lid 2 van dit artikel bedoelde informatie indien die informatie niet tot beschikking staat van de EBA, de gemeenschappelijke afwikkelingsraad of de ECB, of indien zij die informatie niet binnen een redelijke termijn kunnen verstrekken. Het verzoek is evenredig en gerechtvaardigd en de informatie moet binnen een redelijke termijn worden verstrekt. De informatie wordt aangeleverd in een vorm die geen identificatie van individuele entiteiten mogelijk maakt en geen persoonsgegevens bevat. De Commissie en haar personeelsleden moeten met betrekking tot de ontvangen informatie de vereisten van het beroepsgeheim naleven die zijn vastgelegd in artikel 84.”;

66) de volgende artikelen worden ingevoegd:

“Artikel 128 ter

Openbaarmakingsmiddelen

1. Andere instellingen dan kleine en niet-complexe instellingen als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 145, van Verordening (EU) nr. 575/2013 en in artikel 1, lid 1, punten b), c) en d), van deze richtlijn bedoelde entiteiten dienen alle krachtens artikel 45 decies, lid 3, van deze richtlijn vereiste informatie in elektronisch formaat in bij de EBA, en wel uiterlijk op dezelfde datum als die waarop zij hun financiële overzichten of financiële verslagen, naargelang het geval, voor de desbetreffende periode publiceren, of zo spoedig mogelijk nadien. De EBA maakt die informatie samen met de indieningsdatum bekend op haar website.

De EBA ziet erop toe dat de openbaarmakingen op haar website dezelfde informatie bevatten als die welke instellingen en entiteiten bij de EBA hebben ingediend. Instellingen en entiteiten hebben het recht om de informatie opnieuw bij de EBA in te dienen, overeenkomstig de in artikel 45 decies, lid 6, bedoelde technische normen. De EBA maakt op haar website de datum bekend waarop de herindiening heeft plaatsgevonden.

De EBA ontwikkelt een instrument voor de mapping van de templates en tabellen voor openbaarmakingen in overeenstemming met artikel 45 decies, lid 3, met die voor toezichtsrapportage in overeenstemming met artikel 45 decies, lid 1, en houdt het up-to-date. Het mappinginstrument is openbaar en beschikbaar op de EBA-website.

Instellingen en entiteiten mogen de publicatie voortzetten van een op zichzelf staand document dat gebruikers van die informatie voorziet van een gemakkelijk toegankelijke bron van prudentiële en afwikkelingsinformatie, of een afzonderlijk onderdeel dat deel uitmaakt van of gehecht is aan financiële overzichten of financiële verslagen van instellingen en entiteiten, en dat de vereiste openbaarmakingen bevat en voor die gebruikers gemakkelijk herkenbaar is. Instellingen en entiteiten mogen op hun websites een link plaatsen naar de EBA-website, waar de prudentiële en afwikkelingsinformatie centraal wordt gepubliceerd.

2. Indien artikel 45 decies, leden 1 en 3, van deze richtlijn van toepassing zijn op kleine en niet-complexe instellingen als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 145, van Verordening (EU) nr. 575/2013, publiceert de EBA op haar website de openbaarmakingen van die instellingen overeenkomstig artikel 45 decies, lid 3, op basis van de informatie die door die instellingen overeenkomstig artikel 45 decies, lid 1, aan de bevoegde autoriteiten is gerapporteerd.
3. De EBA publiceert jaarlijkse openbaarmakingen op haar website op dezelfde datum als de datum waarop de instellingen en entiteiten hun financiële overzichten publiceren, of zo spoedig mogelijk nadien.

De EBA publiceert in voorkomend geval halfjaarlijkse en kwartaalopenbaarmakingen op haar website op dezelfde datum als de datum waarop instellingen en entiteiten hun financiële verslagen voor de desbetreffende periode publiceren, of zo spoedig mogelijk nadien.

De vertraging tussen de datum van publicatie van de in lid 1 bedoelde informatie en de desbetreffende jaarrekening moet redelijk zijn.

4. De EBA stelt op haar website een archief beschikbaar van de informatie die overeenkomstig dit artikel openbaar moet worden gemaakt. Dat archief is toegankelijk voor een periode die niet korter is dan de in het nationale recht vastgelegde bewaringstermijn voor informatie in de financiële verslagen van instellingen of entiteiten. De eigendom van de gegevens en de verantwoordelijkheid voor de nauwkeurigheid ervan blijven bij de instellingen of entiteiten die ze produceren.

Artikel 128 quater

Crisisbeheersimulaties

1. De EBA coördineert regelmatige Uniebrede oefeningen om de toepassing van deze richtlijn, Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad* en Richtlijn 2014/49/EU te testen in grensoverschrijdende situaties op de volgende aspecten:
 - a) samenwerking van de bevoegde autoriteiten tijdens herstelplanning;
 - b) samenwerking tussen afwikkelingsautoriteiten en bevoegde autoriteiten vóór het falen en tijdens de afwikkeling van instellingen en in artikel 1, lid 1, punten b), c) en d), van deze richtlijn bedoelde entiteiten, ook bij de uitvoering van afwikkelingsregelingen die zijn aangenomen op grond van artikel 18 van Verordening (EU) nr. 806/2014.
2. De EBA stelt een verslag op waarin de voornaamste bevindingen en conclusies van de in lid 1 bedoelde oefeningen uiteen worden gezet. Dat verslag wordt openbaar gemaakt.

Artikel 128 quinquies

Overgangsbepalingen

1. In afwijking van artikel 45 ter, lid 1 bis, mogen de deposito's die vóór ... [24 maanden plus één dag vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] in ontvangst zijn genomen en voldoen aan de voorwaarden van artikel 45 ter, lid 1, eerste alinea, artikel 45 quater, lid 2 bis, tweede alinea, of artikel 45 septies, lid 2, punt a), tot en met ... [36 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] worden opgenomen in het bedrag aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva.
2. Met betrekking tot overgangsperioden voor instellingen of in artikel 1, lid 1, punt b), c) of d), van deze richtlijn bedoelde entiteiten, om te voldoen aan de vereisten van artikel 45 sexies of artikel 45 septies van deze richtlijn of aan de vereisten die voortvloeien uit de toepassing van artikel 45 ter, lid 4, 5 of 7, van deze richtlijn naargelang het geval, die vóór ... [24 maanden plus één dag vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] door de afwikkelingsautoriteit zijn vastgelegd, is artikel 1, punt 39, a), van Richtlijn (EU) 2026/... van het Europees Parlement en de Raad⁺⁺ niet van toepassing.

⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen en de voetnoot te vervolledigen.

-
- * Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).
- ** Richtlijn (EU) 2026/... van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU wat betreft vroegtijdige-interventiemaatregelen, voorwaarden voor afwikkeling en financiering van afwikkelingsmaatregelen, en van Richtlijn 2014/24/EU wat betreft waarderingsdiensten bij afwikkeling (PB L, ..., ELI: ...).”;

67) in de bijlage, deel B, wordt het volgende punt ingevoegd:

“5 bis. een beschrijving van de passiva van de instelling en al haar juridische entiteiten die onder het recht van een derde land vallen, met inbegrip van:

- de bedragen ervan;
- hun samenstelling, waaronder hun looptijdprofiel;
- het toepasselijke recht van het derde land;
- de rang ervan in normale insolventieprocedures;
- of de passiva zijn uitgesloten op grond van artikel 44, lid 2;

- of zij in de contractuele bepalingen de bepaling opnemen die vereist is op grond van artikel 55, lid 1, van deze richtlijn en artikel 52, lid 1, punten p) en q), en artikel 63, punten n) en o), van Verordening (EU) nr. 575/2013;
- indien is bepaald dat het juridisch of anderszins onuitvoerbaar is om de voorwaarde van contractuele erkenning van de bail-in overeenkomstig artikel 55, lid 2, op te nemen, de categorieën passiva op grond van artikel 55, lid 7.”.

Artikel 2

Wijziging van Richtlijn 2014/24/EU

Aan artikel 10 van Richtlijn 2014/24/EU wordt het volgende punt toegevoegd:

- “k) waarderingsdiensten als bedoeld in de artikelen 36 en 74 van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad*.

* Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).”.

Artikel 3
Omzetting

1. De lidstaten dienen uiterlijk op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] de bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van ... [24 maanden en één dag vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn].

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Inwerkingtreding en toepassing

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 1, punt 65, is van toepassing met ingang van ... [één dag vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] en artikel 1, punt 44, b) en c), is van toepassing met ingang van ... [24 maanden plus één dag vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn].

Artikel 5

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter
